ΕΛΛΑΣ

RESISTANCE + ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Music of the true alternative

ΤΕΥΧΟΣ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2003 5 ΕΥΡΩ ΜΕ CD

EPIC FOREVER

η ιστορία των **MANOWAR** συνέντευξη **SARISSA**

αφιέρωμα **FRAZETTA**

RESISTANCE
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

τεύχος 15
Δεκέμβριος 2003

εκδόσεις ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ
Δροσοπούλου 52 ΚΥΨΕΛΗ

Εκδότης - Διευθυντής
Δημήτρης Ζαφειρόπουλος

Αρχισυντάκτης
Μιχάλης Γεωργιλάς

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση
DtP 88

σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν
Μαίρη Βαρσαμίδου
Νίκος Γιοχάλας
Θόδωρος Γεωργίου
Νίκος Έξαρχος
Ηλίας Ζιάκας
Μάριος Ιωάννου
Παναγιώτης Καρυτιανός
Κώστας Λυκίδης
Γιώργος Μάστορας
Δημήτρης Παπαγεωργίου
Χρήστος Παππάς
Γιάννης Παρασίδης
Νίκος Πυρρωνάς

τηλέφωνο επικοινωνίας...
6945171685

...και για επικοινωνία
Τ.Θ. 8529 ΟΜΟΝΟΙΑ 10010 ΑΘΗΝΑ
ηλεκτρονική διεύθυνση
antepithesh@mail.gr

κυκλοφορεί με:
cd/Sarissa
cd/Spitfire FIRST ATTACK

editorial

Εορταστικό τεύχος αυτό που κρατάτε στα χέρια σας και ελπίζουμε οι προτάσεις που περιέχονται σε αυτό να ικανοποιούν τα "γούστα" και τα ενδιαφέροντά σας. Θελήσαμε απλά να είναι λιγάκι ανάλαφρο μέσα στο πνεύμα των ημερών που αφιερώνονται στην ανάπαυση και στη διασκέδαση.

Μια διασκέδαση όμως που δεν οφείλει να ταυτίζεται με την απλή καταναλωτική μανία και το ξέδομα στα διάφορα "διασκεδαστήρια", αλλά να έχει ένα πιο εσωτερικό και ουσιαστικό πρόσωπο. Εξάλλου οι τρόποι και οι δρόμοι της εσωτερικής ανανέωσης και ικανοποίησης μπορεί να είναι πολλοί και διαφορετικοί, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δε μπορεί να έχουν μια κοινή συνισταμένη.

Έτσι, το περιοδικό που κρατάτε έχει πολλές διαφορετικές προτάσεις να κάνει, τόσο μουσικές όσο και ιστορικές-πολιτικές. Έχουν όλες όμως μια κοινή συνισταμένη, το δυναμικό τρόπο ζωής και την άρνηση αυτών που προσφέρει το σύστημα. Ένα σύστημα παρακμής, που φροντίζει να αναπαράγει τον εαυτό του φροντίζοντας ακόμα και για την ψεύτικη αντίθεση σ' αυτό. Βλέπε ναρκωτικά, ψευτοεπανάσταση που προβάλλεται από το MTV και τυπώνεται σε μπλουζάκια.

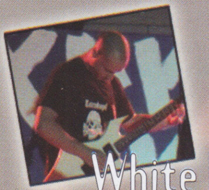

Απέναντι σ' αυτά έχουμε να προτείνουμε έναν κόσμο μακρινό και διαφορετικό. Ένα κόσμο γεμάτο ήρωες, μάχες και διαφορές που λύνονται με το σπαθί και όχι στις αίθουσες των δικαστηρίων. Αυτόν τον επικό κόσμο ονειρεύτηκαν και "ζωγράφισαν" πριν αρκετά χρόνια μια σειρά από μουσικά συγκροτήματα που γι' αυτό ονόμασαν και τη μουσική τους "epic metal". Αυτά τα συγκροτήματα δεν κατέβασαν τη σημαία του πολέμου στα χρόνια που πέρασαν, αρνούμενα να εισαχθούν στο χορό της εμπορευματοποίησης, στον οποίο θυσιάστηκε ο χώρος του metal. Αυτός ο κόσμος με τους συντελεστές του και τους οπαδούς του έμεινε ανέκφραστος για πολύ καιρό. Αυτό το κενό επιθυμούμε να καλύψουμε με το έντυπο αυτό, συνεχίζοντας τη συνεργασία με τον μουσικό κολοσσό που ονομάζεται Resistance Records.

Οπλιστείτε με δύναμη και κάντε βουτιά στο ποτάμι του Αίματος και της Τιμής, αναβαπτιστείτε από τα ηρωικά παραδείγματα της ιστορίας και αντιμετωπίστε με υπερηφάνεια και με ψηλά το κεφάλι το σύγχρονο κόσμο των ερμαφρόδιτων ειδώλων.

Δημήτρης
Ζαφειρόπουλος

Περιεχόμενα

σελ 34 4η Γιορτή Εθνικής Νεολαίας
Να μείνουμε Έλληνες!
White Power LIVE!

σελ 40 Νυρεμβέργη 16 Οκτωβρίου 1946

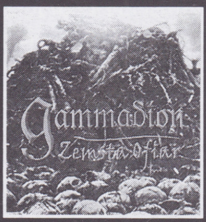
σελ 20 η ιστορία των Manowar

SARISSA
Γιοι θεών ζουν ανάμεσά μας!

SOUNDcheck

GAMMADION "ZEMSTA OFIAR"
(Strong Survive Rec.)

Οι Πολωνοί GAMMADION κάνουν το καλύτερο δυνατό ξεκίνημα με αυτό το cd. Υποδειγματικό white power metal στα χνάρια των Buldok και Honor. Το "Zemsta Ofiar" περιλαμβάνει 10 ύμνους, μεταξύ των οποίων μια διασκευή στο κλασσικό "Road to Valhalla" των Skrewdriver. Η δεύτερη μεγάλη έκπληξη, μετά τις πραγματικά φοβερές συνθέσεις, ήταν η παραγωγή που αναδεικνύει τις μεγάλες ικανότητες αυτής της μπάντας. Αυτή η κυκλοφορία θα σας κάνει να αναπολήσετε τις παλιές καλές εποχές δόξας του παραδοσιακού heavy metal, χωρίς αυτό να σημαίνει πως οι Gammadion δεν έχουν και στοιχεία κλασσικού white power.

EWIGES REICH "THRON AUS EIS"
(Perverted Taste)

Τα νέα τρομερά παιδιά του Γερμανικού Black Metal! Δεν ξέρω τι συμβαίνει στη συγκεκριμένη χώρα τα τελευταία 2-3 χρόνια, αλλά συνεχώς ξεφυτρώνουν συγκροτήματα με φοβερή ποιότητα στη δουλειά τους. Το προηγούμενο cd τους "Zeit der erwachens", ήταν επίσης κορυφαίο και να που λίγους μόλις μήνες μετά, επιστρέφουν με νέο έπος. Για να μην γινόμαστε κουραστικοί, το cd είναι εγγύηση grim, "παγωμένου" όπως μαρτυρά ο τίτλος του, black metal με καλοπαιγμένες κιθάρες και riff που σου "κολλάνε" στο μυαλό. Αν τύχει και ακούσετε το "Geschenk Des Todes" θα καταλάβετε τι εννοώ. ΚΟΛΑΣΗ!

REVENGE "ATTACK.BLOOD.REVENGE"
(Dark Horizon Rec.)

Καταρχήν να δηλώσω εξ αρχής πως το grind/death, εκτός μηδαμινών (!) εξαιρέσεων, δεν είναι του γούστου μου. Ευτυχώς που η συγκεκριμένη δουλειά είναι mini cd και διαρκεί κάτι λιγότερο από 17 λεπτά!!!

Εδώ μιλάμε για σφαγή... Παραγωγή ανάλογη του είδους (βαβούρα), βίαια φωνητικά και οτιδήποτε άλλο συνθέτει την εικόνα τριών μανιακών μουσικών που σέβονται τους εαυτούς τους! Χριστούγεννα πλησιάζουν... Αν θέλετε να κάνετε μια καινούρια αρχή στη ζωή σας (χε, χε...) δωρίστε αυτό το soundtrack αγάπης σε όσους μισείτε!

WWW — WORLD WHITE WEB
ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

σερφάρει ο **Νίκος Γερμανός**

Όπως σας είχαμε υποσχεθεί στο προηγούμενο τεύχος όπου παρουσιάσαμε εταιρίες διανομής White Power μουσικής, εδώ θα έχετε την ευκαιρία να γνωρίσετε μερικά μόνο από τα καλύτερα συγκροτήματα της διεθνούς Φυλετικής μουσικής σκηνής, μέσω των επίσημων ιστοσελίδων τους. Αυτή η σειρά των άρθρων για το internet, σε καμία περίπτωση δεν σκοπεύει να εμφανιστεί με μορφή "αφιερώματος" αλλά είναι μάταιο να μιλάμε και να διαβάζουμε για White Power μουσική, χωρίς να ξέρουμε πώς να επικοινωνήσουμε ή ακόμα περισσότερο να βρούμε δίσκους από αυτά τα συγκροτήματα που δεν θα παρουσιάσει ΠΟΤΕ κανένα metal hammer και δεν θα βρείτε δυστυχώς σε κανένα rock city...! Κάποιοι έχουν κάνει ήδη την αρχή και πολλά πράγματα φαίνεται πως αλλάζουν προς το καλλίτερο στην εγχώρια σκηνή.

Το Ελληνικό παράρτημα του Blood & Honour, το Resistance Hellas, εταιρίες παραγωγής cd, συγκροτήματα που εμφανίζονται το ένα μετά το άλλο και το σημαντικότερο κατά την ταπεινή μου άποψη: η πραγματοποίηση συναυλιών στην πατρίδα μας που πριν από 2-3 χρόνια φάνταζε αδιανόητο! Κι όμως εμείς το κάναμε πραγματικότητα και όλοι όσοι συμμετείχαν τόσο στο "Hatewave Festival" στα Τρίκαλα, όσο και στο White Power Live στην Αθήνα, ένιωσαν την δυναμική που έχουν να προσδώσουν στον Εθνικιστικό Αγώνα, τέτοιου είδους δραστηριότητες.

Και κάτι τελευταίο... Ας μην βιαστεί κανένας ανεγκέφαλος να κατηγορήσει για "εμπορευματοποίηση" των Ιδεών ή για "αποπροσανατολισμό" του Αγώνα μας, αφού στην συντριπτική τους πλειοψηφία τα συγκροτήματα που παρουσιάζουμε εδώ είναι πρωτίστως Στρατιώτες και έπειτα "καλλιτέχνες", είναι δε εκατοντάδες οι περιπτώσεις διώξεων προς αυτούς, όχι απλώς για τους στίχους τους, αλλά και για την πολιτική τους δράση. Αυτά και ξεκινάμε...

www.thepaganfront.com

Το Pagan Front, είναι μία "κοινότητα" Εθνικοσοσιαλιστών μουσικών ή ακόμα και εταιριών που προωθούν τις Ιδέες μας. Για όσους δεν γνωρίζετε τι εστί NSBM, κάντε την αρχή από εδώ, αφού το συγκεκριμένο site στεγάζει πλειάδα συγκροτημάτων. Εδώ βρήκαμε πληροφορίες για το νέο cd των Ουκρανών Nocturnal Mortum με τίτλο "The taste of victory", για την φοβερή συλλογή της Totenkopf Propaganda, "The night and the fog part 2", και πληροφορίες για όλες τις μπάντες που ανήκουν στο Pagan Front, όπως Temnozor, Der Sturmer, Absurd (οι οποίοι μόλις κυκλοφόρησαν το νέο τους cd "Totenlieder"...χωρίς σχόλια!), Command, Pantheon κ.α. Επίσης υπάρχουν και αρκετά ιδεολογικά άρθρα με κορυφαίο αυτό του φυλακισμένου Συναγωνιστή μας, Hendrik Moebus των Absurd, που αναλύει τον ρόλο του NSBM σήμερα.

www.angryaryans.com

Ίσως η 2η καλύτερη hatecore μπάντα, μετά τους Θεούς Blue Eyed Devils! Οι κυκλοφορίες τους γράφουν ιστορία και πρόκειται για συνειδητοποιημένους Φυλετιστές με ενεργή ανάμειξη στην περίφημη National Alliance. Η σελίδα θα μπορούσε να είναι πιο ενημερωμένη πάντως...

www.members.odinsrage.com/brigadem

Οι Ολλανδοί Brigade M, πρόσφατα κυκλοφόρησαν το νέο τους cd "TROUW AAN ROOD, WIT, BLAUW" και παίζουν ένα όμορφο μείγμα White Power rock και metal. Είχαμε την τύχη να τους γνωρίσουμε και από κοντά στο "hatewave festival" που διοργάνωσε η Αντεπίθεση, το περασμένο καλοκαίρι και μας άφησαν με τις καλλίτερες εντυπώσεις.

www.paganwar.com

Δύναμη! Αμερικάνοι, με Έλληνα στην σύνθεσή τους, κάποιες συναυλίες στο ενεργητικό τους και ένα ολόφρεσκο split cd με τους Έλληνες The Shadow Order, υπό τον τίτλο "Sons of Zeus"!

Ο Evan (ο Έλληνας συνθέτης των Grom) θα χαρεί πολύ να λάβει μηνύματά σας, μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, γι' αυτό μην κάθεστε καθόλου! Μην παραλείψετε τα χαιρετίσματά μας.

www.darkthule.cjb.net
Το νέο αίμα του Ελληνικού NS Black Metal...Έχει κυκλοφορήσει 2-3 demo και σύντομα θα είναι διαθέσιμα τα 2 πρώτα cd που όπως πληροφορούμαστε από την επίσημη ιστοσελίδα του, είναι ήδη ηχογραφημένα. Αναμένουμε με ενδιαφέρον...

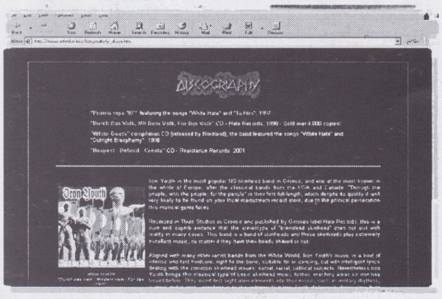
www.faustrecht.de
Από τις γνωστότερες Γερμανικές White Power μπάντες με εξαιρετικές κυκλοφορίες στο ενεργητικό τους.

www.halgadom.org
Επίσης Γερμανοί. Ο φίλος μας Frank, γνωστός και από τη συμμετοχή του στην RAC μπάντα Stahlgewitter, είναι και η ψυχή των Halgadom και αν σας αρέσει η παραδοσιακή folk μουσική, μην χάσετε με τίποτα το εκπληκτικό "Verdunkelung des gottlichen" cd. Στο site, θα βρείτε και κατάλογο διανομών. Αξίζει να το επισκεφτείτε και μόνο για τις αφίσες που ο ίδιος έχει σχεδιάσει και απεικονίζουν θέματα από την Σκανδιναβική Μυθολογία.

www.musicalterrorists.com
Επίσημη ιστοσελίδα των BOUND FOR GLORY. Ότι και να πούμε για αυτό το συγκρότημα είναι λίγο. Ο θρύλος της White Power σκηνής με 10 κυκλοφορίες στο ενεργητικό τους και το μεγαλύτερο σε πωλήσεις cd όλων των εποχών (όχι άδικα...) στην μουσική μας, το "The fight goes on". Η σελίδα θα αργήσει αρκετά να ανοίξει, λόγω του φορτωμένου flash, αν δείξετε λίγη υπομονή θα σας αποζημιώσει και με το παραπάνω αφού περιέχει τα πάντα: στίχους, δισκογραφίες, φωτογραφίες, συνεντεύξεις κτλ.

www.vinlandwinds.com /graveland
Μία από τις λίγες μπάντες που έγιναν ευρύτερα γνωστές στον "mainstream" χώρο. Οι Πολωνοί Graveland με πλήθος οπαδών, παίζουν Επικό Black Metal και έχουν και αυτοί 7-8 κυκλοφορίες στο οπλοστάσιο τους. Η ιστοσελίδα τους είναι από τις πιο όμορφες στον χώρο, με Ρούνους και heathen σχέδια, άμεσα δηλαδή συνδεδεμένη με την μουσική τους.

www.ethniko.info/ironyouth
Η πρώτη και γνωστότερη Ελληνική White Power μπάντα! Τα 2 cd που έχουν βγάλει, απέσπασαν διθυραμβικές κριτικές από παντού και σίγουρα βοήθησαν πολύ στη δημιουργία της Ελληνικής WP σκηνής. Δυνατό thrashcore και πολιτικός ακτιβισμός σε τέλεια ισορροπία.

www.spearoflonginus.ark11.net
Οι Αυστραλοί Spear of Longinus, έχοντας αλλάξει ριζικά το μουσικό στυλ με το οποίο ξεκίνησαν, είναι από εκείνους που ασχολούνται με την μυστηριακή πλευρά του Εθνικοσοσιαλισμού.

www.kolovrat.org
Απλώς το καλύτερο White Power συγκρότημα της Ρωσσίας!

www.geocities.com /bannerwar88
Ελληνικού NSBM συνέχεια! Οι Αθηναίοι Bannerwar, είναι σχετικά νέο σχήμα και μεγάλη ελπίδα για το μέλλον. Παίζουν τεχνικό και καλοδουλεμένο Black Metal, ενώ όπως διαβάζουμε στην σελίδα τους, το πρώτο τους cd αναμένεται, σύντομα ελπίζουμε, από την Αμερικάνικη Pagan Nations Rising. Τους ευχόμαστε ό,τι καλλίτερο!

www.nocturnalfear.net
Το πρώτο τους cd, είχε κυκλοφορήσει πέρυσι από την Unholy Records και πραγματικά θα το ζήλευαν ακόμα και διάσημα thrash συγκροτήματα. Μέσα στο 2004 θα βγει και η 2η δουλειά τους. Όσοι αγαπάτε το παλιό καλό thrash metal θα εντυπωσιαστείτε από τους Nocturnal Fear.

www.capricornus.info
Ο Capricornus, είναι από τους παλαιότερους στον χώρο και με πλούσια δραστηριότητα. Ξεκίνησε ως drummer στους Graveland, έπειτα έβγαλε 3 φοβερά cd με τους Thor's Hammer και τώρα συνεχίζει ως Capricornus. Όπου να 'ναι, κυκλοφορεί το πρώτο ολοκληρωμένο cd, "Alone against all", ενώ να θυμίσουμε πως έχει βγάλει και ένα split cd με τους δικούς μας Der Sturmer.

www.members.odinsrage.com /flammentod
Εδώ βρίσκουμε τον Γερμανό Συναγωνιστή TRV με τα 2 του projects, Holocaustus και Flammentod. Δεν έχω καταλάβει τον λόγο που χρησιμοποιεί δυο ονόματα, αφού και τα σχήματα αυτά μοιάζουν πολύ μεταξύ τους. Κάποιοι ...γνωστοί τους χαρακτηρίζουν "κουλούς"(!!!) εμείς όμως θα συνεχίσουμε να τους υποστηρίζουμε γιατί...έτσι μας αρέσει.

www.members.aol.com /ForefatherFyrd
Εδώ έχουμε το ακριβώς αντίθετο. Ετούτοι οι Άγγλοι μου είναι ιδιαίτερα συμπαθείς όχι μόνο για τις μουσικές τους ικανότητες, αλλά και επειδή έχουν μια πολύ προσωπική σφραγίδα στις συνθέσεις τους, παίζοντας ένα ιδιόρρυθμο κράμα Black Metal και μελωδικού κλασσικού metal, με την ανάλογη εναλλαγή και στα φωνητικά τους. Αν πετύχετε κάπου, κάποιο cd τους, μην διστάσετε να το αποκτήσετε. Είναι εγγύηση ποιοτικής δουλειάς.

BRIGADE M "TROUW AAN ROOD, WIT, BLAUW"
(Sniper Rec.)

Κάποιοι από εσάς γνωρίζετε ήδη περί τίνος πρόκειται, αφού οι Ολλανδοί Συναγωνιστές BRIGADE M, μας έκαναν την Τιμή να παρουσιαστούν στο καλοκαιρινό "Hatewave Festival" που διοργάνωσε με μεγάλη επιτυχία το περιοδικό μας.

Η νέα τους δουλειά είναι κατά το ήμισυ live και σε αυτό βοήθησε σίγουρα η μεγάλη εμπειρία των Ολλανδών στις συναυλίες, αφού μην ξεχνάμε πως οι Brigade M, "όργωσαν" στην κυριολεξία την Ευρώπη τη χρονιά που πέρασε. Πέρα των live κομματιών, υπάρχουν και 7 νέα studio τραγούδια που αναμένεται να γίνουν "ύμνοι" στους white power κύκλους. Το cd συνοδεύεται από έγχρωμο 16σέλιδο βιβλιαράκι με όλους τους στίχους αλλά και πλούσιο φωτογραφικό υλικό. Τους ευχόμαστε ότι καλλίτερο μιας και ειλικρινά κέρδισαν την συμπάθεια όλων όσων τους γνώρισαν.

FORSETI "WINDZEIT"
(Grunwald)

Το "Windzeit", είναι ένα αληθινό ΔΙΑΜΑΝΤΙ στο χώρο της neofolk σκηνής. Για τους αμύητους, να πούμε πως πρόκειται για ακουστική παραδοσιακή μουσική. Οι Forseti (το όνομα προέρχεται από τον Θεό της Δικαιοσύνης στην Γερμανική Μυθολογία) με την δεύτερη κυκλοφορία τους εδραιώνονται στην κορυφή του συγκεκριμένου είδους. Κάποιοι ίσως τους θυμάστε από την συλλογή "Knights of the Black Sun" που είχε κυκλοφορήσει το περιοδικό μας, με το τραγούδι "Heilige Welt". Χρησιμοποιούν κυρίως ακουστική κιθάρα που όμως πλαισιώνεται από τσέλο, φλάουτο καθώς και κρουστά που προσφέρουν τον ανάλογο ρυθμό. Η φωνή είναι γαλήνια μελωδική και συνοδεύεται και αυτή από όμορφα γυναικεία φωνητικά.

Το τελικό αποτέλεσμα είναι άκρως νοσταλγικό και οι Forseti μας μεταφέρουν σε εποχές που κυριαρχούσε η Ευρωπαϊκή Παγανιστική κληρονομιά. Αν τα ακούσματά σας δεν περιορίζονται στο rac / oi ή metal αποκτείστε αυτό το θαυμάσιο cd. Μπορεί να μην είναι πολιτικοποιημένη μπάντα, αυτό όμως δεν τους εμποδίζει σε τίποτα να υμνούν το μεγαλείο του Αρχαίου Κόσμου με τον λιτό σεβασμό που του αξίζει.

N.x.K

SUDDEN IMPACT "STORM"

Οι SUDDEN IMPACT ή-ταν ένα απ' τα καλύτερα oi!/RAC συγκροτήματα της Αγγλικής σκηνής και η παρών κυκλοφορία που παρουσιάζουμε είναι η πρώτη του γκρούπ. Κυκλοφόρησε το 1989 κάτω από την σύνθεση Paul Dunbar στα φωνητικά, Flubs στο μπάσο, Jim στη κιθάρα και Steve στα τύμπανα. Τα τραγούδια είναι 11 ανάμεσα τους και μία διασκευή στο "BOMBER" των MOTORHEAD και με σιγουριά μπορείς να πεις ένα μπράβο αφού το παίζουν πολύ καλά! Καλύτερες στιγμές του άλμπουμ: "READY&WAITING" όπου είναι και το εισαγωγικό κομμάτι, "STRENGTH OF A NATION" και "ROCKIN THE NATION" χωρίς τα άλλα να υστερούν!

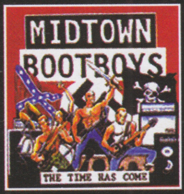
WARHAMMER "VALHALLA'S WARRIORS"

Τους θυμηθήκαμε γιατί έπειτα από αδράνεια αρκετού χρόνου έχουν έτοιμη την δεύτερη και καινούργια δουλειά τους! Εμείς σας παρουσιάζουμε όμως την πρώτη και πολύ καλή κυκλοφορία τους κάτω απ' τον τίτλο μαχητές της Valhalla, φανερά αφιερωμένο στους χαμένους μας συντρόφους! Εδώ τα τραγούδια είναι 10 και όλα σε κλασσικό oi! ήχο με τα εκφραστικά φωνητικά του Rod σε πολλά σημεία να φέρνουν προς τον αξέχαστο Ian Stuart. Κομματάρες τα "DIE JEW DIE", "ARYAN WHITE" και "HANG THEM ALL". Όπως καταλάβατε δεν μασάνε τα λόγια τους στους στίχους και τα "χώνουν" σε όλους τους εχθρούς και ιδιαίτερα στη "κυρίαρχη φυλή"!

MIDTOWN BOOTBOYS "THE TIME HAS COME"

Και περνάμε στην αντίπερα όχθη και σ' ένα από τα αξιότερα WP συγκροτήματα της Αμερικής, τους MIDTOWN BOOTBOYS. Μία μπάντα με πραγματικά μέλη αφού χαρακτηριστικό είναι η 7ετής φυλάκιση του τραγουδιστή Chris Jones για τα πιστεύω του!! Οι M.B. δεν υπάρχουν πλέον εδώ και χρόνια αλλά πρόσφατα ο τραγουδιστής εμφανίστηκε στο φεστιβάλ που πραγματοποιούν κάθε χρόνο οι Αμερικάνοι HAMMERSKINS, με session μουσικούς παίζοντας παλιά και κλασσικά τραγούδια της μπάντας του! Επίσης για την ιστορία να αναφέρω ότι ο Rid(μπάσο) και ο Tony(κιθάρα) απ' τους ίδιους μετά δημιούργησαν τους BERSERKR μία μπάντα με πολύ πιο βαρύ ήχο. Το "THE TIME HAS COME" πρόκειται για την πρώτη τους κυκλοφορία με 11 τραγούδια σε κλασσικό oi! ρυθ-

επιμέλεια Κώστας Λυκίδης Γιώργος Μάστορας

Στην Ελβετία και μπροστά σε 1000 άτομα έδωσαν μια πολύ επιτυχημένη συναυλία στις 15 Νοεμβρίου οι **BLUE EYED DEVILS,** μαζί με τους **WHITE VOICE** και **VINLAND WARRIORS**. Αρχικά η συναυλία ήταν να γίνει στην ανατολική Αυστρία, αλλά οι αρχές της Αυστριακής (;) δικτατορίας δεν το επέτρεψαν, χωρίς όμως να κατορθώσουν να αποτρέψουν το γεγονός. Αυτή ήταν και επίσημα η τελευταία συναυλία της μπάντας με το όνομα BLUE EYED DEVILS. Από δω και πέρα θα συνεχίσουν με το όνομα **TEARDOWN**, και αναμένεται η πρώτη τους εμφάνιση με το νέο όνομα στις 17 Ιανουαρίου στην συναυλία που διοργανώνουν οι Keystone State Skinheads.

Επίσημη κυκλοφορία των **CHAOS 88** με το "Crimes of War" CD από την Final Stand Rec.

Παραθέτουμε εδώ κι ένα ενδιαφέρον απόσπασμα από μια παλαιότερη συνέντευξη του Τζέφ Κλέυτον (τραγουδιστής της γνωστής αμερικάνικης cult μπάντας των ANTiSEEN) που ψαρέψαμε στο διαδίκτυο.

"Ερ. : Είχατε να δικαιολογήσετε την διασκευή σας ενός τραγουδιού των SKREWDRIVER σχεδόν κάθε φορά ενώ ηχογραφήσατε επίσης τραγούδια των Curtis Mayfield και Sun Ra. Ποιοι είναι οι άνθρωποι που τα βάζουν με εσάς για τέτοιου είδους θέματα; Εξακολουθούν να σας κυνηγούν;

Τ.Κ. : Όπως είπα, αυτοί οι δειλοί είναι τόσο ανασφαλείς με το να είναι λευκοί που απολογούνται για οτιδήποτε κάτω από τον ήλιο! Δεν έχω την παραμικρή λευκή ενοχή. ΚΑΜΜΙΑ. Έτσι όταν αυτοί οι μικροί Πολιτικώς Ορθοί μπάσταρδοι επιθυμούν να βρουν κάποιον λόγο για να μας μισούν αυτό είναι που ξετρυπώνουν συνήθως. Και ναι... ακόμα δεχόμαστε σαχλαμάρες σχετικά με αυτό όλη την ώρα".

Το πολύ ωραίο site της μπάντας βρίσκεται στο: http://antiseen.com

Μετά από καθυστέρηση αρκετών μηνών βγήκε από την Unholy Rec. (παράρτημα της Resistance που ασχολείται αποκλειστικά με το Metal) το split CD "Sons of Zeus" με τους δικούς μας **THE SHADOW ORDER** και τους

Αμερικάνους **GROM**. Για να το αποκτήσετε μπορείτε να απευθυνθείτε σε: **www.nykta.com**

Ένα πολύ ενδιαφέρον split CD έχουμε και από την αμερικάνικη Diehard Rec. με τίτλο "The Texas Oi!-Core Massacre" από τις Τεξανικές, εννοείται, μπάντες των **WHITEWASH** (Oi! / Punk) και **OPERATION RACEWAR** (Hatecore). Για περισσότερες πληροφορίες: **www.diehardrecords.net**

Η επίσης βορειοαμερικανική Micetrap Records συνεχίζει με μια σειρά ενδιαφερουσών κυκλοφοριών τον τελευταίο καιρό. Έτσι έχουμε την πατριωτική Hardcore μπάντα **EMPIRE FALLS** με το "The Underdogs" CD και τους Γερμανούς **HASSGESANG** με το "B.Z.L.T.B." CD (που σίγουρα είναι ήδη απαγορευμένο στην Γερμανία). Η εταιρεία ετοιμάζει για τις αρχές του επόμενου έτους και ένα CD με τίτλο "Archives" με σπάνιο και ακυκλοφόρητο υλικό από την θρυλική, αυθεντική Αγγλική Oi! Μπάντα των **PUBLIC ENEMY** (ε, ρε γλέντια οι "παραδοσιακοί"). **www.micetrap.net**

Η Resistance έχει και ένα πολύ - μα πολύ - ενδιαφέρον ημερολόγιο για το "2004", αλλά για περισσότερα :
www.resistance.com

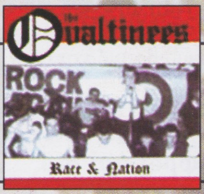
news & views from the UNDERGROUND

Νέες κυκλοφορίες από την Panzerfaust Rec.: **DEATH'S HEAD** "Feast of the Jackals" CD και **BULLY BOYS / BRUTAL ATTACK** "Anthems with an Attitude" split CD.

Τρίτη δουλειά από τους Άγγλους **CRUSADE**, που έχουν τώρα μια πιο σταθερή και πλήρη σύνθεση, με τίτλο "The Story Goes On" από την Rampage Prod. Από την ίδια πηγή και το δεύτερο μέρος της συλλογής "Voice of Britain" με **ENGLISH ROSE, SPEARHEAD, CRUSADE, EYE OF ODIN, SECTION 88, BATTLE STANDARD** και **PRIDE OF WALES**. (**www.rampageproductions.co.uk**)

Οι Άγγλοι **LOYALTY** ετοιμάζουν το ντεμπούτο τους με τον τίτλο "St. George for England". Έτοιμο πρέπει να είναι και το "British Bootboys" CD των συμπατριωτών τους SECTION 88. Στο μεταξύ οι σπουδαίοι **BAKERS DOZEN** κυκλοφόρησαν νέο CD, το "Divided from the masses".

"Hate Through the Chosen Eyes" θα ονομάζεται η νέα δουλειά των **AVALON** που αναμένεται από την αμερικάνικη Imperium Rec., ενώ η μπάντα δουλεύει και σε 6 άλλα κομμάτια για ένα split CD με τους Τσέχους **BEOWULF**.

THE OVALTINEES και "Race & Nation" CD : περιέχει τα demos, το 7" EP που είχε βγει από την Rebelles Europeens και ζωντανές ηχογραφήσεις του θρυλικού και ασυμβίβαστου εκείνου συγκροτήματος.

Μετά από μια επιτυχημένη περιοδεία σε Γερμανία, Γαλλία, Φινλανδία και Βέλγιο, οι Σουηδοί **STEELCAPPED STRENGTH** έχουν κι ένα split CD με τους Γερμανούς **KAMPFZONE**. Ακούγεται πως η επόμενη δουλειά των Γερμανών μπορεί να βγει από την Ολλανδική Nordisc.

Μετά από μεγάλη καθυστέρηση κυκλοφόρησε και το CD συλλογή "Best Soldiers, 3" με την συμμετοχή των **STORM** (Σουηδία), **LETZTE INSTANZ** (Γερμανία), **HONOUR** GUARD(Αυστραλία), **EXCALIBUR** (Τσεχία), **KONKWISTA 88** (Πολωνία), **TOTENKOPF** (Σουηδία) και **EXCESSIVE FORCE** (Καναδάς).

Νέες Γερμανικές κυκλοφορίες: **BLUE MAX** "Skinhead Street Rock" CD, **NORDFRONT** "Gefangen im Fadenkreuz" CD, HKL "Borenwut" mini CD, **MIGHT OF RAGE** "Out of Hand" CD, **FRONTALKRAFT** "Wir bekennen uns" CD, **NORDWIND** Eure kranke welt ist unsere Bohne" CD, **REICHSWEHR** "Irgendwann einmal" CD, **NORDMACHT** "Ihre Ehre Hiess Treue" CD, **STURMWEHR** "Mit festem Schritt" CD & "Auf Marsch Walhalla" CD, **ARYAN BROTHERHOOD** "Fanatiker" CD, **FRONTAL 88** "Ein Bund furs Leben" κ.ά.

Οι γνωστοί Βέλγοι Hooligans **LES VILAINS** μόλις έβγαλαν το "Les Derniers Rebelles" CD.

Νέα μπάντα από την Ρωσσία με το όνομα **NS CONTROL** και το "No songs for children" CD.

Ε, άει στο διάολο! (που θα έλεγε και ο μέγας Αυλωνίτης). ΔΕΝ υπάρχει κάποια νέα δουλειά από τους Φιλανδούς **SNIPER** αυτόν τον καιρό!

Υπάρχει όμως το νέο πολύ καλό, νέο τεύχος (7ο) του Ελληνικού "**Blood and Honou**r", το οποίο και μπορείτε να αποκτήσετε στέλνοντας 5 Ευρώ στην διεύθυνση : Τ.Θ. 52 115, 144 10 Αθήνα. Τα παιδιά ετοιμάζουν και την επίσημη ιστοσελίδα τους.

Ζήτω ο Χειμώνας (κι ας άργησε λιγάκι!)

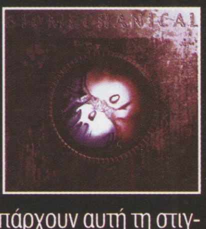
μό και κυκλοφόρησε στα μέσα του '90 από την WHITE TERROR RECORDS. Τραγούδια ιδιαίτερης προσοχής το "FREE THE ORDER" αφιερωμένο στην οργάνωση του ήρωα Robert Mathews, "RICH MAN' S WAR" και το θεϊκό "BANG BANG"!

BALANCE OF POWER "HEATHEN MACHINE"

Πολύ καλό μελωδικό power προερχόμενο από την Αγγλία. Εξαιρετική παραγωγή από την οποία αν έλειπαν κάποιες αδυναμίες στα φωνητικά θα μπορούσε ένα αποτέλεσμα που να αγγίζει το τέλειο. Πολύ καλά κομμάτια τα "necessary evil" και "heathen machine".

BIOMECHANICAL "EIGHT MOONS"

Πρόκειται για τη μπάντα του πρώην τραγουδιστή των Deceptor από τη Θεσσαλονίκη. Αμερικάνικο progressive-power στυλ και εκρηκτικά φωνητικά πλαισιώνονται από μια πολύ ωραία παραγωγή. Ίσως και να υπερβάλλουμε αλλά πρόκειται για μια από τις καλύτερες φωνές που υπάρχουν αυτή τη στιγμή στην "πιάτσα", με ψήγματα thrash. Τέλεια καταρτισμένοι μουσικοί αποδίδουν άριστα, ενώ κομμάτια όπως "do you know me" και "hunted" αποτελούν ύμνους στο χώρο του power progressive.

DOOMSWORD "LET THE BATTLE COMMENCE"

Ακόμα μια καλή προσπάθεια από τους Ιταλούς, με το δίσκο να φέρνει πολύ κοντά στις επικές στιγμές των Bathory, με ακόμη καλύτερη παραγωγή από την προηγούμενη δουλειά τους, αλλά πάλι στο ίδιο μουντό ύφος για να διατηρεί τον epic doom χαρακτήρα του. Όλοι οι τίτλοι αναφέρονται σε επικές μάχες και θέματα ("in the battlefield", "the siege", "my name will live on").

DIMMU BORGIR "DEATH CULT ARMAGEDDON"

Απίστευτος δίσκος από μουσικής πλευράς. Πραγματεύεται την καταστροφή του κόσμου από μια πιο μισάνθρωπη πλευρά. Αποτελεί μια σταθερή αξία, αν και δεν έχει καμία σχέση με τους προηγούμενους δίσκους τους. Σε δύο κομμάτια υπάρχουν guest φωνητικά από τον τραγουδιστή των πλέον διαλυμένων Immortal. Καλύτερα κομμάτια τα "progenies of the great apocalypse" και "for the world to dictate our death". Στη limited edition συμπεριλαμβάνεται και διασκευή του "Satan my master" των Bathory

ΔΙΑ ΣΙΔΗΡΟΥ

του **Μανούσου Καμπούρη** (εκδ. ΛΟΓΧΗ 2003)

Η Ηρωική Φαντασία είναι κάτι πολύ παραπάνω από μια απλή διασκέδαση ή εκτόνωση διαβάσματος όπου εκμεταλλεύεσαι ευχάριστα τον ελεύθερο χρόνο σου. Αυτό τουλάχιστον ισχύει για ένα συγκεκριμένο αριθμό Ανθρώπων οι οποίοι δεν έχουν επιδερμική επαφή με το αντικείμενο και μέσα από τις σελίδες αξιόλογων ιστοριών μπορούν να δουν πολύ βαθύτερα. Το "Δια Σιδήρου" αποτελεί μια ανθολογία πολεμικών ιστοριών γραμμένες από τον Μανούσο Καμπούρη και αντικατοπτρίζει όσα γράφτηκαν προηγουμένως. Για τους εραστές του Αληθινού νοήματος της Ζωής το "Δια Σιδήρου" αποτελεί μια μυθιστορηματική επιβεβαίωση των απόψεων τους, πως η πίστη στον πόλεμο και τη βία είναι πιο ηθική από τον συμβιβασμό και το παζάρεμα.

Ο Πόλεμος, σ' όλες τις μορφές και εκδηλώσεις του, είτε πρόκειται για ομαδική σύρραξη, είτε εκφράζεται στο ατομικό επίπεδο, αποτελεί ένα θείο νόμο. Οι ίδιοι οι θεοί των Λαών της Λευκής Φυλής, Άρης (για τους Έλληνες), Mars (στη Ρώμη), Tentates (στη Γαλατία), Wotan (στη Γερμανία), Thor (για τους Σκανδιναβούς) και αλλού συμβολίζουν την αρχαιότατη αυτή πίστη εκείνων των ανθρώπων που θεωρούν τον Πόλεμο ως μια βιολογική αναγκαιότητα, μια φυσική επιλογή καθοδηγούμενη από τα πιο ζωντανά ένστικτα. Ο Πόλεμος είναι ένας από τους όρους της προόδου, η απαραίτητη ώθηση η οποία εμποδίζει την ανθρωπότητα να αποκοιμηθεί. Σ' αντίθεση με την πλήρως αποχαυνωμένη και εβραιοποιημένη αντίληψη των απανταχού διεθνιστών του χρήματος που αντιλαμβάνονται τα αίτια του πολέμου σε καθαρά οικονομικούς λόγους, Εμείς θεωρούμε πως ένας πόλεμος μπορεί να γίνει εξαιτίας της ασέβειας προς τους θεούς μας, της προσβολής της Τιμής και της Αξιοπρέπειας ή εξαιτίας της αρπαγής μιας ωραίας βασίλισσας (Ελένη-Τρωικός Πόλεμος).

Για Εμάς ο Πόλεμος και η ειρήνη δεν περιορίζονται στην ένοπλη ή μη σύρραξη αλλά εμφανίζονται σ' όλες τις πτυχές της ανθρώπινης δραστηριότητας, στη φιλοσοφία, στη ποίηση, στη μουσική, στη γλυπτική, την αρχιτεκτονική, τη ζωγραφική αλλά και σ' όλους τους τομείς της προσωπικής μας ζωής καθώς η ίδια η ζωή είναι ένας πόλεμος.

Ο συγγραφέας μέσα από 7 αυτοτελείς ιστορίες -είτε αληθοφανείς είτε αληθινές- και από έναν επίλογο όπου σκιαγραφείται η ταυτότητα της Μοίρας εκφράζει αυτό το Ηρωικό Πολεμικό Πνεύμα το οποίο "δεν καταλαβαίνει" από διπλωματία, ανούσιες συζητήσεις και φτηνή επιχειρηματολογία αλλά μιλά με τον μοναδικό τρόπο με τον οποίο μπορεί να εκφράζεται, δηλαδή μέσα από την απληστία του Σιδήρου που αναζητά την ανθρώπινη σάρκα ώστε να δικαιώσει τον χειριστή του ικανοποιώντας την Τιμή του, την Αξιοπρέπεια, τον Εγωισμό και την Πατρίδα του.

Αυτή είναι και η ουσία, το Αληθινό Νόημα της Ζωής καθώς μπορεί Σίδερο και Ατσάλι να αποτελούν δυο διαφορετικές "οντότητες", όμως μοιράζονται το ίδιο μυστικό. Σημασία δεν έχει το όπλο αλλά το χέρι το οποίο κραδαίνει το Ξίφος και τραγουδά στο πεδίο της μάχης το αιώνιο πολεμικό τραγούδι. Γραμμένο σε απλή και συνάμα σοβαρή γλώσσα το "Δια Σιδήρου" συνδυάζει αρμονικά την λεπτομερή περιγραφή των γεγονότων και την Ιερότητα του Πολέμου με το χιούμορ και την εύθυμη πλευρά των ιστοριών. Ένα βιβλίο ευκολοδιάβαστο, αλλά σε καμιά περίπτωση "φτηνό", αφιερωμένο στους Ήρωες όλου του κόσμου και ειδικότερα στους Έλληνες, τους τελειότερους Πολεμιστές από την Αυγή της Ιστορίας. Ενάντια στη λήθη, στη παλιανθρωπιά, την προδοσία και τη δειλία ο Μανούσος Καμπούρης αποτιεί το δικό του φόρο τιμής στους σκληροτράχηλους πολεμιστές του Χθες, του Σήμερα, του Αύριο, δικαιώνοντας έτσι τον Ηράκλειτο και την αιώνια ρήση του που αποτελεί τον δικό μας Κώδικα Τιμής: Πόλεμος Πατήρ Πάντων, εστί πάντων Βασιλεύς

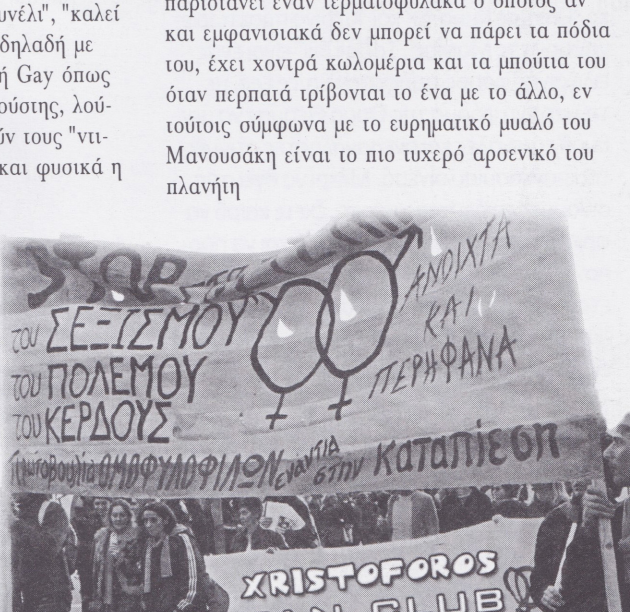
Μιας και έχουμε μπει για τα καλά στο χειμώνα λέω να γίνω τηλεκριτικός και να σχολιάσω ορισμένα από τα σήριαλ που μας ταλαιπωρούν αυτόν τον καιρό.

Δαγκωματιές

☠ **Δεν μπορώ φυσικά** παρά να κάνω την αρχή με τον Χριστόφορο Παπακαλιάτη ο οποίος αφού σε παλιότερες δουλειές του καταλήστεψε τη θεματολογία ξένων ταινιών (όπως το "Ξέρω τι έκανες πέρυσι το καλοκαίρι") εδώ και δύο χρόνια με το σήριαλ "Κλείσε τα μάτια" απειλεί ευθέως πολύ σοβαρά την αληθοφάνεια του Μανούσου Μανουσάκη αφού το σενάριο του είναι βγαλμένο μέσα από τη ζωή... Στο σήριαλ αυτό λοιπόν (το οποίο κάλλιστα με τα μπαλαμουτιάσματα, τα "πηδήματα" και τις αλλαξοκωλιές θα μπορούσε να μετονομαστεί σε "Άνοιξε τα μπούτια") η πιο ξεχωριστή προσωπικότητα είναι ένας μεσήλικας τύπος ο οποίος αποτελεί μια τραγική και κατάπιυστη φιγούρα που ξεπερνά σε δράμα και δυστυχία ακόμη και τον Οιδίποδα αφού **α)** η γυναίκα του τον κερατώνει μ'έναν νεαρό **β)** η μια κόρη του έχει γκόμενο τον νεαρό εραστή της γυναίκας του(!) (όχι, μέχρι στιγμής τουλάχιστον δεν "τις παίρνει" και τις δύο ταυτοχρόνως, αλλά με τη φαντασία του Παπακαλιάτη μην αποκλείετε τίποτα για το μέλλον) **γ)** η άλλη του κόρη είναι τόσο "απελευθερωμένη", "προοδευτική", "κουλτουριάρα" που έχει σεξουαλικό δεσμό μ'έναν ...τυφλό ο οποίος την αφήνει έγκυο (Γκαβός και αόμματος ο τύπος αλλά "έβλεπε" μια χαρά έτσι ώστε να ...στοχεύσει επιτυχώς στην "τρύπα" και να σπείρει ένα παιδάκι σαν τον Μητσοτάκη...) **δ)** ο γιος του δεν συνδέεται μεν με τυφλή, κουτσή, ή κουλή αλλά έχει άλλο "κουσούρι" καθώς "το σηκώνει το σακάκι", "τον ψιλοκολαιτσίζει", "το πνίγει το κουνέλι", "καλεί τον κόσμο από την πίσω πόρτα", δηλαδή με απλά λόγια είναι ομοφυλόφιλος ή Gay όπως λένε οι ευαίσθητοι φλώροι και πούστης, λούγκρα, αδερφάρα, όπως αποκαλούν τους "ντιγκιντάγκηδες" οι απλοί Έλληνες και φυσικά η συντριπτική πλειοψηφία της νεολαίας. Απορώ λοιπόν πως μετά απ'όλα αυτά ο δυστυχής σύζυγος και πατέρας δεν έχει αυτοκτονήσει ακόμη...

☠ **Προχωρημένος ο Παπακαλιάτης** έβαλε την "αδερφή" να φιλιέται μ'έναν άλλο λούλη (αηδία απίστευτου μεγέθους...) και όπως είναι φυσικό έγινε χαμός αφού παρότι η κοινωνία είναι αρκετά διαφθαρμένη υπάρχουν πολλά υγιή αντανακλαστικά στους Έλληνες. Το θέμα έγινε αντικείμενο συζητήσεως στα κανάλια και ειδικότερα στο star όπου υπερασπιστές των "κουνιστών" ήσαν ο γνωστός και μη εξαιρετέος Γρηγόρης Βαλιανάτος και ο τηλεσκηνοθέτης(;) Μεγακλής Βιντιάδης. Και εντάξει από τον Βαλιανάτο δεν περιμέναμε τίποτα διαφορετικό καθώς κινείται "επάξια" στους ρυθμούς που του επιτάσσει ο ...πισινός του, αλλά ο Βιντιάδης με το δήθεν σοβαροφανές και μάγκικο ύφος τί ήθελε να παραστήσει; Τον άνετο που δεν έχει "ταμπού" στη διατύπωση οποιασδήποτε άποψης; Μήπως με κάτι τέτοιες "παπάρες" που αμολούσες Μεγακλή σου έπεσαν τα μαλλιά ή χώρισες με την Πωλίνα την τραγουδίστρια γιατί διαφωνούσε μαζί σου; Τέλος πάντων για το θέμα των πούστηδων θα μιλήσουμε εκτενέστερα άλλη φορά όμως αφού στην αρχή αναφερθήκαμε στον Μανούσο Μανουσάκη δεν μπορούμε να μην ασχοληθούμε με τον άρχοντα της αληθοφάνειας στα ελληνικά σήριαλ γι' αυτό ας δούμε εν ολίγοις τι συμβαίνει σ'ένα ακόμη "αριστούργημα" του ...χαρισματικού σκηνοθέτη, "το παιχνίδι της συγνώμης". Η υπόθεση έχει περίπου ως εξής: ο Πασχάλης Τσαρούχας παριστάνει έναν τερματοφύλακα ο οποίος αν και εμφανισιακά δεν μπορεί να πάρει τα πόδια του, έχει χοντρά κωλομέρια και τα μπούτια του όταν περπατά τρίβονται το ένα με το άλλο, εν τούτοις σύμφωνα με το ευρηματικό μυαλό του Μανουσάκη είναι το πιο τυχερό αρσενικό του πλανήτη αφού: **α)** θεωρείται ο καλύτερος τερματοφύλακας της Ελλάδας και σύντομα πρόκειται να μετεγγραφεί στην ...Ίντερ (φαίνεται οι Ιταλοί δεν έμαθαν ύστερα από το πάθημα τους με το "παλτό" που λέγεται Καραγκούνης και τώρα παίρνουν ολόκληρο σετ ρούχων... **β)** η γυναίκα του είναι θεογκόμενα (σ' αυτό συμφωνώ κι εγώ, Τζίνα Αλιμόνου είναι αυτή), υποδειγματική σύζυγος, μητέρα και ...μαγείρισσα και τον ελεύθερο χρόνο της είναι ...μοντέλο **γ)** τον γουστάρει σαν κολασμένη η κόρη του προέδρου της ομάδας η οποία μάλιστα κάνει πολλές επισκέψεις στα αποδυτήρια προφανώς για να τονώσει το ...πεσμένο ηθικό των ποδοσφαιριστών. Κι ενώ συμβαίνουν όλα αυτά ο Μανουσάκης ανατρέπει τα πάντα καθώς η γκομενάρα γυναίκα του αποδεικνύεται πως μέχρι να τον παντρευτεί ήταν πόρνη πολυτελείας, ενώ ο ίδιος στον τελευταίο αγώνα με την ομάδα του πριν μετεγγραφεί στην Ίντερ τραυματίζεται και μένει παράλυτος! Μεγάλε Μανουσάκη άπειρη η σκηνοθετική σου φαντασία...

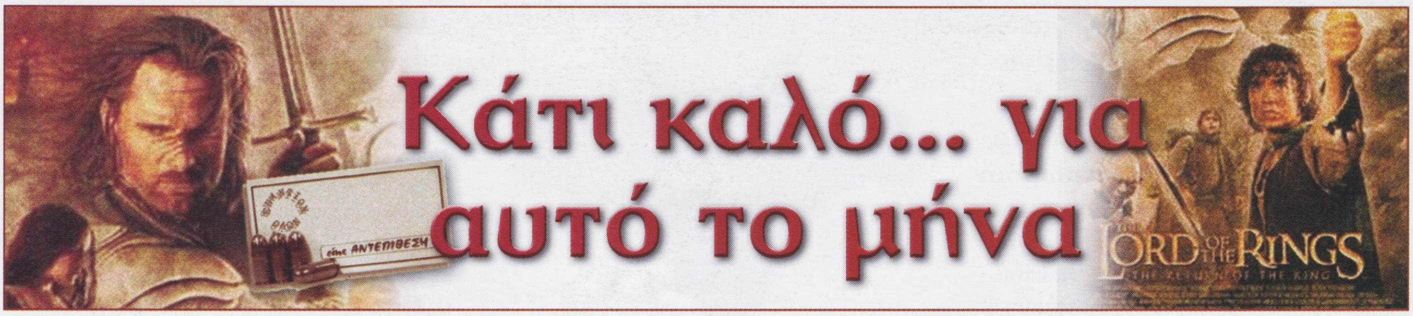

☠ **Από όσα συνέβησαν φέτος** με το θέμα της Ελληνικής Σημαίας και της παρ'ολίγο αναρτήσεως της τόσο από τον Αλβανό Τσενάι όσο και από άλλους αλλοδαπούς εγώ θα κρατήσω μόνο τις αντιδράσεις της Βάνα Μπάρμπα η οποία ερωτώμενη από τον δημοσιογράφο Γιάννη Λοβέρδο (εσύ μεγάλε ξεπέρασες σε πάχος και τον Θέμο Αναστασιάδη) πως χαρακτηρίζει όσους Έλληνες αντιτάχθηκαν στο να σηκώσει ξένος την τιμημένη μας Σημαία απήντησε πως τους θεωρεί αμόρφωτους... Φυσικά η Βάνα Μπάρμπα είναι ένα πρόσωπο που δικαιούται να είναι κριτής και τιμητής των πάντων αφού έχει δουλέψει σκληρά (...) στη ζωή της και όσους αδαείς και κακεντρεχείς έσπευσαν να πουν κακό λόγο για πάρτη της τους αποστόμωσε εκστομίζοντας την εξής φράση που ασφαλώς αποτελεί μνημείο ευθύτητος και ειλικρίνειας "ό,τι έχω καταφέρει στη ζωή μου το έχω καταφέρει με το ...σπαθί μου"! Δεν ξέρω, αλλά όταν βλέπω τη Βάνα και το σκαμμένο της πρόσωπο (γέρασες...) θυμάμαι ένα ανιψάκι μου στο χωριό ο οποίος βλέποντας τη βρύση του νεροχύτη να πλημμυρίζει μου είπε κατά λέξη "Ε...ε η Βάνα, Μπάρμπα...".

☠ **Στις εορταστικές μέρες** που διανύουμε φροντίστε να απολαύσετε το μεγαλείο της νύχτας η οποία βρίσκεται στο απώτερο σημείο της και αν δείτε έναν τύπο με μαύρη μπέρτα να πλησιάζει απειλητικά αναρωτηθείτε πόσο συνεπείς είστε προς την εθνική σας συνείδηση γιατί ως γνωστόν ο Θεός συγχωρεί, αλλά ο Βρυκόλακας ποτέ...

☠ Καλό Ηλιοστάσιο σ' όσους το αξίζουν!

Με Δαγκωτούς χαιρετισμούς
Ο Ένας και Μοναδικός
Βρυκόλακας

Κάτι καλό... για αυτό το μήνα

Δυστυχώς, σ' αυτό το τεύχος δε θα ασχοληθώ με το προσφιλές μου θέμα. Δηλαδή την κριτική παλαιών και κλασικών ταινιών, ή έστω underground παραγωγών που στιγμάτισαν την πορεία μου ως "σινεφίλ". Κι αυτό γιατί η διεύθυνση έκρινε πως πρέπει να δοθεί στη στήλη ένας αέρας πιο εμπορικός και πως πρέπει να κάνω και καμιά σοβαρή κριτική της τρέχουσας κινηματογραφικής επικαιρότητας. Αποστείλατε τις διαμαρτυρίες σας γραπτώς στα γραφεία του περιοδικού! Χαιρετώ αγωνιστικά τους λάτρεις του "cult" και των αντι-εμπορικών "old school movies"...

Master and Commander

Η τελευταία ταινία του Πίτερ Γουίρ, με τον Ράσελ Κρόου να ξεπερνά το ένδοξο παρελθόν του (ρωμαίος μονομάχος, skinhead κτλ) και να γίνεται καπετάνιος του γλυκού νερού. Η προσπάθεια ασφαλώς και αξίζει, καθώς μιλάμε για μια καλοστημένη ιστορική παραγωγή με όλα εκείνα τα στοιχεία που εξασφαλίζουν την επιτυχία.

Σωστοί πρωταγωνιστές, σενάριο συνεπέστατο απέναντι στα γεγονότα, εξωτικές παραλίες και κυρίως πολύ χρήμα να καταναλώνεται για το όλο εγχείρημα. Περίοδος Ναπολεόντειων Πολέμων κι ένα βρετανικό πολεμικό σκάφος "κυνηγά" Γάλλους στην ανοιχτή θάλασσα. Στο περιθώριο των "απολαυστικών" συγκρούσεων και της έντασης που κυριαρχεί και γεμίζει το φιλμ, η φιλία του κυβερνήτη(Ράσελ Κρόου) και του γιατρού του πλοίου σαν ένα σύνολο ζωηρών αντιθέσεων... Μάλλον η πρόταση της στήλης γι' αυτόν το μήνα.

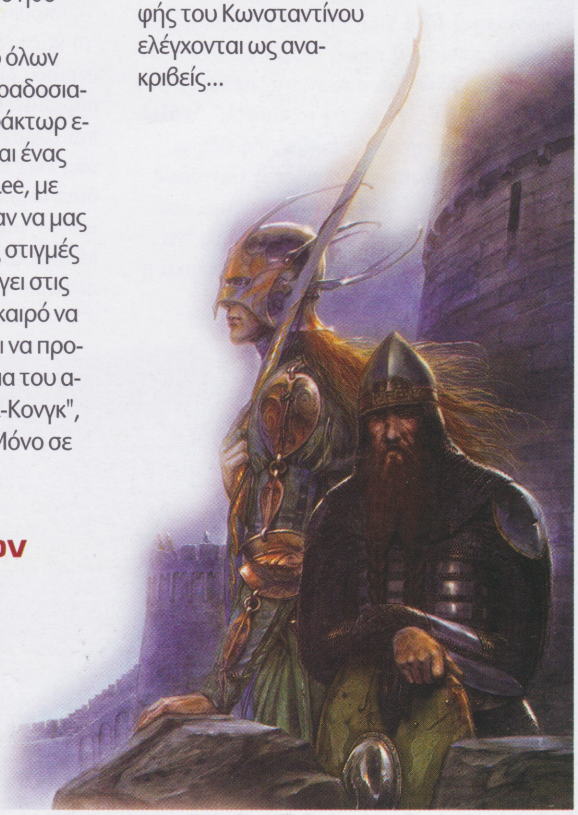
Kill Bill - Vol. 1

Ξεχάστε την ένδοξη δεκαετία του '70. Σβήστε απ' τη μνήμη σας τα "karate" του Hong-Kong, που όλοι εμείς οι ψαγμένοι τσακίζαμε απ' τα ράφια του video-club. Τώρα το ξύλο το ρίχνουν γυναίκες και οι φωνές ακούγονται την ίδια στιγμή που ο ηθοποιός ανοίγει το στόμα του!

Το "kill Bill" είναι το μεγάλο όνειρο όλων των παιδιών που μεγάλωσαν με παραδοσιακό "Chinese Kung-fu" και 'Κίτρινο πράκτωρ εναντίον της Μαφίας'. Το "kill Bill" είναι ένας ειλικρινής φόρος τιμής στον Bruce Lee, με την κίτρινη φόρμα της Ούμα Θέρμαν να μας θυμίζει μεγάλες και ανεπανάληπτες στιγμές του παγκοσμίου σινεμά. Μέχρι να βγει στις αίθουσες το δεύτερο μέρος, έχετε καιρό να φρεσκάρετε τη μνήμη σας, αλλά και να προπονηθείτε σκληρά: "Το φίδι στα νύχια του αετού", "Κίτρινος πράκτωρ στο Χονκ-Κονγκ", "Drunken Master" και άλλα πολλά. Μόνο σε ενημερωμένα βίντεο-κλαμπ...

Ο άρχοντας των δαχτυλιδιών - Η επιστροφή του Βασιλιά

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, η τρίτη συνέχεια της τριλογίας βρίσκεται ήδη στις αίθουσες. Και μικρή σημασία έχει το γεγονός αυτό, καθώς όσοι μυήθηκαν στον κόσμο του Tolkin απ' τα λογοτεχνικά του έργα, ή έστω απ' τις δύο πρώτες κινηματογραφικές μεταφορές, ξέρουν τι θα αντιμετωπίσουν με την "Επιστροφή του Βασιλιά". Μύθος, μαγεία και περιπέτεια. Σ' έναν κόσμο που επιζούν οι αξίες της Τιμής, της Ανδρείας, της Συντροφικότητας και της ανιδιοτελούς Πίστης σε μια μεγάλη Ιδέα. Δυστυχώς, είναι η τελευταία συνέχεια κι έτσι δεν έχουμε πλέον τη χαρά της προσμονής μίας ακόμη ξεχωριστής κινηματογραφικής παραγωγής. Παρ' όλα αυτά, κύμα έντονων αντιδράσεων αναμένεται τις προσεχείς ημέρες. Πληροφορίες που θέλουν το Συνασπισμό και διάφορες μη κυβερνητικές οργανώσεις να συγχέουν την προβολή της ταινίας με πιθανά σενάρια επιστροφής του Κωνσταντίνου ελέγχονται ως ανακριβείς...

Αναταραχή στους κόλπους των εβραίων της Αμερικής για το "πάθος"

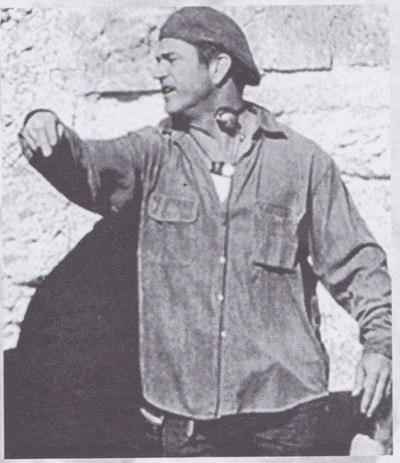
Η νέα ταινία του πασίγνωστου πια Μελ Γκίμπσον, "το Πάθος", έχει δημιουργήσει τρομερές αλυσιδωτές αντιδράσεις, κυρίως στους κόλπους του εβραϊκού λόμπι της Αμερικής. Με αφορμή τις πρώτες κατηγορίες εναντίον του, ότι η ταινία που σκηνοθετούσε τις τελευταίες δώδεκα ώρες του Χριστού, περιείχε στοιχεία αντισημιτισμού, ξεκίνησε προ καιρού μία καμπάνια δυσφήμισης και εκβιασμού του Μελ Γκίμπσον από την εβραϊκή οργάνωση "Αντι-Δυσφημιστικός Σύνδεσμος" (A.D.L.), για να λογοκρίνει την ταινία του. Φαίνεται όμως ότι το μένος των εβραίων ακόμη και για τόσο ασήμαντα πράγματα, δεν τους βγαίνει σε καλό...

Πρόσφατα ο εβραίος ραβίνος Ευγένιος Κόρν, επικεφαλής των κατηγόρων της ταινίας του Μελ Γκίμπσον, παραιτήθηκε από την θέση αυτή που κατείχε στον "A.D.L.". Οι εφημερίδες αναφέρουν ότι η παραίτησή του είναι αποτέλεσμα διαμάχης που έχει ξεσπάσει στους κόλπους της οργάνωσης για το θέμα της άγριας και απροσχημάτιστης κριτικής εναντίον του γνωστού ηθοποιού και σκηνοθέτη. Ο ραβίνος πιστεύει ότι η υπερβολική επιθετικότητα που έχει ξεσπάσει είναι αδικαιολόγητη και αβάσιμη και δηλώνει ότι ο Αβραάμ Φόξμαν, διευθυντής του "ADL" φέρθηκε πολύ επιθετικά.

Ο Έλαν Στάινμπεργκ, επικεφαλής των συμβούλων του "Παγκόσμιου Ιουδαϊκού Συμβουλίου" αναφέρει επ' αυτού: *"Πρέπει να αναρωτηθούμε εντός του κόλπου της εβραϊκής κοινότητος, για το εάν η στάση που κρατήσαμε για το φιλμ, είναι η σωστή. Εξετάσαμε ποτέ το γεγονός ότι με την προσέγγισή μας επιφέραμε μεγαλύτερη δημοσιότητα στην ταινία και ότι πολλοί που ήταν με το μέρος μας σε πολλούς αγώνες, στράφηκαν τώρα εναντίον μας;"*

Και πράγματι έτσι και έγινε.

Ο ραβίνος Ντανιέλ Λαπέν εξέθεσε αλήθειες που πόνεσαν τους εβραίους. Σε άρθρο του σε μεγάλη αμερικανική εφημερίδα υπό τον τίτλο *"Τι απέγινε η καλλιτεχνική ελευθερία;"* κατηγορεί ανοικτά τους ομοεθνείς του για το ότι χωρίς καν να έχουν δει την ταινία, και με την υπόνοια και μόνο ότι περιείχε αντι-

σημιτικά στοιχεία σπεύδουν να επιτεθούν με πρωτοφανή αγριότητα και με μεθόδους εκβιασμού και λογοκρισίας *"που δεν αρμόζουν στους εβραίους..."*. Συμπληρώνει δε, ότι αυτό δεν γίνεται ποτέ για καλλιτέχνες που προέρχονται από το εβραϊκό λόμπι. Φυσικά αναφέρει και ότι δεν κάνουν αυτές οι ενέργειες καλό στην φήμη τους και ότι δεν κινδυνεύουν από τους καλούς Χριστιανούς και ότι οι καλοί εβραίοι θα περιμένουν πρώτα να δουν την ταινία κλπ.

Και τελικά, φθάνει και ο εβραίος σεναριογράφος Άλαν Σέρεμποφ, ο οποίος πλέκει το εγκώμιο στην ταινία του Γκίμπσον. Αφού δηλώνει ξεκάθαρα ότι μιλά καθαρά ως καλλιτέχνης και ότι θέλει να αποστασιοποιηθεί από την στάση των υπολοίπων εβραίων αναφέρει στην επιστολή του προς τον Γκίμπσον:

"Έχει περάσει ένας μήνας αφότου είδα την ταινία σου και πιστεύω ότι είμαι σε θέση να μιλήσω ήρεμα και με αντικειμενικότητα.

Για μένα είναι απλό. Πιστεύω ότι έχεις δημιουργήσει την πιο συναρπαστική και πιο συγκλονιστική ταινία των εποχών μας. Δεν μπορώ να θυμηθώ μία ταινία που είχε ποτέ τόσο βαθιά επίδραση επάνω μου στην κατανόηση της ιστορίας, της θρησκείας και ίσως το σημαντικότερο, στο τι ικανότητες έχουμε ως ανθρώπινα όντα σε σχέση με την συμπεριφορά μας. Η ταινία είναι ένα μάθημα καθαρό και διαχρονικό, μέσα από τα βάθη της ανθρωπότητος...".

Το ότι σε μία τέτοιου μεγέθους λοιπόν ταινία, οι εβραίοι δεν έχουν και τον καλύτερο ρόλο, είναι μάλλον και το γεγονός που τους ενόχλησε και τους έκανε να ρίξουν τις μάσκες για άλλη μια φορά... Η συνέχεια επί της οθόνης.

Ο Μέλ Γκίμπσον μας χρειάζεται στο πλευρό του για να μην υποκύψει. Είναι ανάγκη να σταματήσει η λογοκρισία και κάθε εβραϊκή "Ιερά Εξέταση". Το ζήτημα μας αγγίζει όλους. Μπορείτε να βοηθήσετε στέλνοντας επιστολές και συμμετέχοντας στην διεθνή πρωτοβουλία υποστήριξής του.

Οι επιστολές θα πρέπει να περιέχουν το μήνυμα: "*No compromises, please; not even a hint of compromise. Stick to the scriptures, the one and only authentic script.*" και να αποστέλλονται στη διεύθυνσή του:

Mr. Mel Gibson
c/o ICON Productions
5555 Melrose Avenue
Los Angeles, CA 90038

Υποστηρίξτε τον Μέλ Γκίμπσον!

Deathwave Ritual

Με την ευγενή συνεργασία της Ομάδας Βρικολάκων και Αγέλης Λυκανθρώπων... του Φαρεζιόντος

Τελικά πολλοί βρέθηκαν σε ετοιμότητα, αναμένοντας το Φθινόπωρο με αγωνία καθ' ότι ο φριχτός ήλιος τους είχε γδάρει το πετσί. Έτσι, τα τερτίπια του καιρού δεν τους βρήκαν απροετοίμαστους αφού με γρήγορες κινήσεις, μπαούλα και κάσες άνοιξαν για να ξαραχνιάσουν τα μαύρα ρούχα, ανδρικά και γυναικεία , δεν έχει σημασία, ο σχεδιασμός άλλωστε κάνει την διαφορά!

Ο ελαφρύς κυματισμός δεν προκαλεί ιδιαίτερες εντυπώσεις, μέχρι βέβαια να ξεσπάει το μεγάλο κύμα των "πρωτοσέλιδων", υπό μορφή τηλεοπτικών (για τα μπάζα) εκπομπών, όπου δεν θα μπορούσαν να λείψουν και τα πρωτοβρόχια από βαρύγδουπες δηλώσεις για "υποχθόνια" φεστιβάλ... Τι έγινε καλέ; Πάλι ακούτε στο στέρεο, το Voodoo People των Prodigy και αφιονιστήκατε; Πρωτάρηδες! Για ηρεμήστε λιγάκι...

Αν και κάθε πέρυσι και καλύτερα θα πουν πολύ και δεν θα διαφωνήσω, πάραυτα πρέπει ο καθένας να αναλογιστεί τις ευθύνες του.

Αλλωστε η Ελλάδα μας, έτσι όπως μας έχουν συνηθίσει οι έχοντες και κατέχοντες των νόμιμων δικαιωμάτων, δεν προσφέρεται ιδιαίτερα για μουσικά γεγονότα που διαφέρουν αισθητά σε ποιότητα και καλαισθησία, καθ' ότι το μονοπώλιο του "σουξέ" (που μαζί με αυτά ακολουθούν και τα "χοντρά φράγκα") το έχουν προ πολλού κατοχυρώσει, τα ντόπερμαν (το βαρύ πυροβολικό δηλαδή της σκυλοδιασκέδασης), αλλά και τα κανισάκια (για λιγότερο πωρωμένους και light).

Αν και αρκετοί από όσους διαβάζουν αυτή την στήλη μπορεί να είναι.... ζωόφιλοι και δη κυνόφιλοι... δεν γίνεται να μην τους πέρασε σαν αστραπιαία σκέψη... η φόλα, αν και "φόλα" είναι όλα αυτά τα "τουρκομπαρόκ" "σκυλοσουξέ" στα καρακίτς "θεάματα"! (Τι ψυχή θα παραδώσω η καημένη; Ξελάφρωσα...)

Live Report

Πάραυτα, για άλλη μια φορά, το **Elfentanz Festival**, είχε την αναμενόμενη επιτυχία, αφού συνδύασε με αρμονία πολλών ακουσμάτων νότες και σκηνικές παρουσίες σε μία ημέρα, από Δαιμόνια Νύμφη, Neurotic Fish, And One και τους South of no North. Ιδίως άρεσαν, ιδιαίτερα στον γυναικείο πληθυσμό, οι And One (κάποιες μαυροφορεμένες... ετοιμάζονταν να κόψουν τις φλέβες τους στην πίστα!) και γενικότερα άρεσαν οι παλαιοί και γνώριμοι έλληνες South of no North. Αυτοί πήγαν ορισμένους παλιούς και παλιές (.... πλέον "παππούδες" και "γριές") κάποια χρόνια αρκετά πίσω, όταν όλα ήταν πιο "γοητευτικά" και που μέχρι ακόμα είναι θέμα για συζήτηση σε παρέες. Αχ, αυτή η νοσταλγία...

Μετά από λίγο καιρό πραγματοποιήθηκε, άλλο ένα διήμερο, το **Seelenschmerz Fest**, και προσέφερε την κάθε ημέρα εντελώς διαφορετικού είδους μουσικών προτάσεων και ύφους και το οποίο συζητήθηκε ποικιλοτρόπως. Γενικότερα, συνδύασε και αυτό το μουσικό φεστιβάλ με αρμονία πολλών ακουσμάτων νότες και σκηνικές παρουσίες (που συζητήθηκαν αρκετά είτε θετικά είτε αρνητικά).

Την πρώτη μέρα, όπου εθεάθησαν και οι περισσότεροι, αυτή την φορά ευνοημένοι βρέθηκαν οι άνδρες!

Οπότε μοιραία άρχισαν τα σχόλια (κυρίως από το γυναικείο πληθυσμό) του σόου των Blutangel. Κάτω από τους electro-gothic ρυθμούς, αισθητή έκαναν την παρουσία τους οι χορεύτριες για "ειδικά" γούστα όμως, όχι και τόσο σε "επαγγελματικό" επίπεδο, αφού υπήρχε σχετική έλλειψη συγχρονισμού, πράγμα που κάλυψαν επάξια οι σταγόνες φωτιάς από το... μεταλλικό τροχό; Κάτι σε πριόνι τέλος πάντων, απ' αυτά που έτσι και ακουμπήσουν κάτι μεταλλικό μεταμορφώνουν την εν λόγω κιουρία, σε υπερθέαμα πυροτεχνημάτων!

Το "κάθε πέρυσι και καλύτερα" έπεσε ιδιαίτερα βαρύ στους VNV Nation, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν χοροπηδούσε ο περισσότερος κόσμος σαν τα κατσίκια το διήμερο του φεστιβάλ, αφού ο καθένας επισκέφτηκε το χώρο για τις προσωπικές, μουσικές, αδυναμίες του!

Αυτοί πάντως που ξεχώρισαν και έδωσαν ένα σημαντικό στίγμα στο εν λόγω event ήταν: πρώτοι και καλύτεροι οι Melotron (29 κατασκευα-

στές πωρωμένων με το EBM και τον γερμανικό στίχο, τους συνιστούν άφοβα και αμετανόητα). Επίσης έπαιξαν οι Diorama και οι Decode. Τέλος! Διότι άμα αναφερθούμε και στην δεύτερη μέρα, που πιο πολύ projects ήταν, αν και ξεχώρισαν οι Ataraxia, θα πουν κάποιοι ότι το πήραμε... μονότερμα με την παρουσίαση, ενός μονάχα φεστιβάλ (με την συνοδεία φυσικά από αρκετό κους κους και "σενάρια"... χεχεχε!)

Πιο μετά, και πιο κοντά στο χειμώνα, έγινε ένα ακόμα διήμερο, το **Eisplanet Festival**, το οποίο είχε την πρωτοτυπία να διοργανώσει τις δύο ξεχωριστές μέρες, όχι δύο συνεχόμενες μέρες, αλλά μέρα παρά μέρα σε δύο εντελώς διαφορετικούς χώρους. Εδώ οι ήχοι και οι μουσικές προτάσεις ήταν εντελώς διαφορετικές για τις δύο ημέρες, αν και κυμαίνονταν περισσότερο στους πειραματικούς, σκληρούς και ηλεκτρονικούς ήχους και όχι σε μία ποικιλία μουσικών προτάσεων, οι οποίες όμως ικανοποίησαν όσους παραβρέθηκαν σε αυτές, για τις προσωπικές τους προτιμήσεις.

Έτσι, όσοι ψαγμένοι και τολμηροί σε πειραματικούς ήχους και "θόρυβο" παραβρέθηκαν την πρώτη μέρα και άκουσαν Winterkalte, Ah Cama Sotz και τους υπολοίπους, δεν έφυγαν παραπονεμένοι. Ο περισσότερος κόσμος πάντως, έδωσε το παρόν του την δεύτερη μέρα του συγκεκριμένου φεστιβάλ, και οι γυναίκες πήραν ξανά την ρεβάνς τους (χεχεχε). Ξεχώρισαν οι Haujobb και ο "χαμός" έγινε με τους Covenant (βλέπετε και παραπάνω για τους ίδιους λόγους, με αυτό που έγινε και πρόσφατα με τους VNV Nation).

Τέλος εδώ με τα φεστιβαλικά, και σαν επίλογος στο άρθρο, μπαίνει το επίμαχο σημείο της γερμανικής "πολυφωνικής" σκηνής, με τις αστείρευτες πηγές ενέργειας σε επίπεδα πειραματισμού από το industrial noise στο άλλο άκρο της αντίθεσης του industrial techno. Τον μεσαίο δρόμο, όλοι τον ξέρετε γι' αυτό και δεν χρειάζεται να τον αναφέρω. Άλλωστε οι παραλλαγές στο χώρο του gothic (ή dark alternative όπως λέγεται στις μέρες μας), ήταν και θα είναι πάντα αξιόλογες και διαχρονικές. Οι προσωπικότητες όμως των ερμηνευτών, πρέπει πάραυτα να διορθωθούν, προς αποφυγήν... ντοματοπολέμου! Διότι, καλό είναι δεν λέω, σα σκηνική παρουσία το look του επιβλητικού (militair εποχής) άνδρα τραγουδιστή, άμα όμως στο τέλος σου προκύψει... "λίγο κρασί, λίγο θάλασσα και τ' αγόρι μου", τι να τα κάνεις τα... παράσημα που δεν τα κέρδισες με το αίμα σου, ούτε καν, με τον αυτοσεβασμό σου μικρή μου λούγκρα; Μάλλον για σκουλαρίκια και κολιέ θα πάνε τα iron cross και λοιπά αξεσουάρ των φανατισμένων "Ναζίδων", όπου μόνο κατά επ' εφημηνισμόν και για τα φράγκα είναι, στο όνομα! Χωρίς χάρη!

Α, και για να μην το ξεχάσω, και είναι και για κάποιους εντελώς γκαγκά και μίζερους "αντιφασίστες" ιεροεξεταστές, για να βγάζουν την αφρίτα ωσάν... δαιμονισμένα πεκινουά και να λένε ό,τι μπούρδα τους κατέβει στο κεφάλι (;) τους και επίσης να θέλουν να βάλουν στην... πυρά κάθε cd, δισκοπωλείο και μαγαζί που δεν πληρεί... τις προϋποθέσεις τους. Περαστικά σας, σπυριαμένα μου... παιδάκια! Ο θείος Faust δεν σας ξεχνά...

Never endless gossiping

«Πίσω από το σιδηρούν παραπέτασμα»...

Ναι, καλά! Πολύ θα το θέλατε το κομπλιμέντο, κυρίως σε προσωπικό επίπεδο, χρυσά μου, μα δεν θα το φάτε!

Παρασκηνιακά, σε συναυλιακό, και όχι μόνον, επίπεδο, έγιναν πολλά, όπως ήταν αναμενόμενο.

Άλλωστε ο καταταλαιπωρημένος Dark ("μαύρη μαυρίλα" για ορισμένους) χώρος ανέκαθεν μάζευε σαβούρες (παραδείγματα πολλά, από πολλά χρόνια πίσω...) και η ανεκτικότητα του, στα ανέραστα, ανοργασμικά, αρχι-ιντριγκαδόρικα ψώνια είναι παροιμιώδης!

Μία μικρή βόλτα... θα σας πείσει...ή θα σας φέρει στο μυαλό σας γνώριμες μουχλιασμένες καταστάσεις.

Πολλά έφτασαν στα μυτερά και κολασμένα αυτάκια μου, που έκαναν τα ωραία μου ματάκια, να ασπρίσουν επικίνδυνα... από το γύρισμα βέβαια!

Χρόνια λοιπόν στο χώρο (ως παλιά καραβάνα) και έχει πολύ πράγμα στην παλιά μου κασέλα για τροφή σε συζητήσεις και σε κράξιμο, αλλά ας σταματήσω εδώ, μιας και δεν υπάρχει λόγος να αποδείξω τις ικανότητες μου. Αφού εδώ και χρόνια, με αρκετό κόπο και πόνο, διατηρώ την πρώτη θέση στο "Top 10 των θαψηματιών" και έχω βραβευτεί με το χρυσό φτυάρι (σήμα κατατεθέν) εικοσιτεσσέρων καρατίων παρακαλώ (όχι τίποτα φτηνιάρικα, τσίγκινα δεκατεσσάρια), το οποίο κοσμεί την αίθουσα του... γραφείου μου.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι το "χρυσό φτυάρι" το κέρδισα σε μία

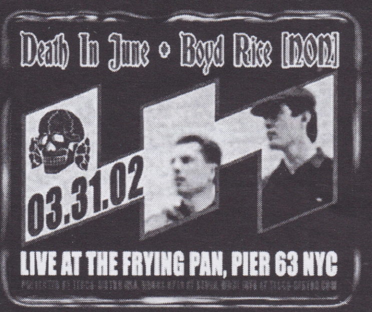
εποχή, που το "θάψιμο" ήταν μία "Υψηλή Τέχνη" κυριολεκτικά, και όχι σήμερα, που βρίσκεται πλέον σε μία μεγάλη παρακμή, που θυμίζει περισσότερο κατάσταση είτε από γνωστές μεσημεριανές... κατινό-εκπομπές της τηλεόρασης είτε από πηγαδάκια βλαμμένων και ανασφαλών ιντριγκαδόρων και ιντρικαδόρισσων κοντά στους χώρους της τουαλέτας... γυμνασίου...
Έτσι θα αρχίσω με ήπιους τόνους στην αρχή και στην συνέχεια θα ακολουθήσει... η καλή και γνώριμη μου τέχνη επί το έργον:

Πολλές ομάδες και πάρτυ με παιδιά, που θα πάει αυτή η κατάσταση;

Με αφορμή τα φεστιβάλ, είδαμε να κάνουν την εμφάνιση τους πολλές και διάφορες ομάδες. Σάμπως και στην Αθήνα και ευρύτερα στην Ελλάδα, ο dark χώρος είναι σια επίπεδα ρεύματος, με τη... mainstream μουσική φλωροσκηνή και τη γνωστή σιο πανελλήνιο σκυλο-σκηνή! Από την μία δείχνει βέβαια ότι κάτι πάει να κινηθεί σιο χώρο, αλλά άμα πάει να ξεχειλώσει η κατάσταση, ποιο πολλοί θα είναι οι χώροι που θα παίζουν "dark" βραδιές, από αυτούς που ακούνε τέτοιου είδους μουσική. Λίγο προσοχή χρειάζεται και ο χρόνος θα δείξει που θα οδηγήσει αυτή η κατάσταση.... ή σε ένα ξεσκαρτάρισμα ή σε ένα... ας μην το ξεράσω καλύτερα!

Αχ αυτοί οι... «Death in June»... ακόμα τους περιμένουμε...

Θα σας πω αυτή την φορά, ένα σύντομο και κακόγουστο ανέκδοτο... Κυκλοφόρησε εδώ και καιρό η φήμη ότι έχει κανονιστεί να παίξουν οι Death in June σε γνωστό κλάμπ στην καρδιά... των Εξαρχείων! Αν και θεωρείται "φασιστικό" συγκρότημα, εδώ γελάνε όσοι γνωρίζουν καλά, μόνο κάποιος εντελώς κουτορνίθι θα μπορούσε να χάψει μία τέτοια φήμη και δυστυχώς συζητήθηκε και κυκλοφόρησε σε ευρεία κλίμακα...

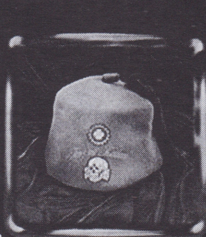

Όσους για τους Death in June; Είτε έρχονται ακόμη με... τα πόδια από την Γηραιά Αλβιόνα, είτε τους απήγαγαν μικρόψυχοι και σκουρόχρωμοι Κλίνγκον, για να παίξουν σε κάποιον άλλο πλανήτη... Έλεος, νισάφι ποια! Πάντως υπάρχουν αρκετά και αξιολογότερα συγκροτήματα και πιο κατάλληλοι χώροι, για τέτοιους είδους συναυλίες (ναι καλά, και μετά ξύπνησα...).

Heretical Dark Entries

Εδώ λοιπόν θα αναφέρονται κάποια συγκροτήματα, συναυλίες, δίσκοι, έντυπα και ό,τι έχουν σχέση με μία εντελώς "αιρετική" πλευρά, που πολλοί μίσησαν, πολύ κακολόγησαν, αλλά λίγοι τόλμησαν να την εξερευνήσουν...

Το γνωστό *και θρυλικό συγκρότημα Laibach από την Σλοβενία, έβαλε εμπρός τις γεννήτριες, ήχησε τις σειρήνες, ξεκίνησαν οι ερπύστριες και με ένα νέο μουσικό και συναυλιακό "Blitzkrieg", άφησε πολλά "πολιτικώς ορθά" λαμόγια να παραμιλούν. Άλλωστε, όπως έχουν δείξει με την στάση τους, δεν τους απασχολεί πως τους χαρακτηρίζει ο καθένας, αλλά τους αφήνουν πάντοτε με την απορία. Έτσι από τις 25 Αυγούστου, κυκλοφόρησαν το CD-single "Tanz Mit Laibach", αφιερωμένο στην... αμερικανογερμανική φιλία ! Στο εξώφυλλο αυτού του single υπάρχει το καπέλο των μουσουλμάνων εθελοντών σια WAFFEN-SS(!!), με το Totenkopf και πάνω από αυτό, τον ισοσκελή σταυρό που χρησιμοποιούν σαν σύμβολό τους....!!!*

Στις 8 Σεπτεμβρίου ακολούθησε η κυκλοφορία του δίσκου τους WAT(What is... WAT? Ακόμα να απαντήσουν οι Laibach...), και από τα τέλη Ιουλίου είχαν αρχίσει την ευρωπαϊκή τους τουρνέ από την ιδιαίτερη πατρίδα τους, και τον Οκτώβριο που μας πέρασε πραγματοποίησαν συναυλίες σε μεγάλες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες (Παρίσι 6/10, 12/10 Λονδίνο, 15-16/10 Βερολίνο), αλλά τον Νοέμβριο πέρασαν ξανά από ανατολική Ευρώπη (Πράγα 28/11) και στις 19 Δεκεμβρίου έχουν προγραμματίσει να κάνουν την τελευταία τους συναυλία ξανά στην Σλοβενία. Και μετά τι μας περιμένει από αυτούς... ούτε οι ίδιοι δεν γνωρίζουν... (τώρα, και καλά έτσι λέμε...)

Στα τέλη Σεπτεμβρίου όμως, δεν είχαν την ευκαιρία να απολαύσουν οι γερμανοί στις πόλεις Γκρίμα και Νάουνχοφ τους γνωστούς Kirlian Camera, γιατί λύσσαξαν όλοι οι γνωστοί "αντιφασίστες" ιεροεξεταστές, ότι είναι μία (sic) "ναζιστική μπάντα"! Άξιος, ο μισθός σας... σύντροφοι (χε χε χε).

Ένα CD επανακυκλοφόρησε αυτή την περίοδο, το οποίο την πρώτη φορά που είχε κυκλοφορήσει (1992)... είχε και αυτό κάνει να παραμιλούν αρκετοί. Είναι το "Aurora" των Ain Soph (Ιταλία) και θεωρείται το αριστούργημα τους. Στην επανακυκλοφορία αυτή υπάρχουν 15 τραγούδια, από το πρώτο τους άλμπουμ, αλλά μαζί με μία σπάνια εκτέλεση του "Colpo di Grazia". Θεωρήθηκε το "Aurora" ένα πρωτοποριακό CD για την εποχή του, όμως ξεκάθαρα μη "πολιτικώς ορθό", μιας και αναφέρεται στην Ιταλία της περιόδου του Β' ΠΠ και μετά την λήξη αυτού, όχι με την συνηθιμένη χολή βέβαια...

Σε αυτούς που αρέσκονται στον πιο ηλεκτρονικό και πειραματικό industrial ήχο έχει κυκλοφορήσει πρόσφατα το "music under intoxication" του ALCO, solo project του σουηδού Jouni Ulvtharm, μέλους του συγκροτήματος MZ.412. Ένα δυναμικό εγχείρημα και αντιπροσωπευτικό δείγμα της βόρειας industrial σκηνής, από το οποίο ξεχωρίζουν το "kirosana" και "lavertelu".

Άλλη νέα κυκλοφορία για το 2003 είχαν κάνει και οι OSTARA με CD που είχε σαν τίτλο: "Ultima Thule" ("Η Έσχατη Θούλη"). Σε αυτό το CD εξακο-

Τι είδαν τα... ολοστρόγγυλα και σπινθηροβόλα ματάκια μου;

Και φυσικά όχι μόνο τα δικά μου: Στο γκισέ εισιτηρίων, κάποιου χώρου συναυλιών, ήταν κολλημένο χαρτάκι που έγραφε ότι "απαγορεύονται τα φοιτητικά εισιτήρια"! Ναι καλά διαβάσατε!
Αφού πήγα στην πλησιέστερη εκκλησία και φώναξα τον παπά (που διανυχτερεύει) για αγιασμό και εξορκισμό, επέζησα του γεγονότος, για να σας εξηγήσω, ότι "φοιτητικά" στην ευγενή γλώσσα των αθώων κομπιναδόρων, λέγεται η "μαγκιά" να μπαίνουν σε συναυλίες δύο άτομα με το ίδιο εισιτήριο... για να μην πω τίποτα περισσότερο και... κολαστώ!

Τι άκουσαν τα... καλοσχηματισμένακαι γλυκούλικα ροζ αυτάκια μου;

Θα μπορούσα να πω ότι ακούνε, πολλά μα πάρα πολλά, αλλά επειδή υπάρχει και το απόρρητο, μόνο σε μένα μένουν αρκετά από αυτά (αυτό για να σκάσουν κάποιοι και κάποιες από την περιέργεια..)!
Αλλά υπάρχουν κάποια πράγματα που δεν γίνεται να τα κρατήσω μέσα μου, γιατί βγάζουν... αρκετό γέλιο!
Στους χώρους λοιπόν που κινούμαι περιστασιακά πλέον, με αγαπημένο χρώμα το μαύρο, μου αρέσει να "αποσύρομαι" σε σκοτεινά δωμάτια και γωνίες με λίγους παλιούς και εκλεκτούς φίλους, μακριά από τα αδιάκριτα βλέμματα των "νεοσύλλεκτων" μαυροντυμένων. Όμως, μία από τις νύχτες που πέρασαν με βρήκαν οι φίλοι μου... σε ημιλυπόθυμη κατάσταση απ' τα γέλια, καθώς είχα μόλις πληροφορηθεί, άκουσον άκουσον, ότι υπάρχουν κάποιες ψυχές που ισχυρίστηκαν ότι είναι οι... καινούργιοι ιδιοκτήτες του Dark Sun! Για βρείτε τους ποιοι είναι και φωνάξτε κανένα μπόγια να τους μαζέψει! Α ρε γλέντια!

λουθούν να ασχολούνται με την ίδια θεματολογία, όμως η είσοδος του κιθαρίστα Stu Mason στο συγκρότημα, δίνει μία άλλη χροιά στην μουσική της OSTARA, που δεν εγκαταλείπει όμως τον χαρακτηριστικό της neo-folk ήχο. Αν, για να λέμε την αλήθεια, υπάρχει σε αυτό το CD και ένα τραγούδι, που ξεφεύγει εντελώς από τον συνηθισμένο ήχο και θεματολογία τους και δεν άρεσε και τόσο. Ευχόμαστε, πως στο μέλλον δεν θα υπάρξουν ανάλογα φαινόμενα...

Αρχές του 2004 αναμένεται η κυκλοφορία ενός νέου 10" βινυλίου, του αμερικάνικου νέομεσαιωνικού συγκροτήματος The Soil Bleeds Black, με τίτλο "Three Living, Three Dead". Αυτό το συγκρότημα δείχνει ότι η ευρωπαϊκή μουσική παράδοση έχει πολλά να προσφέρει, αντί της μουσικής "κονσέρβας" τύπου MTV.

Πολλοί αναρωτιούνται τι κάνει ο Michael Moynihan, του τραγουδιστή και "ψυχή" των ξεχωριστών Blood Axis. Δυστυχώς, για τους φίλους των Blood

Axis, δεν ασχολείται πλέον τόσο με την μουσική, αλλά με το γράψιμο και τις εκδόσεις. Μέσα σε αυτές του τις προσπάθειες συγκαταλέγεται και το περιοδικό "TYR", το οποίο είναι αφιερωμένο στην Ευρωπαϊκή Παράδοση. Μέσα στο πρώτο τεύχος του "TYR" υπάρχουν συνεντεύξεις, άρθρα, μεταφράσεις κειμένων, παρουσιάσεις δίσκων, ταινιών και βιβλίων που ενισχύουν μία Ευρώπη της παράδοσης, των εθνών, του πολιτισμού και της υπέρβασης. Στο πρώτο τεύχος του περιοδικού αυτού, υπάρχουν ονόματα ή αναφορές όπως, Αλαίν ντε Μπενουά, Ιούλιος Έβολα, αλλά και για θέματα όχι τόσο ευρύτερα γνωστά, αλλά εξίσου ενδιαφέροντα. Μεταξύ των άλλων υπάρχει και συνέντευξη του τραγουδιστή των βρετανών Fire + Ice, Ian Reed.

Και για τελευταία αφήσαμε την είδηση συναυλίας στην Ιταλία, στην οποία αρκετοί από όσους διάβασαν με ενδιαφέρον αυτή την στήλη, θα ήθελαν πολύ να παραβρεθούν. Για την περίοδο του Χειμερινού Ηλιοστασίου (ή Dei Natalis), στις 20 Δεκεμβρίου θα εμφανιστούν για πρώτη φορά στην Βενετία της Ιταλίας, οι αυστριακοί Allerseelen και οι γάλλοι Derniere Volonte. Μετά το τέλος της συναυλίας θα ακολουθήσει και πάρτυ, στο οποίο guest dj θα είναι ο Albin Julius

των "εμβατηριακών" Der Bluthars̈ch.
Όχι δεν διαδίδουμε φήμες, υπάρχει και σχετικό flyer που διαφημίζει, αυτή την άκρως "δημοκρατική" συναυλία...

Και με την σειρά μας ευχόμαστε σε όλους καλό Χειμερινό Ηλιοστάσιο και είθε ο Ανίκητος Ήλιος (Sol Invictus), να είναι πάντοτε στο πλευρό μας.

Externsteine - Wewelsburg

Ένα ανορθόδοξο οδοιπορικό

Η ομάδα μας, αποτελούμενη από δυο αντιπροσώπους της ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ και αρκετούς Γερμανούς συναγωνιστές, είναι έτοιμη να ξεκινήσει. Αρχικός προορισμός το Externsteine, ένα μέρος Ιερό για την Αρχαία Παγανιστική Λατρεία, στο οποίο ακόμη και σήμερα πραγματοποιείται η γιορτή του χειμερινού και θερινού Ηλιοστασίου.

ΤΟΥ Μάριου Ιωάννου

Το τοπίο πραγματικά επιβλητικό, περιτριγυρισμένο από πυκνά δάση, γαλήνια ποτάμια και καθάριες λίμνες. Η άφιξη της ομάδας μας σίγουρα προβλημάτισε τους διάφορους επισκέπτες, κάτι το οποίο είναι βέβαια συνηθισμένο καθώς στη Γερμανία το να είσαι Εθνικοσοσιαλιστής θεωρείται πολύ χειρότερο απ'το να είσαι δολοφόνος, βιαστής ή έμπορος ναρκωτικών... Μην δίνοντας σημασία ξεκινάμε την ανάβαση στους πανάρχαιους ογκόλιθους του Externsteine ενώ οι Γερμανοί μας πληροφορούσαν για τους διάφορους θρύλους και την ιστορία του μέρους.

Το Externsteine βρίσκεται δίπλα στο δάσος Teutoberger, γνωστό από την μάχη που έλαβε χώρα εκεί μεταξύ του Hermann (Arminius), αρχηγού της στρατιάς των Cherusker, και των Ρωμαϊκών Λεγεώνων. Εκεί στέκει ακόμα υπερήφανο το άγαλμα του Hermann για να μας θυμίζει ότι κάποτε υπήρχαν άνδρες γενναίοι και δυνατοί που έδωσαν τη ζωή τους για να υπερασπίσουν τη Γη των Πατέρων τους.

Φτάσαμε στην πρώτη εκ των κορυφών όπου και διακρίνεται μια μικρής διαμέτρου τρύπα που διαπερνάει το βράχο. Λέγεται ότι κατά την διάρκεια του Ηλιοστασίου μια ισχυρή δέσμη Φωτός περνάει μέσα από την τρύπα αυτή και καταλήγει στον πέτρινο υπερυψωμένο Βωμό που βρίσκεται αμέσως μετά. Μελανό σημείο αποτελούν τα τοιχώματα, τα οποία είναι χαραγμένα και γραμμένα από τους κατά καιρούς επισκέπτες, που φυσικά δεν δείχνουν τον παραμικρό σεβασμό σε τίποτα και βεβηλώνουν ανενόχλητοι την Ιερή Κληρονομιά μας. Ευθύνη φέρει και το κράτος το οποίο ποτέ δεν μερίμνησε για την φύλαξη, προστασία και συντήρηση του Αρχαίου αυτού Μνημείου. Βεβαία εάν επρόκειτο για ένα μνημείο του "ολοκαυτώματος" κάτι τέτοιο θα ήταν αδιανόητο...

Κατεβαίνοντας σταθήκαμε στην ρίζα του βράχου, στον οποίο είναι χαραγμένη μια αναπαράσταση, δημιουργία των πρώτων χριστιανών. Εκεί απεικονίζονται οι ακόλουθοι της εν λόγω θρησκείας να καταστρέφουν με μανία το Irminsul, κραταιό σύμβολο του Παγανισμού, ενώ ταυτόχρονα έχουν τοποθετήσει στην θέση του τον σταυρό.

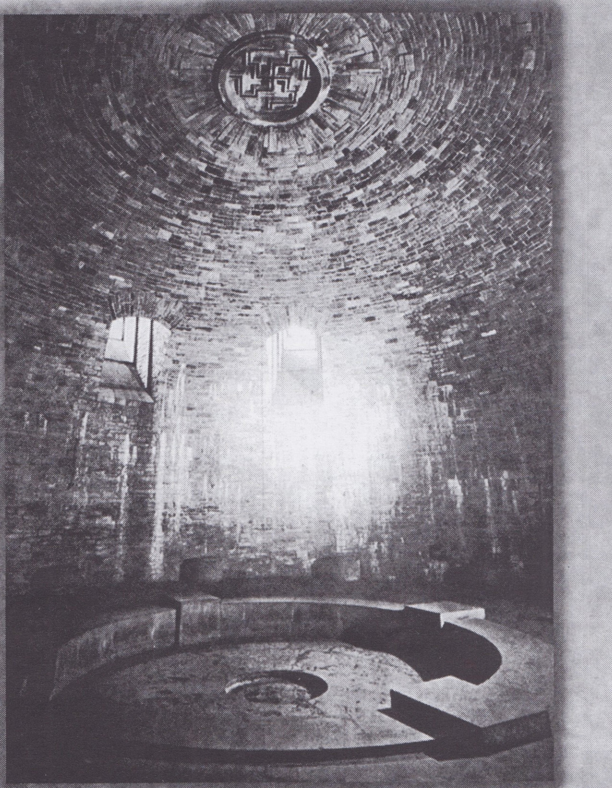
Η ώρα της αναχώρησης ήρθε. **Επόμενη στάση το Wewelsburg στην Βεστφαλία**, το πιο ξακουστό από τα Ordensburg. Ένα απ' τα όνειρά μου είχε πραγματοποιηθεί, βρισκόμουν εκεί, στο θρυλικό τριγωνικό κάστρο όπου η "ελίτ" των SS περνούσε από μια ιδιαίτερα σκληρή εκπαίδευση προκειμένου να αποκτήσει μια θέση στην ιεραρχία του Ναζιστικού κόμματος.

Το Wewelsburg ήταν το "πνευματικό καταφύγιο" του Heinrich Himmler, του Karl Maria Wiligut καθώς και άλλων διανοούμενων αποκρυφιστών του Εθνικοσοσιαλισμού, τόπος πολύωρου διαλογισμού και λήψης αποφάσεων. Στην κεντρική αίθουσα υπήρχε ενα στρογγυλό τραπέζι, όπου ο Himmler συγκέντρωνε δώδεκα απ'τους πιο εκλεκτούς άνδρες του Γενικού Κλιμακίου Προστασίας. Εδώ φαίνεται ξεκάθαρα η επιρροή από τον Βασιλιά Αρθούρο και τους Ιππότες της Στρογγυλής Τραπέζης. Στην τραπεζαρία λοιπόν υπήρχαν δώδεκα καθίσματα με ψηλή πλάτη από δέρμα χοίρου που αντιστοιχούσαν στους επιλεγμένους "Ιππότες" των SS. Επίσης ο κάθε ιππότης διατηρούσε το προσωπικό του κατάλυμμα στο Κάστρο, διακοσμημένο σύμφωνα με τα κριτήρια του.

Πρώτη μου σκέψη ήταν να επισκεφτώ την αίθουσα του Μαύρου Ήλιου. Φτάνοντας εκεί βλέπω ένα γκρουπ ηλικιωμένων, συνοδευόμενων από ξεναγό, να βρίσκεται μέσα στην αίθουσα και να χαζεύει το Μυστικιστικό σύμβολο που κοσμούσε το μαρμάρινο πάτωμα. Με το που περνάω το κατώφλι της αίθουσας ο ξεναγός με σταματάει, μου απαγορεύει την είσοδο και κλίνει την καγκελόπορτα.

Με έκπληξη πληροφορηθήκαμε πως για λόγους ασφαλείας, θα έπρεπε πρώτα να αποχωρήσει το γκρουπ των επισκεπτών από το Ισραήλ. Τέλος πάντων, κατευθυνόμαστε προς την Κρύπτη του Wewelsburg, μια στρογγυλή ψηλοτάβανη αίθουσα που ,σύμφωνα με τα στοιχεία που υπάρχουν, εκεί πραγματοποιούνταν Τελετές για τους νεκρούς υψηλόβαθμους αξιωματικούς των SS. Στο κέντρο έκαιγε η Ιερή Φλόγα, και στο κορυφή του ταβανιού ήταν χαραγμένη η Σβάστικα, που για ευνόητους λόγους κάποιοι την κατέστρεψαν, όπως και σε πολλά άλλα μνημεία της Γερμανίας.

Προχωρώντας στο εσωτερικό του Κάστρου, που πλέον έχει τον τύπο μουσείου, παρατηρήσαμε τα διάφορα εκθέματα, μεταξύ αυτών πίνακες, μεσαιωνικά όπλα και λοιπά. Αλλά το πιο ενδιαφέρον σημείο της περιήγησης μας έφτασε όταν επισκεφτήκαμε το μουσείο με εκθέματα περιόδου Β' Παγκοσμίου Πολέμου, που βρίσκεται λίγο έξω απ'το Κάστρο. Στολές, μαχαίρια, αγκράφες και διακριτικά των SS, φωτογραφίες εποχής, καθίσματα με ανάγλυφο το

Ρουνικό Σύμβολο του Διπλού Κεραυνού (Doppel Blitz), το Totenkopf και ό,τι άλλο θα τραβούσε το ενδιαφέρον του κάθε Εθνικοσοσιαλιστή. Φυσικά η νοσηρή εβραϊκή προπαγάνδα δεν θα μπορούσε να λείπει και από εδώ σε συνδυασμό μάλιστα με το χρηματικό κέρδος: βίντεο προς πώλησιν με κεντρικό θέμα το πόσο πολύ υπέφεραν αυτοί οι κακόμοιροι οι εβραίοι στα χέρια των αδίστακτων Ναζί...

Κάπου εδώ τελείωσε η περιπλάνησή μας και έφτασε η στιγμή της αποχώρησης με την ελπίδα πως κάποτε θα ξαναπατήσουμε τα χώματα της Γερμανικής Γης, μιας Γης ποτισμένης από το Αίμα των πιο λαμπρών και γενναιόκαρδων Πολεμιστών. Ίσως τότε να μην μας υποδεχθούν ως ηττημένους νοσταλγούς του παρελθόντος αλλά ωσάν Νικητές!

Ήταν ένα δροσερό ανοιξιάτικο πρωινό του 396 π.Χ. στις ανατολικές ακτές της Σικελίας. Το λιμάνι των Συρακουσών παρέμενε γιομάτο απ' τις αναρίθμητες Φοινικικές τριήρεις, που αραγμένες παράλληλα με την Ελωρινή Οδό δημιουργούσαν μια σχεδόν ατέλειωτη αλυσίδα ισχύος. Ακριβώς μπροστά βρίσκονταν και τα οχυρά των Καρχηδονίων, που αφού λεηλάτησαν το Ολυμπιείο στρατοπέδευσαν προκλητικά απέναντι απ' την πόλη.

Ιαχή νεκρών

Φαέθων

Δεν είχε ανατείλει ακόμα ολόκληρος ο ήλιος, που ροδαλός και κόκκινος άπλωνε την πορφύρα του πάνω στα ήδη ματωμένα κουφάρια των πολεμιστών ύστερα από τη λυσσαλέα ολοήμερη μάχη. Στα τείχη, απ' την πλευρά των ελών της Λυσιμελείας, η κούραση είχε βαρύνει τα μάτια των αμυνομένων Συρακουσίων καθώς επέστρεφαν από τα ενδότερα της πόλης όπου ελάχιστα ξεκουράστηκαν. Ήταν ακριβώς τη στιγμή που οι περιφερόμενοι στα τείχη αξιωματικοί χαμήλωναν με πικρία τα πρόσωπά τους για τους ολιγάριθμους υπερασπιστές που είχαν απομείνει ζωντανοί, όταν μια σχεδόν τρομαγμένη, γεμάτη έξαψη φωνή ξεπήδησε απ' τον άγρυπνο φρουρό των τειχών του Τεμενίτη σπάζοντας την απλωμένη στο κάστρο θανατερή ησυχία

"Στρατηγέ Αυτοκράτωρ Διονύσιε! Στρατηγέ...!".

Ο αυτοκράτορας Διονύσιος, που τριγυρνούσε ακαταπόνητος στις επάλξεις δίχως να σταματά να μάχεται και να συμβουλεύει, γύρισε ξαφνιασμένος προς το φρουρό συλλογιζόμενος μια πιθανή απροσδόκητη επίθεση εκ μέρους των Σημιτών.

"Στρατηγέ".

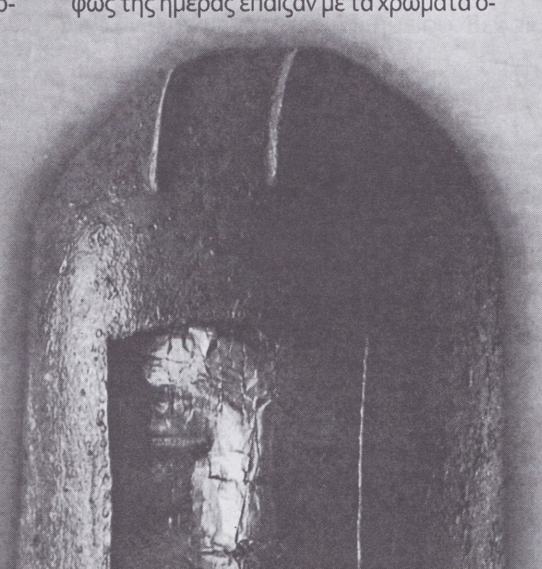
Όμως ο στρατιώτης αδυνατούσε να ολοκληρώσει τη φράση του κι ενώ το στόμα του παρέμενε εκστατικά ανοικτό το χέρι του διατηρείτο σηκωμένο στο ύψος των ώμων ακίνητο και σταθερό, καθώς έδειχνε προς την ανατολή του ήλιου.

Ο Διονύσιος απορημένος απ' τη συμπεριφορά του φρουρού, σχεδόν κατανοώντας την ερμηνεία της στάσης του, ακολούθησε το δείκτη του με μια αόριστη ματιά, έως ότου αντίκρισε ένα απρόσμενο θέαμα μένοντας θαμπωμένος.

Η αυγή που 'δινε στο πυρόξανθο γένι του ένα χρώμα ακόμα πιο ανοικτό, αντιφέγγισε στα μάτια του μια ιδιόμορφη δυσπιστία. Γιατί κι αν ακόμη η πολύνεκρη μάχη αφαιρούσε κάθε ίχνος λογικής, ο ίδιος αδυνατούσε να ερμηνεύσει κείνο που εντελώς απρόοπτα παρουσιαζόταν μπροστά του ως πραγματικό.

Ολάκερος ο ορίζοντας μες τη ματωμένη αυγή απ' τις ακτές του Δάσκωνος ίσαμε τα πρώτα δέντρα του Άναπου ποταμού είχε καλυφθεί από δύο αντιμαχόμενους στρατούς εντελώς νέους και άξαφνους για τον ταλαιπωρημένο τους νου. Μια τεράστια πομπή από αδιάφορους στρατιώτες κατευθυνόταν προς την αντίπαλη παράταξη για να συγκρουστεί.

"Αδύνατον" ψέλλισε ο τύραννος της Σικελίας Διονύσιος. Τα χείλη του έτρεμαν καθώς το απίστευτο όραμα συνεχιζόταν αποκτώντας μια τέλεια γεωγραφική οριοθέτηση. Κι οι άγνωστοι στρατιώτες που έκαναν την τρομερή τους παρουσία στο πρώτο φως της ημέρας έπαιζαν με τα χρώματα όσο τα σώματά τους άλλοτε χάνονταν κι άλλοτε εμφανίζονταν σαν σκιές του πρωινού, χρωματισμένες από μύριες κόκκινες πινελιές.

Απότομα, κι ενώ όλοι οι Έλληνες στρατιώτες που βρίσκονταν στα τείχη αντίκρυζαν γεμάτοι δέος την παράταξη των στρατών, η μια πλευρά απ' αυτούς κινήθηκε πιο γρήγορα από πριν κι επιτέθηκε στον εχθρό. Αυτοί οι επιτιθέμενοι ξεχώριζαν απ' τους αντιπάλους τους ακόμα και απ' το σκιαγμένο ανθρώπινο μάτι που τους παρακολουθούσε. Περικεφαλαίες έκρυβαν τα πρόσωπά τους, κάνοντας την εξώκοσμη παρουσία τους ακόμη πιο φοβερή και μεγαλειώδη, ενώ οι κοντές λόγχες που αδιάκοπα ανεβοκατέβαιναν απ' τα στιβαρά τους χέρια γυάλιζαν στο ολοένα και πιο ανοικτό φως, καθώς συγκρούονταν με τα όπλα των εχθρών τους.

"Θεοί! Θεοί σκοτώνονται στα μάτια μας!".

Και οι μαχητές της αυγής συνέχισαν να επιτίθενται και να φονεύουν ο ένας τον άλλο μέχρι που η παράταξη των αμυνομένων, σαφώς πολυπληθέστερη, βρήκε το ρυθμό της και διατηρώντας τις τάξεις της απάντησε με μια βροχή από βέλη που σχεδόν έκλεισε τον ορίζοντα για να σκοτεινιάσει έστω και για μια μόνο στιγμή ο ουρανός σαν ψεύτικη κι απατηλή ιδέα που αδυνάτισε να δεσμεύσει τον ήλιο των Συρακουσών.

"Μάχη Θεών στα μάτια μας", φώναζε ο φρουρός που ειδοποίησε τον στρατηγό του προηγουμένως για το υπερφυσικό θέαμα που αντιλήφθηκε. Όμως ο Διονύσιος άρπαξε απότομα το χέρι του φρουρού κι ανατριχιάζοντας ολόκληρος απ' την ανακάλυψη που φανερώθηκε τόσο απλά εμπρός του κείνη τη στιγμή, σχεδόν ούρλιαξε εκστασιασμένος.

"Συρακούσιοι! Δεν είναι Θεοί αυτοί που μάχονται μπροστά μας. Δέστε τις στολές και τα πρόσωπά τους. Δέστε τα ξίφη τους. Είναι ο Θήρων".

Η φωνή έμοιαζε με το βαρύ ακράτητο ήχο που ξεσπά από κάποιο αναμμένο ηφαίστειο προϊδεάζοντας την επερχόμενη καταστροφή. ***Έίναι ο Θήρων και οι πολεμιστές της γειτονικής Ιμέριας που μάχονται τους Καρχηδόνιους".***

Ο Διονύσιος παλλόταν από μια ανερμήνευτη οργή. Στα λόγια του ξεχώριζαν οι εκφράσεις του παράλογου και της φαντασίας. Ο ίδιος φώναζε στους στρατιώτες του για μια μάχη που 'χε προηγηθεί εδώ κι έναν ολόκληρο σχεδόν αιώνα και που άξαφνα στο δειλινό ζωντάνευε και πάλι μπροστά τους.

Μ' αλήθεια! Ποιος θα βρισκόταν να τον διαψεύσει όταν η τρομερή μάχη που αντίκρυζαν έξω απ' τα τείχη των Συρακουσών ήταν όμοια με τη μάχη που οι γέροι της πόλης κι ολόκληρου του νησιού ακόμα διηγούνταν και που οι ποιητές της Κάτω Ιταλίας εξυμνούσαν;

Φανερά μπροστά τους το ομοιογενές στράτευμα του Θήρωνος αντιμετώπιζε το παμφυλετικό μωσαϊκό των Εβραίων της Καρχηδόνας, ανάκατο με τους Νέγρους Λίγυες και Λίβυες μισθοφόρους. Οι στολές, τα ξίφη, ο πόλεμος, τα πάντα.

"Ναι, είναι η νίκη του Θήρωνος επί των Φοινίκων στην Ιμέρα" έκανε κάποιος στρατιώτης. ***"Η νίκη"*** επανέλαβε ο φρουρός. ***"Η νίκη", "Η νίκη"*** φώναζαν ενθουσιασμένοι μέσα απ' τις ματωμένες πολεμικές τους εξαρτήσεις κι οι υπόλοιποι στρατιώτες.

Το όραμα ολοένα και ζωντάνευε, έμοιαζε να παίρνει σάρκα και οστά καθώς ταλαιπωρούσε με οργή και μανία τη σκληρή πραγματικότητα που 'θελε τις Συρακούσες σαν την τελευταία ελεύθερη απ' τους Καρχηδονίους Ελληνική πόλη στη Σικελία. Μα αυτή η σκληρή πραγματικότητα, η εικόνα των θνητών δε μπόρεσε να σβήσει την εικόνα των ψυχών της δροσιάς που χάραξε στα σκιασμένα πρόσωπα των Ελλήνων μια νέα ελπίδα, μια νέα πίστη.

Κι η μάχη στο πρωινό συνεχίστηκε το ίδιο φονική και λυσσαλέα. Οι Σημίτες τοξότες 'άρχισαν να υποχωρούν. Η ατέλειωτη δύναμη των λογχοφόρων έπεφτε πάνω τους καταστροφική διαιρώντας τις τάξεις τους και κάνοντας πιο εύκολο το έργο της σφαγής. Κι ενώ οι ψυχές των πορφυρών σκιών ορμούσαν και επιβάλλοντο, ο Διονύσιος σήκωσε τα χέρια θυμίζοντας την ιστορία της μάχης εκείνης του παρελθόντος μα και τις τόσο υπέροχες δοξασίες του λαού του.

"Ο Θήρων προχωρεί. Αδέλφια, ο Αμίλκας, ο αρχηγός του στρατού της Καρχηδόνας θα συντριβεί! Ναι, θα συντριβεί. Κι είναι αυτός ο εγγονός του ο Αννίβας που ζητώντας εκδίκηση ανάσκαψε τους τάφους των προγόνων μας, βίασε τις γυναίκες μας, σκότωσε τα παιδιά μας και λεηλάτησε τους ναούς μας. Είναι ο εγγονός του ο Αννίβας που σπίλωσε την ιστορία των Ελλήνων!". Τα μάτια των μαχητών γυάλιζαν από το πορφυρά αντιφέγγισμα της αυγής, που ζωντάνευε το μύθο μα και το μίσος εναντια στους εχθρούς της ράτσας και στον αρχηγό τους ***"...ων μεν και φύσει μισέλλην, ομού δε τας των προγόνων ατιμίας διορθώσασθαι βουλόμενος!".***

Ολάκερος ο στρατός της ακροπόλεως βροντοφώναζε "εκδίκηση" τόσο ισχυρά που θα 'λεγε κανείς πως οι μαχητές της δροσιάς ξαφνιάστηκαν κι έστρεψαν τα πρόσωπά τους στο κάστρο για να προσδιορίσουν την πηγή της απότομης φωνής.

Κι η μάχη των ψυχών συνεχίστηκε τραβώντας πάνω της το μεγαλείο των ιδεών που γίνονταν ένα με το αίμα σε μια υπέροχη σύνθεση χρωμάτων και αισθήσεων. Συνεχίστηκε όσο το αίμα του μαγεμένου εκείνου πρωινού, η έντονη πρώτη πορφύρα της ανατολής χάθηκε απ' το καθαρότερα άσπρο φως της ημέρας στους δυσδιάκριτους κόσμους του παρελθόντος για μια ακόμη παράξενη φορά. Τόσο που και οι τελευταίοι ήχοι απ' τις κλαγγές των συγκρουόμενων όπλων της μάχης ενώθηκαν με τους παφλασμούς των κυμάτων που 'σκαγαν στα τείχη, για να γίνουν από εξώκοσμοι και τρομεροί απόλυτα ήρεμοι και απαλοί στο φυσικό τους μεγαλείο.

Κι έτσι, το ίσο απροσδόκητα όπως εμφανίστηκαν, χάθηκαν οι Δροσουλίτες απ' την ακτή των Συρακουσών, οι ψυχές αυτές που αναπαριστώντας τις μάχες της ράτσας εμφανίζονται την άνοιξη με τη δροσιά. Όμως δε έφυγαν κι απ' τις καρδιές των αμυνομένων που παίρνοντας θάρρος απ' το θείο όραμα και θέαμα ανέκτησαν την πίστη τους και τη δύναμή τους.

Και την άνοιξη του 396 π.Χ. ο Διονύσιος, εκμεταλλευόμενος την ασέληνη νύκτα που επακολούθησε επιτιθέμενος από την ξηρά με τους ιππείς του κατόρθωσε ν' αποσπάσει την Πολίχνη και το Δάσκονα βοηθώντας τις τριήρεις των Ελλήνων να κάψουν το σημιτικό στόλο κι αναγκάζοντας τον εχθρό σε οδυνηρή και συντριπτική ήττα.

Έτσι, με τις λόγχες βυθισμένες στα κουφάρια των Σημιτών, οι Έλληνες πήραν εκδίκηση για το φόνο του Πεντάθλου, τις σφαγές των Ελλήνων απ' το Μάλχο, το θάνατο του Δωρηέως και του Ευρυλέοντα, την καταστροφή του Σελινούντα, του Ακράγαντος, της Ιμέρας, της Γέλας και της Καμάρινας. Πήραν εκδίκηση για τις δεκάδες χιλιάδες των νεκρών γυναικόπαιδων, τις δεκαέξι χιλιάδες πτώματα μόνο των αμάχων του Σελινούντα, τους αναρίθμητους δούλους, το βιασμό των γυναικών της Ιμέρας, το βασανισμό και τη σφαγή 3.000 αιχμαλώτων της πόλης αυτής απ' τον Αννίβα και τους αμέτρητους νεκρούς. Κι ήταν τέτοια η εκδίκηση που το πατροπαράδοτο έθιμο των βαρβάρων Σημιτών και Αφρικανών που ακρωτηριάζοντας αδιάκριτα νήπια και γέρους επεδείκνυαν ορμαθούς χεριών και κεφάλια μπηγμένα σε λόγχες, πήρε πράγματι την απάντησή του όπως ακριβώς άξιζε στους Σημίτες Καρχηδόνιους.

Το χαμόγελο του Θεμιστοκλέους που βύθιζε με τον ανίκητο Ελληνικό στόλο στη ναυμαχία της Σαλαμίνας τα φοινικικά πλοία της Τύρου και της Σιδώνος, το χαμόγελο του Αμεινίου του Παλληνέως που βύθιζε το έμβολο του πλοίου του πρώτος στα σημιτικά πλοία της εκλεκτότερης μοίρας του περσικού ασιατικού στόλου, ξαναχαραζόταν το ίδιο ειρωνικό κι αγέρωχο στα πρόσωπα των Ελλήνων της Μεγάλης Πατρίδας.

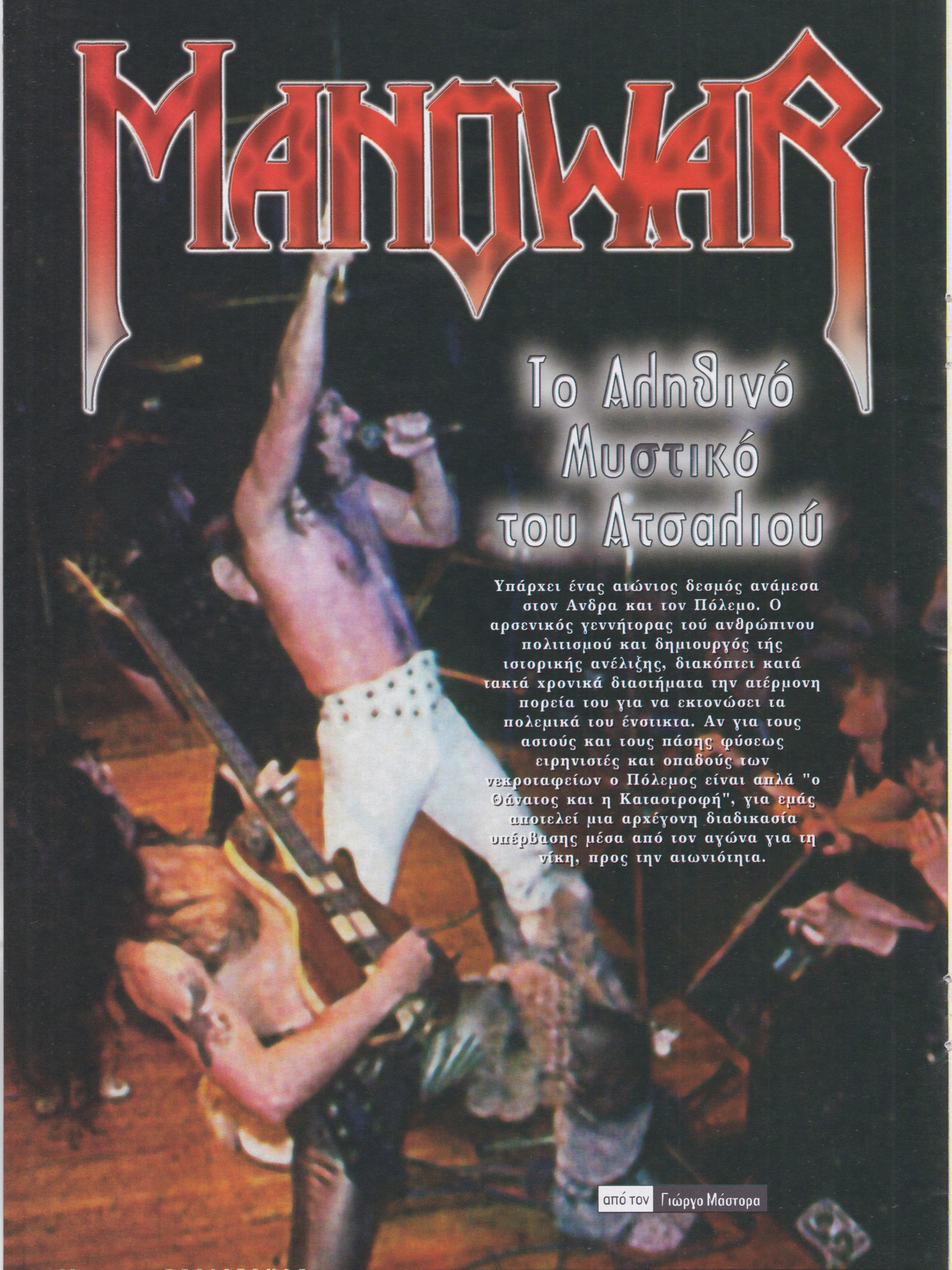
Κι ας θυσίαζε ο Ιμίλκων στα τείχη του Ακράγαντα μικρά παιδιά στη δόξα του Θεού Μολώχ! Κι ας χάθηκαν τόσοι Έλληνες κι ας χύθηκε τόσο πολύ αποικιακό αίμα. Γιατί ήταν αυτό το αίμα που έγινε λίπασμα στη γη της Ευρώπης, ώστε ν' αποφευχθεί ο σημιτικός εποικισμός της γηραιάς ηπείρου και να διευκολυνθούν τα υπόλοιπα φύλα των Αρίων στη δημιουργία του δικού τους πολιτισμού.

Κι ας σύλησαν οι αιώνιοι Σημίτες, οι αιώνιοι Εβραίοι τα πανάρχαια ιερά της Δήμητρας και της Περσεφόνης κι ας ανέσκαψε ο ανίερος Ιμίλκων τους προγονικούς τάφους της Σικελίας κι ας σκότωσε ακόμα κι αυτούς που κατέφυγαν στα ιερά του Ακράγαντος. Γιατί εκείνοι που άφησαν κατ' εξαίρεση ελάχιστους ζωντανούς στο Σελινούντα, τα γυναικόπαιδα που κατέφυγαν στα ιερά, όχι από σεβασμό στους θεούς μας, αλλά απ' το φόβο μήπως αυτοπυρποληθούν οι φυγάδες και καούν τα πολύτιμα αφιερώματα των Ναών, αυτοί οι αιώνιοι Εβραίοι άφησαν τελικά 20.000 πτώματά τους να σαπίσουν κάτω απ' τα σανδάλια του Διονυσίου και των Συρακουσίων. Έτσι που η λέξη Έλληνας να ντύνει τρομακτικά το δαίμονα που αλώνιζε και θέριζε με το ματωμένο του δρεπάνι στους εφιάλτες των Σημιτών.

Κι ας χάθηκαν κι οι αποικίες αφού τα κόκαλα και τα μνημεία των προγόνων εκεί εξακολουθούν να οριοθετούν την κληρονομιά της φυλής. Την κληρονομιά που διδάσκει τη σημασία της ιστορικής μνήμης και τον ακατάπαυστο πόλεμο εναντίον των ιερόσυλων Σημιτών.

Ακόμη και σήμερα όπως οι ψαρόβαρκες περνούν γιαλό-γιαλό στην ανατολική Σικελία κι οι οδυρμοί των νεκρών ζωντανεύουν απ' τους Δροσουλίτες στα ερειπωμένα τείχη των Συρακουσών, μια βροντερή κλαγγή όπλων ξεσπά κάθε ασέληνη νύκτα απ' τους χορταριασμένους τάφους καθώς ο βρυκολακιασμένος Έλληνας οπλίτης κρούει το δόρυ με την ασπίδα του. Ευθύς τα ξωτικά ξεμακραίνουν σκιαγμένα στις σπηλιές τους και οι γοργόνες χάνονται στους σπαρμένους από σπασμένα κατάρτια κι αγγεία βυθούς τρομαγμένες απ' τον ακράτητο εκείνο βρόντο που συνοδεύει την παντοτινή κι αθάνατη ποτισμένη με χείμαρρους αίματος μάχη, μακρόσυρτη και μαγική όπως αντιλαλεί στο βασίλειο των νεκρών φτάνει ακόμη και σήμερα στ' αυτιά μας :

"ΕΙΣ ΟΙΩΝΟΣ ΑΡΙΣΤΟΣ
ΑΜΥΝΕΣΘΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΗΣ"

MANOWAR

Το Αληθινό Μυστικό του Ατσαλιού

Υπάρχει ένας αιώνιος δεσμός ανάμεσα στον Ανδρα και τον Πόλεμο. Ο αρσενικός γεννήτορας τού ανθρώπινου πολιτισμού και δημιουργός τής ιστορικής ανέλιξης, διακόπτει κατά τακτά χρονικά διαστήματα την ατέρμονη πορεία του για να εκτονώσει τα πολεμικά του ένστικτα. Αν για τους αστούς και τους πάσης φύσεως ειρηνιστές και οπαδούς των νεκροταφείων ο Πόλεμος είναι απλά "ο Θάνατος και η Καταστροφή", για εμάς αποτελεί μια αρχέγονη διαδικασία υπέρβασης μέσα από τον αγώνα για τη νίκη, προς την αιωνιότητα.

από τον Γιώργο Μάστορα

Αν το Heavy Metal είναι το σύγχρονο είδος μουσικής που μεταφέρει παραστατικά τον απόηχο μιας Ηρωικής εποχής, τότε οι MANOWAR αποτελούν αναμφισβήτητα τους πιο πιστούς και συνάμα παράξενους ρομαντικούς μιας Νιτσεϊκής εικόνας. **"Οι MANOWAR γεννήθηκαν για να ζήσουν για Πάντα, έχοντας το δικαίωμα να κατακτήσουν κάθε ακτή που προσφέρεται!"** Θεωρώντας πως η αναφορά που έγινε στο συγκρότημα στο πρώτο τεύχος της "Αντεπίθεσης" σε καμιά περίπτωση δεν μπορούσε να αποδώσει την πλήρη τους ταυτότητα, επανερχόμαστε με την ελπίδα να φανούμε άξιοι και ικανοί σ' αυτή τη νέα απόπειρα.

Η μουσική είναι μετάλλαξη της κοσμικής αντίληψης των ανθρώπων για το πραγματικό και το φανταστικό, σε ηχητική πανδαισία. Κάθε κοσμοθεωρία με την ανάλογη συναισθηματική φόρτιση που την ακολουθεί, αντικατοπτρίζεται πειστικά σε μια αλληλουχία από νότες και σε ένα αντίστοιχο μουσικό στυλ. Αν το ξίφος είναι σύμβολο Αναγέννησης και Κάθαρσης, οι MANOWAR είναι προπομποί του WOTAN στα μουσικά δρώμενα. ***"Η κεντρική ιδέα πάνω στην οποία βασίζονται όλα μας τα κομμάτια είναι η προσπάθεια να συγκεντρωθούμε στη δύναμη του ανθρώπου, στο ότι ο καθένας προσπαθεί να είναι αληθινός σ' αυτό που πιστεύει και αν πρόκειται όντως να το κάνει, τότε σίγουρα θα πληγωθεί πολύ κατά τη διάρκεια αυτής της Πορείας - ο κόσμος απλά τρελαίνεται να σου σπαράζει την καρδιά. Αν πρόκειται να συνεχίσεις μ' αυτή την τακτική, τότε πρέπει σίγουρα να γίνεις δυνατός. Και τότε έρχονται στιγμές που λες: "Θεέ μου! Έχω σ' αλήθεια μια καρδιά από ατσάλι (Heart of Steel)' και πιστεύω ότι αυτό είναι ακριβώς που χρειάζεσαι για να επιβιώσεις".***

Μια απόλυτα σεβαστή άποψη υποστηρίζει πως η λεγόμενη "κλασική μουσική" εκπληρώνει τα ιδανικά τού Απόλυτα Ωραίου και δημιουργεί τα πρότυπα ποιότητας, αναμφισβήτητα όμως δεν έχει τη δυνατότητα να επιδράσει θετικά στα μεγάλα στρώματα τής σύγχρονης Λευκής Νεολαίας. Σ' ένα οπωσδήποτε πιο προσιτό επίπεδο, το Heavy Metal μπορεί και δανείζεται την ατμόσφαιρα για να δημιουργήσει μια αποδεκτή εναλλακτική πρόταση. Δεν είναι καθόλου τυχαία η άποψη πως "το Heavy Metal είναι η κλασσική μουσική του 20ου αιώνα".

"Το "THE CROWN AND THE RING" είναι το αγαπημένο μου τραγούδι από ολόκληρο το άλμπουμ "KINGS OF METAL", επειδή περιέχει όλο το συναίσθημα των MANOWAR στιχουργικά. Νομίζω ότι η εκτέλεση στα φωνητικά του Eric είναι σπουδαία και πιστεύω ότι λέει όλα τα πράγματα στα οποία Πιστεύουμε. Φυσικά, τα ορχηστρικά background και η χορωδία ήταν ένα προσωπικό μου σχέδιο. Πάντα, σ' όλη μου τη ζωή ήθελα να δουλέψω με μια πλήρη χορωδία και ορχήστρα, και για 'μένα αυτό ήταν ένα όνειρο που υλοποιήθηκε".

Όταν ο Joey De Maio συνάντησε το Ross Friedman στη Black 'n' Blue (Black Sabbath and Blue Oyster cult) περιοδεία, γεννήθηκαν οι προοπτικές για μια νεα μεγάλη μπάντα. Το Heavy Metal έδειχνε πολύ δυνατό για να πεθάνει από την Punk επίθεση και η νέα δεκαετία τού '80 απαιτούσε το δικό της μεταλλικό είδωλο. Έτσι δημιουργήθηκαν οι MANOWAR. Ένας φίλος του De Maio από το σχολείο, ο Eric Adams, πρόσφερε τη φωνή του και ο ντράμερ Donnie Hanjic συμπλήρωσε το κουαρτέτο. Το πολύ καλό και ελπιδοφόρο "BATTLE HYMNS" ήταν η αφετηρία μιας ένδοξης Ιστορίας. Αμέσως μετά, ντράμερ του γκρουπ γίνεται ο επιβλητικός Scott Columbus. ***"Ο νέος μας ντράμερ είναι ένας αληθινός τρελλός σκύλος. Το άτομο που μας χρειαζόταν από την αρχή. Μια φίλη μας τον βρήκε να δαγκώνει λαμαρίνες σ' ένα χυτήριο και του είπε ότι ήξερε ένα συγκρότημα που ψάχνει για ντράμερ. Ποτέ του δε μας είχε ακούσει αλλά ήρθε και δοκίμασε. Έμαθε ολόκληρο το άλμπουμ μέσα σε μισή ώρα. Ο τύπος έχει μια απίστευτα δυνατή μνήμη."***

Εκεί, λοιπόν, στις αρχές της δεκαετίας του '80, γεννήθηκε ο ζωντανός θρύλος των MANOWAR και το πασίγνωστο "DEATH TO FALSE METAL". Αυτός ο θρύλος ήταν που διέδωσε την καθαρότητα αυτού του μουσικού είδους, παρά τις απεγνωσμένες προσπάθειες πολλών για το ακριβώς αντίθετο... ***"Το "March For Revenge" αφιερώνεται στο προσωπικό μας για τις τουρνέ. Κατά πολλούς τρόπους αυτοί είναι το Καλύτερο Κομμάτι των MANOWAR. Έχουν μια θρησκευτική πίστη στο ότι κάποια μέρα θα γίνουμε το καλύτερο συγκρότημα του κόσμου και δίνουν τον καλύτερο τους εαυτό σ' αυτό που κάνουν.".***

Μετά το πρώτο τους άλμπουμ το 1982 ακολούθησαν ένα δρόμο δύναμης και δόξας και οριστικοποιώντας τη σύνθεση του γκρουπ με την προσθήκη του Scott Columbus στα

ντραμς, έδωσαν τρία μνημειώδη και αθάνατα στο χρόνο μουσικά έπη: "INTO GLORY RIDE" (1983), "HAIL TO ENGLAND" (1984), "SIGN OF THE HAMMER" (1984). Ακολουθεί ένα τρίχρονο διάστημα απραξίας για να επανέλθουν στο προσκήνιο αρχικά με το "FIGHTING THE WORLD" (1987), και κατόπιν με το "KINGS OF METAL" (1988), διεκδικώντας ένα θρόνο που δικαιωματικά τους ανήκει. ***"Είμαστε οι 'Βασιλιάδες του Metal'. Δεν ξέρω πώς αλλιώς να το εκφράσω! Το καλύτερο πράγμα που μπορώ να πω γι' αυτό το κομμάτι είναι όταν το κοινό τραγουδάει "we're going to kick your ass" και "MANOWAR Kill". Αυτό είναι για μας το καλύτερο συναίσθημα, το να ακούμε, δηλαδή, την ανταπόκριση του κοινού, γιατί στα show των MANOWAR είναι το ίδιο το κοινό καθώς και το γεγονός ότι αυτό το κοινό είναι τόσο μέσα στη μουσική μας. Το "Kings of Metal" αναφέρεται στο συγκρότημα , στη σκληρή μας προσπάθεια, στο πόσο καιρό βρισκόμαστε μέσα στη μουσική καθώς και στο πώς ο κόσμος τέθηκε εναντίον μας επειδή παίζουμε δυνατά και είμαστε τόσο ψηλά στην κορυφή. Τελικά, για τους οπαδούς μας, είμαστε οι 'Βασιλιάδες του Metal'και για 'μας αυτοί είναι οι 'Βασιλιάδες του Metal'. Είναι οι καλύτεροι!".***

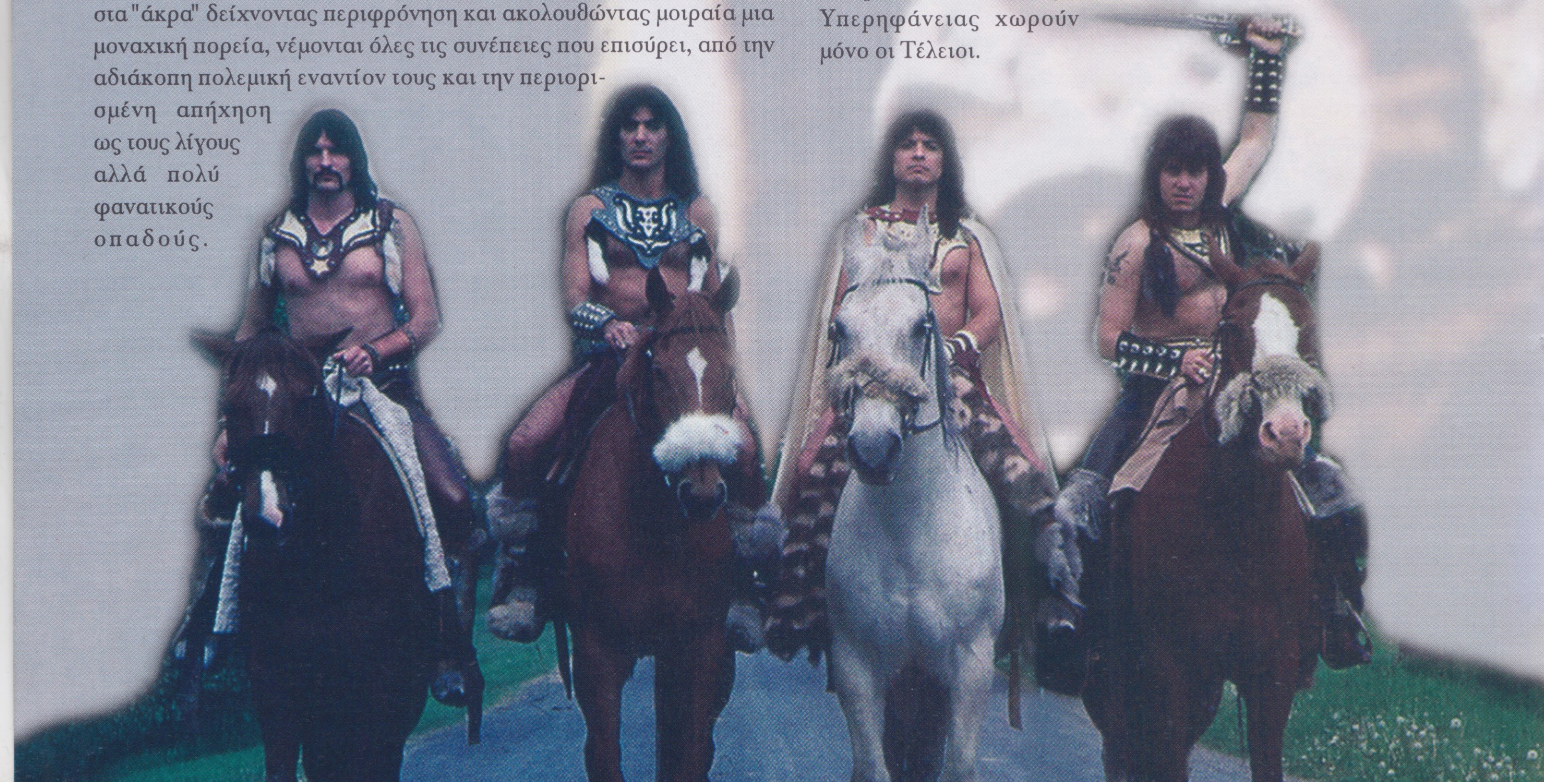

Οι MANOWAR αγωνίστηκαν σκληρά για να γίνουν ευρύτερα γνωστοί. Άλλαξαν αρκετές εταιρείες και έπαιξαν σ' όλα τα μικρά clubs της Αμερικής χωρίς καμιά υποστήριξη, χλευάστηκαν και αγνοήθηκαν από τα "έγκυρα" μουσικά περιοδικά.. Ποτέ κανένα "μεγάλο" όνομα δε δέχθηκε να ανοίγουν τις συναυλίες του, κάτι που συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Πέρα τού ότι σήμερα είναι Μεγάλο Όνομα είναι αυτονόητο πως κανείς δε θα μπορούσε να βγει στη σκηνή μετά απ' αυτούς... ***"Σήμερα το πρωί και οι δύο ξυπνήσαμε με κάτι φάτσες πρησμένες. Ο Ross και εγώ, χτες το βράδυ, πήγαμε σ' ένα νάιτ κλαμπ στο Mount Vernon και είχαμε κάτι φασαρίες με μερικούς κοντοκουρεμένους disco τύπους. Οι γκόμενές τους μας τριγύριζαν και αυτό δεν τους άρεσε. Ήταν περισσότεροι από 'μας αλλά τα καταφέραμε να τους τις βρέξουμε λίγο - ε, που είσαι... η μουσική είναι η δουλειά μας και όχι το μποξ!".***

Όσοι διαλέγουν το δρόμο του Δικαίου έστω κι αν αυτός βρίσκεται στα "άκρα" δείχνοντας περιφρόνηση και ακολουθώντας μοιραία μια μοναχική πορεία, νέμονται όλες τις συνέπειες που επισύρει, από την αδιάκοπη πολεμική εναντίον τους και την περιορισμένη απήχηση ως τους λίγους αλλά πολύ φανατικούς οπαδούς.

Ποτέ κανένα άλλο συγκρότημα δεν είχε τόσο φανατικούς οπαδούς ή εχθρούς! Στους MANOWAR δεν ευδοκίμησαν ποτέ μέσες καταστάσεις. Παρά τις εκατοντάδες χιλιάδες δίσκους που πουλάνε παγκοσμίως, οι σκληροπυρηνικοί οπαδοί τους, αυτοί που ενστερνίζονται τον εσωτερικό πυρήνα των ιδεών τους, είναι λίγοι σε σχέση με τον όγκο των οπαδών άλλων συγκροτημάτων.

Οι MANOWAR και οι "Στρατιές των Αθανάτων" που τους συνοδεύουν στο καταστροφικό Πέρασμά τους είναι οι εναπομείναντες εκλεκτοί, γι' αυτό και αισθάνονται αδικημένοι από τον κόσμο. Όμως εκείνοι που ξεχωρίζουν το γνήσιο από το κίβδηλο, εκείνοι που ασπάζονται τη θρησκεία του Ξίφους και γνωρίζουν το Αληθινό Μυστικό του Ατσαλιού σπάζοντας στην πράξη τη συνωμοσία σιωπής και το κατεστημένο των μετρίων, δε μπαίνουν σε αριθμητικές λογικές και δεν πρέπει να ζηλεύουν τον όγκο των οπαδών οποιωνδήποτε άλλων. Στον Ηρωικό τους Κόσμο, τον Κόσμο των Πολεμιστών, της Ανδρείας και της Υπερηφάνειας χωρούν μόνο οι Τέλειοι.

Αυτό θα είναι το επερχόμενο Βασίλειο. ***"Νομίζω ότι τελικά όλοι πρέπει να πιστέψουμε σ' αυτό το δοχείο με το χρυσάφι που βρίσκεται στην άκρη του ουράνιου τόξου. Κάτι πρέπει να υπάρχει μετά από όλα αυτά τα βάσανα και τους αγώνες. Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν πως αυτό το κάτι είναι ο παράδεισος ή τα λεφτά ή η προσωπική ικανοποίηση. Ο καθένας πάντως έχει ένα συγκεκριμένο πράγμα που επιθυμεί πολύ και αυτό ακριβώς είναι το Βασίλειό του, ακόμα κι αν αυτό είναι η οικογένειά του ή ένα ωραίο σπίτι ή ίσως πνευματική ικανοποίηση.***

Η τελευταία πιθανότητα αναφέρεται στη δική μου περίπτωση. Πιστεύω ότι αργά ή γρήγορα καθένας μας θ' αποκτήσει το Βασίλειό του, αυτό ελπίζουμε, τουλάχιστον."

Το HEAVY METAL περιείχε πάντα το επικό στοιχείο στη γενεσιουργό του ύλη. Δεν υπήρξε ποτέ Metal, σε οποιοδήποτε παρακλάδι του, χωρίς επιθετική ένταση, χωρίς φουσκωμένο εγωισμό, χωρίς μια υποβόσκουσα πολεμική διάθεση. Οι MANOWAR χρησιμοποίησαν την ειδωλολατρεία και επένδυσαν το φετιχισμό προκειμένου να παρουσιάσουν το Metal στην πληρέστερη, καθαρότερη και μέγιστη μορφή του. Μόνο οι εξίσου μεγάλοι BATHORY μπόρεσαν αργότερα να πιάσουν αξιοπρεπώς και, γιατί όχι, ισότιμα αυτά τα δεδομένα. Αυτή η "ευγενής βαρβαρότητα" ξεπηδά μέσα από μια προγονική ιδιοσυγκρασία, μέσα από την Άρεια κληρονομιά και το αρχέγονο προγονικό ένστικτο του Λευκού Ανθρώπου. Αυτή η μουσική είναι ένα αυθεντικό κάλεσμα στα όπλα. Είναι μια μουσική που αποπνέει αυθεντικότητα και ελπίδα, και δηλώνει πως το πάθος των λίγων, αν δεν μπορεί να επιβληθεί στους πολλούς, τουλάχιστον μπορεί να επιζεί ανάμεσά τους.

Απαραίτητο συστατικό αυτού του μουσικού οικοδομήματος αποτελεί αναμφισβήτητα ο τραγουδιστής Eric Adams. Με παρελθόν στην όπερα, ο φοβερός αυτός τραγουδιστής, είναι ένα από εκείνα τα ιδιόρρυθμα άτομα που γεννήθηκαν σε λάθος εποχή, κάτι που σίγουρα ισχύει και για τον αρχηγό του γκρουπ, συνθέτη, στιχουργό και επιβλητικό μπασίστα. Ο Joey De Maio είναι η ψυχή του Μύθου, γνωστός για την τεχνική του δεινότητα αλλά και τα μεγάλα λόγια. Χωρίς αυτόν δε θα υπήρχαν οι MANOWAR αλλά ούτε και το επικό HEAVY METAL όπως το ξέρουμε σήμερα. Ακόμη και Death / Black Metal μπάντες έχουν επηρεαστεί από την αισθητική και τη φιλοσοφία των MANOWAR κι αυτό σημαίνει πολλά!

Το συγκρότημα αυτό, όπως δείχνει και το εξώφυλλο τού "INTO THE GLORY RIDE", μοιάζει να έρχεται από τα βάθη του παρελθόντος, οπλισμένο, με άγριες, εκδικητικές διαθέσεις για όσους τολμήσουν να σταθούν εμπόδιο στο δρόμο τους.

"Λίγο πριν έρθω εδώ κάτω, ψηλά στο σπίτι μου στο Suracuse, κυνηγούσα και σκότωσα ένα λευκό ελάφι. Ξέρεις, ο Joey δεν ενδιαφέρεται για το κυνήγι αν και όταν σκοτώνω ένα ελάφι πάντα ρωτάει πότε θα το φάμε!" Οι MANOWAR, λοιπόν είναι στ' αλήθεια οι κήρυκες του πολέμου, ενός Ιερού Πολέμου σε καθετί σάπιο και παρηκμασμένο. Γνωρίζουν πολύ καλά το αληθινό του νόημα καθώς και την εσωτερική του φύση. Είναι η πορεία προς την ολοκλήρωση, η δοκιμασία των Ισχυρών, εκεί κρίνονται όλοι και όλα. Οι MANOWAR είναι οι μουσικοί θεμελιωτές μιας Νέας Τάξης Πραγμάτων. Μια Νέα Τάξη που βασίζεται στο Αίμα και την Τιμή, τη Δόξα και τη Φιλοπατρία, τη Δύναμη και την Τιμιότητα και όχι στο διεστραμμένο σημερινό συνώνυμό της που τελεί έρμαιο του χρηματιστηρίου και των τραπεζών, των χρηματανθρώπων και των "businessmen", των πάσης φύσεως γαμψομύτηδων. Οι αξίες που πρεσβεύουν οι MANOWAR ηττήθηκαν στο μπαρουτοκαπνισμένο Βερολίνο το 1945, παραμένουν όμως πάντοτε επίκαιρες και ζωντανές, αίτιο η αιώνια νεότητα και σημασία τους, δημιουργώντας ανησυχίες και εφιάλτες στους σύγχρονους σημιτογενείς αφέντες τού κόσμου.

Οι δύο επόμενες κυκλοφορίες τού συγκροτήματος "TRIUMPH OF STEEL" (1992) και "LOUDER THAN HELL" (1997) ήταν κάτι παραπάνω από καλές αλλά μάλλον "αναιμικές" σε σχέση με τους απίστευτους δίσκους της δεκαετίας του '80. Στην Αυγή του 21ου αιώνα η επιστροφή των πολέμαρχων του METAL ήταν Επιβλητική και Μεγαλειώδης με το θαυμάσιο "WARRIORS OF THE WORLD" (2002) σηματοδοτώντας μια Νέα Εποχή Δόξας για το συγκρότημα στέλνοντας τους ποικίλους υστερικούς-κομπλεξικούς επικριτές τους στο καλάθι των αχρήστων. Πιστεύουμε πως οι άνεμοι της αλλαγής που θα πνεύσουν από εδώ και πέρα θα είναι προς το καλύτερο καθώς οι MANOWAR αντιπροσωπεύουν μια διαχρονική μουσική (και όχι μόνο) κουλτούρα που διασώζεται σε πείσμα των σημείων και των καιρών. Εξάλλου, όπως είπε και ο Eric Adams **"Αλλά το μόνο που θέλουμε είναι η ευκαιρία, άνθρωπε, κι αυτό που ζητάμε δεν μπορεί να είναι τόσο δύσκολο"**. Η ευκαιρία δόθηκε, η Ιστορία γράφτηκε, οι MANOWAR συνεχίζουν τη δοξασμένη τους πορεία μέσα στο χρόνο, Πολεμώντας τον Κόσμο!

Σημειώσεις

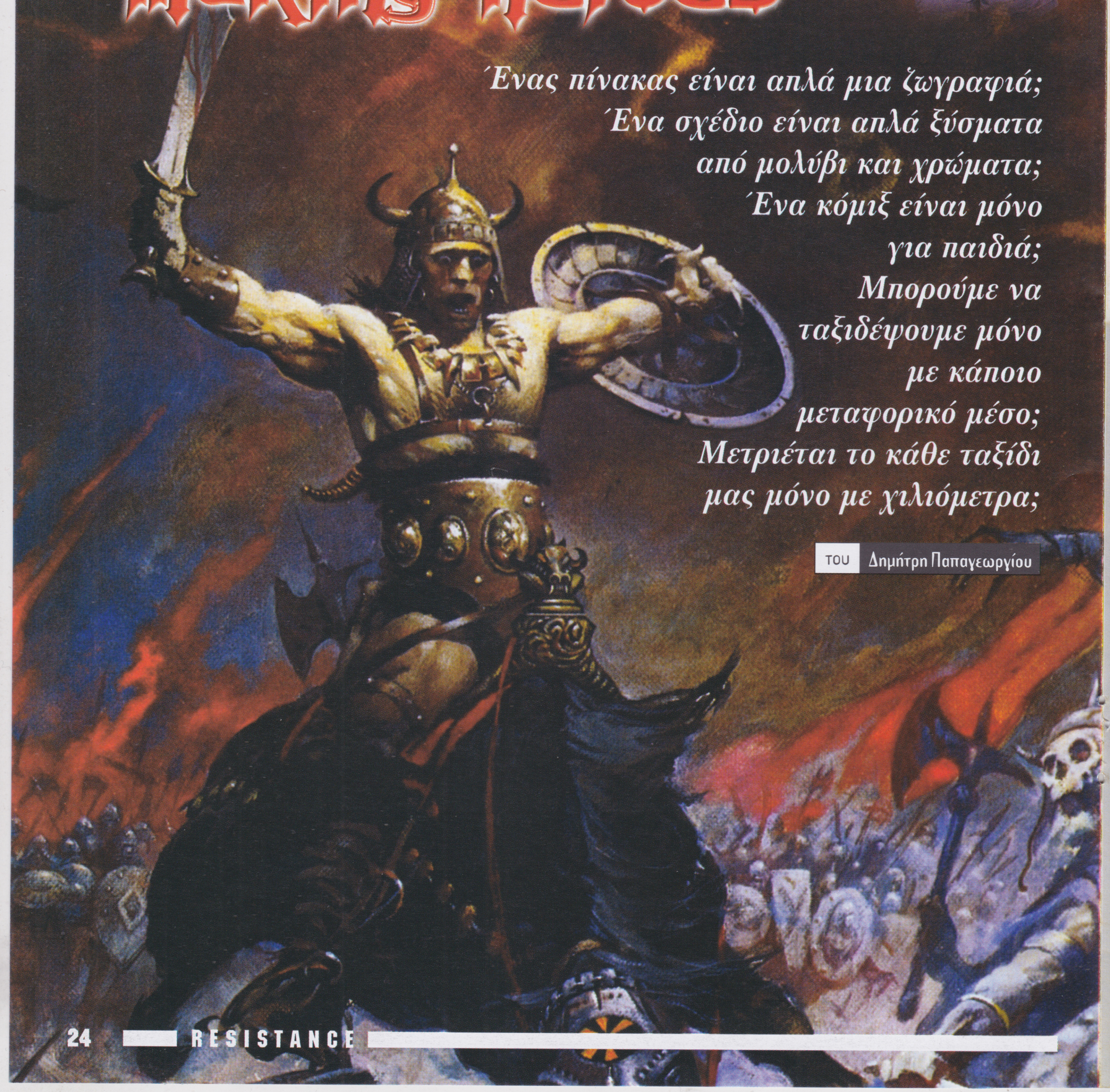
1 Τα κείμενα στα εισαγωγικά με τους έντονους χαρακτήρες είναι αποσπάσματα από διάφορες συνεντεύξεις που έχουν δώσει στο παρελθόν ο Joey De Maio - κυρίως - και ο Eric Adams.

2 Το αφιέρωμα αυτό στους MANOWAR αποτελεί ένα φόρο τιμής στους μουσικούς ήρωες των εφηβικών μου χρόνων οι οποίοι με το δικό τους τρόπο με βοήθησαν σε πολύ δύσκολες στιγμές. Αποτελεί επίσης μια ευχή για την προσωπική "Βαλκυρία" κάθε πραγματικού Αρείου, με την ελπίδα και την πίστη πως οι Καλοί και οι Αληθινοί ό,τι κι αν περάσουν δε χάνονται αλλά θριαμβεύουν στον αγώνα για Επιβίωση και Δημιουργία.

Frank Frazzeta

The art of making heroes

Ένας πίνακας είναι απλά μια ζωγραφιά; Ένα σχέδιο είναι απλά ξύσματα από μολύβι και χρώματα; Ένα κόμιξ είναι μόνο για παιδιά; Μπορούμε να ταξιδέψουμε μόνο με κάποιο μεταφορικό μέσο; Μετριέται το κάθε ταξίδι μας μόνο με χιλιόμετρα;

ΤΟΥ Δημήτρη Παπαγεωργίου

Η απάντηση που μπορούμε να πάρουμε στις ερωτήσεις αυτή είναι προφανώς μόνο θετική αν κάνουμε την ερώτηση σε κάποιον από τους "συμπολίτες" μας που καθημερινά σπαταλούν την ζωή τους για να αποκτήσουν ένα καινούριο gadjet ή ένα καλύτερο κινητό σε μια καθημερινότητα με τόση δράση όσο αυτή ενός μεξικανού την ώρα της σιέστας!

Για κάποιον όμως που έχει δει τα έργα του Frank Frazzeta οι απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά δεν μπορεί παρά να είναι αρνητικές! Γιατί ένας πίνακας του F.F. δεν είναι μια ζωγραφιά αλλά μια μικρή πραγματικότητα γεμάτη ζωή κλεισμένη στην διάσταση της οποίας η είσοδος είναι το αυτός ο πίνακας!

Ένα σχέδιο του Frank δεν αποτελείται από χρώματα αλλά από ένταση, φόβο, πάθος και αγωνία! Δεν είναι τα χρώματα που ζωντανεύουν τον πίνακα αλλά είναι τα συναισθήματα που διακατέχουν τους ήρωες που θαρρείς ότι δίνουν τον πρέπον τόνο! Και βέβαια τα κόμιξ του δεν είναι για παιδιά αλλά για ανθρώπους που βρίσκονται σε επαφή με το μέρος του μυαλού τους το οποίο δεν γερνάει, δεν σαπίζει αλλά παραμένει αρχέγονο και κοντά στην πραγματική φύση του ανθρώπου. Πέρα από τις συμβάσεις της καθημερινότητας και την πεζότητα της ζωής μας! Και φυσικά δεν ταξιδεύουμε με κάποιο συμβατικό μέσο και το ταξίδι μας δεν μετριέται με χιλιόμετρα αλλά ταξιδεύουμε με την ικανότητα του να μας μεταφέρει, δίχως να το θέλουμε σχεδόν, σε μέρη αλλόκοτα όπου το ωραίο είναι ο κανόνας και η ζωτικότητα το παν!

Ποιος όμως είναι αυτός ο κύριος με τις ικανότητες αυτές; Αυτό ίσως δεν έχει και τόση σημασία καθώς δεν είναι ο άνθρωπος που μας ενδιαφέρει, αλλά η μούσα που τον κατέχει, ο θείος δαίμων που του επιτρέπει να δημιουργεί! Είναι ο φορέας που μας μεταφέρει αποτυπωμένα πάνω σε ένα κομμάτι χαρτιού, ακουαρέλας η και πανιού τα αρχέτυπα που κατέχουν το αμόλυντο κομμάτι της ψυχής μας! Ο καλλιτέχνης πολλές φορές μπορεί σαν άνθρωπος να είναι ένα τίποτε μέσα στο τίποτα του σήμερα! Το έργο του όμως δεν είναι δικό του, δεν είναι παρά η έκφραση της ψυχής της κοινωνίας! Όπως ακριβώς ο μύστης που την ώρα της κατάληψής του δεν είναι παρά ένα μέσο για την έκφραση κάποιας ανώτερης δύναμης! Παρόλα αυτά η βιογραφία του Frank Frazetta δείχνει έναν ιδιοφυή άνθρωπο, προικισμένο και ιδιόρρυθμο.

Ο Frank Frazzeta γεννήθηκε στο Brooklyn το 1928! Κατά κάποιες πηγές ήδη από την ηλικία των τριών ετών ζωγράφιζε και στα οκτώ του υποτίθεται ότι πούλαγε ήδη τα έργα του! Το 1944, μόλις 16 ετών παρουσίασε την πρώτη επαγγελματική του δουλειά στο περιοδικό Tally Ho! Μετά από αυτή ακολούθησαν και αρκετές άλλες και για

χρόνια σχεδίαζε εικόνες ζώων για διάφορα περιοδικά!

Ταυτόχρονα έπαιζε baseball και μάλιστα ήταν τόσο καλός που του προσέφεραν θέση στην επαγγελματική ομάδα της πόλης του, στους New York Giants! Η εποχή εκείνη ήταν η χρυσή εποχή των κόμιξ και έτσι δόθηκε στον F.F. η ευκαιρία να συμμετάσχει σε πολλά από αυτά, με πιο διάσημα τα tarzan και buck rogers! Διακρίθηκε ιδιαίτερα για την ζωντάνια του σχεδίου του! Ακόμη αργότερα ασχολήθηκε και με την δημιουργία απεικονίσεων για έργα της μεγάλης οθόνης!

Διάσημος όμως έγινε για την ενασχόληση του με το πεδίο του φανταστικού, με το να δώσει την εικόνα που ξέρουμε στον Κόναν, με το να δημιουργήσει τον Deathdealer, την πιο σκοτεινή ίσως μορφή αντιήρωα! ΜΑ αυτό που εντυπωσιάζει περισσότερο είναι οι συνθέσεις του που είναι τόσο ζωντανές, σαν φωτογραφίες θεωρείς του ήρωα την στιγμή που οι μυς του έχουν τεντωθεί για να δώσουν το τελικό χτύπημα ή να πηδήξουν ψηλά στον αέρα για να χαθούν πίσω από το πέπλο των άστρων που σκεπάζει την λευκή ακουαρέλλα! Σημαντικό κομμάτι ακόμα της δουλείας του είναι οι απεικονίσεις γυναικών, ενεργητικών όσο και οι άντρες, εκρηκτικών και σχεδόν πραγματικών σε μια ιδεατή διάσταση! Γυναίκες γεμάτες σεξουαλικότητα και αισθησιασμό που δεν ντρέπονται για αυτό! Που δεν θεωρούν χρέος τους την σεμνοτυφία αλλά την ομορφιά! Κάποιες από αυτές είναι κακές, κάποιες είναι θύματα. Κάποιες είναι ηρωίδες. Σε αρκετά από τα έργα του πάντως αποτελούν τα κεντρικά

πρόσωπα. Όταν είναι κακές κάνουν το χειρότερο τέρας να ωχριά μπροστά στην μοχθηρότητα που αποπνέουν. Όταν είναι θύματα σε κάνουν να θέλεις σχεδόν να θυσιαστείς ο ίδιος, όχι για να γλιτώσουν αλλά για να δουν την θυσία τους! Δεν αποζητούν με το βλέμμα τους το αποτέλεσμα αλλά την θυσία για χάρη τους! Έχουν επίγνωση του τι είναι. Και όταν είναι ηρωίδες δεν έχουν τίποτε να ζηλέψουν από τις μυθικές Βαλκυρίες, άψογες μέσα στην χάρη και την δύναμη τους! Ακόμα μας δίνει τέρατα, τέρατα που παρόλο που καθαρά είναι απόκοσμα τρομάζουν γιατί μας φαίνονται γνωστά, οικεία σχεδόν για όσους έχουν ασχοληθεί με μυθολογία. Τόσο οικεία που θαρρείς ότι έχεις συγκατοικήσει μαζί τους σε κάποιους εφιάλτες σου. Τέρατα που δεν σου προκαλούν το μίσος αλλά το θαυμασμό για την διαφορετικότητα και την καθαρότητα των συναισθημάτων τους! Κάποια από αυτά φαίνονται απλοϊκά, σε κάποια άλλα η ευφυΐα λάμπει στα μάτια τους! Και αυτά τα δεύτερα σε τρομάζουν πιο πολύ γιατί νοιώθεις ότι μπορεί να είναι απλά κάποια σκοτεινή πλευρά του εαυτού σου, το αντίθετο του αρχετύπου - ήρωα που τα αντιμάχεται!

Ίσως αυτή η σύγκρουση ανάμεσα στον ήρωα και το τέρας δεν είναι παρά η διαμάχη των φωτεινών και των σκοτεινών πλευρών του εαυτού μας! Ο ίδιος ο καλλιτέχνης μας λέει ότι τα έργα του δεν έχουν κάποιο ιδιαίτερο νόημα, ότι είναι απλά ζωγραφιές.

Τα πέντε πιο αντιπροσωπευτικά έργα του

Neanderthal Ίσως από τα πλέον τρομακτικά έργα του καθώς

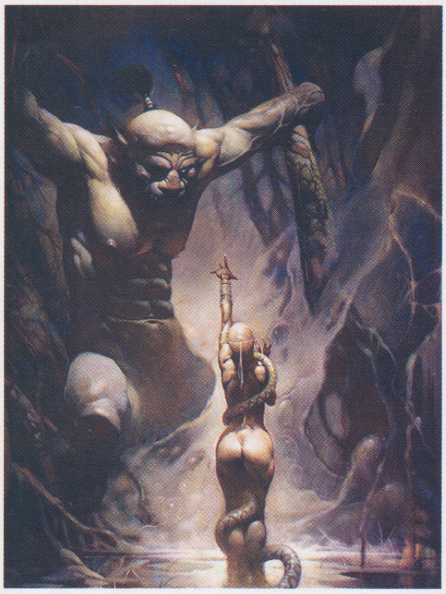
σε φέρνει αντιμέτωπο με κάτι που οι περισσότεροι από εμάς έχουμε απομονώσει στα πιό σκοτεινά μέρη του μυαλού μας! Την πραγματική μας προέλευση! Οι πρωτόγονοι αυτοί δεν μοιάζουν κακοί, ούτε μοχθηροί! Φαίνονται όμως επικίνδυνοι, αδέσμευτοι από τον ουμανισμό και την πλαστότητα της κοινωνίας!

Against the Gods

Η απόδοση του Frazetta στον προμηθειακό μύθο. Ο ήρωας εδώ δεν κλέβει το πυρ από τους θεούς αλλά συγκρούεται μόνος μαζί τους, μόνος στην κορυφή ενός βουνού αντιμετωπίζει την θεϊκή οργή που έρχεται με την μορφή ενός κεραυνού!

Swamp Demon

Ένας από τους πιο αινιγματικούς πίνακες του. Το τέρας ή η γυναίκα είναι το κεντρικό πρόσωπο; Η γυ-

Η αξία της τέχνης όμως βρίσκεται στον πλούτο των συναισθημάτων που μπορεί να προκαλέσει στην ιδιαιτερότητα της ψυχολογίας του κάθε ατόμου ξεχωριστά!

Μέσα από την δουλειά του Frank Frazetta η ηρωική φαντασία, ο ηρωικός τρόπος ζωής που τόσο μακρινός φαντάζει μέσα στην μιζέρια του σήμερα αποκτά ταυτότητα, εκφράζεται και οπτικά μέσα από το ταλέντο του καλλιτέχνη! Το ιδανικό απεικονίζεται τέλεια! Το συναισθηματικά φορτισμένο αρχέτυπο αποκτά μορφή και μετουσιώνεται σε εικόνα.

Αυτό όμως που είναι πραγματικά τρομακτικό στην δουλειά του κυρίου Frazetta είναι το ότι μπορείς να διεισδύσεις στην ψυχολογία του ήρωα, είτε αυτός είναι άνθρωπος, ή τέρας, ή ζώο! Ο τρόπος που τεντώνονται οι μύες, η έκφραση του προσώπου σε κάνει να νιώθεις ό,τι νιώθει το υποκείμενο είτε αυτό είναι οργή είτε είναι φόβος είτε παραίτηση στο αναπόφευκτο! Οι ήρωες του ποτέ δεν ανήκουν στην πλειονότητα του μετρίου, ποτέ δεν ταυτίζονται με το σύνολο, είναι πάντα ξεχωριστοί, είναι δυνατοί και ενεργητικοί! Έτσι λοιπόν και τα συναισθήματα τους δεν μπορεί να είναι κρύα, δεν μπορεί να είναι χλιαρά! Είναι πάντα ακραία και ακραία είναι και η αίσθηση που σου μεταφέρουν! Ίσως για τους περισσότερους τα άκρα να είναι κάτι το μισητό, κάτι που πρέπει να αποφεύγεται! Υπάρχουν όμως και οι άλλοι, αυτοί που επιθυμούν το άκρο, που θεωρούν την τελμάτωση της ηρεμίας ως πνευματικό ευνουχισμό. Σε αυτούς είναι ιδιαιτέρως αγαπητός ο Frazetta γιατί προσφέρει το έργο του χωρίς να καλύπτει κάτι, χωρίς να προβάλλει δικαιολογίες για την ωμότητα του!

Ο Frank Frazetta είναι ένας καλλιτέχνης που κατάφερε με μοναδικό τρόπο να καταστήσει ωραίο το δυνατό, ενάντια στα θηλυπρεπή πρότυπα που προσπαθεί το Χόλιγουντ να μας πλασάρει! Είναι ένας καλλιτέχνης που κατάφερε να δείξει την σεξουαλικότητα όχι χυδαία αλλά στην πραγματική της διάσταση δίχως ενοχές και ντροπές! Είναι ένας καλλιτέχνης που έβγαλέ από την ανυποληψία τον χώρο της ηρωικής φαντασίας. Είναι το συμπλήρωμα τόσο του Robert Howard όσο και του H.P. Lovecraft. Είναι αυτός που έδωσε μορφή στις δικές τους σκέψεις και τις αποτύπωσε τόσο τέλεια όσο τις είχαν διηγηθεί αυτοί και τις είχαμε φανταστεί εμείς!

Είναι αυτός που απέδωσε στην ρεαλιστική του διάσταση το φανταστικό και το έκανε απτό.

ναίκα είναι ιέρεια ή θύμα του τέρατος; Γεμάτο αισθησιασμό και σεξουαλικότητα το σχέδιο αυτό είναι τρομακτικό ακριβώς λόγω αυτού! Πως μπορεί να υπάρχει αυτή η διάθεση σε αυτήν την κατάσταση;

The Destroyer

Μία από τις πλέον κλασσικές απεικονίσεις του Κόναν αυτό το έργο του Frazetta είναι από τα καλύτερα του. Τα πολλά σχόλια περιττεύουν καθώς από μόνο του το σχέδιο μιλάει στην ψυχή μας! Είναι ένας από τους λόγους που απεκάλεσαν τον Frazetta αρχιερέα του Κόναν

Death Dealer

Είναι ίσως η μόνη περίπτωση που το έργο ενός ζωγράφου παρακίνησε κάποιον να δημιουργήσει κάποια ιστορία για τον ήρωα του πίνακα και δεν γίνεται ακριβώς το αντίθετο! Αφού πήρε τεράστια δημοσιότητα και γράφτηκαν για αυτό κομμάτια σε περιοδικά όπως το "American artist" το "Esquire" και το "Nesweek", αφού ο George Lucas είπε ότι ήταν μια από τις επιροές του για το Star Wars το έργο στάθηκε αφορμή για να προσπαθήσει ο Francis Ford Copolla να τον κάνει συνεργάτη του, να ζητήσουν έργα του πολλοί γνωστοί ηθοποιοί όπως ο Arnold Schwarzenegger, ο Stalone, ο Charlton Easton και ο Orson Welles, το σχέδιο αυτό υιοθετήθηκε ως σύμβολο της τρίτης μεραρχίας τεθωρακισμένων του Αμερικάνικου στρατού.

Οι Σάρισσα δημιουργήθηκαν το 1985 και τάραξαν τα νερά με το πραγματικά αξέχαστο demo του '87 (προηγήθηκαν άλλα δύο εξαίσια demos αλλά το τελευταίο υπήρξε πιο ώριμο μουσικά και πιο ολοκληρωμένο) και με τραγούδια-ύμνους όπως το "Turn the Power Up", "War for Peace", "Macedonian Army", "Thunder", "Before the Light". Ιδιότροπα φωνητικά και φλεγόμενες κιθάρες! Στη συνέχεια, το 1994 κυκλοφορεί το ομότιτλο cd και άλλο ένα διαμάντι έμελλε να προστεθεί στην ιστορία της σκληρής μουσικής: "Immortal Souls", "King of all Kings", "Marathon", "Strong Winds". Μια περίεργη μείξη σκληρού, ατμοσφαιρικού, πομπώδους κλασσικού Heavy Metal με στοιχεία παραδοσιακής μουσικής. Μέσα απ' την ομίχλη του παρελθόντος οι μακεδονικές σάρισες αναδύονται ξανά... και οι μαρμαρωμένοι θεοί ταρακουνιόνται! Σάρισσα: Ένα όνομα που πήρε διαστάσεις θρύλου.

Η Παλιά Φρουρά δε τους έχει ξεχάσει...

συνέντευξη στον **Γιάννη Παρασίδη**

Όπως σου είπα και τηλεφωνικά, πολύς κόσμος έχει μείνει στην προ τριετίας κατάσταση, στη ζωντανή σας εμφάνιση με το Δημήτρη Λιαπάκη στα φωνητικά. φείλουμε λοιπόν να ρωτήσουμε που βρίσκεται η "Σάρισσα", αφού όπως φαντάζομαι θα γνωρίζεις κι εσύ όλοι περιμέναμε την επανασύνδεσή σας.

Αυτή την στιγμή βρισκόμαστε στο τέλος της ηχογράφησης, απομένουνε τα φωνητικά για να ολοκληρωθεί η όλη διαδικασία. Ο δίσκος είναι προγραμματισμένο να κυκλοφορήσει στα μέσα Φλεβάρη του 2004.

Πώς πήρατε τελικά αυτή την απόφαση;

Η απόφαση πάρθηκε τέλος 1999 πίνοντας μπύρες και νοσταλγώντας τον παλιό καλό καιρό.

Πες μας δυο λόγια για τη νέα σας δουλειά λοιπόν, όσο σου επιτρέπεται βέβαια αφού μένουν ακόμα δύο μήνες μέχρι να ολοκληρωθεί το νέο album.

Η νέα δουλεία ονομάζεται "MASTERS OF SINS" και αποτελείται από 10 τραγούδια και έχει επιρροές από "eighties" έως και το σήμερα

Πώς θα χαρακτήριζες τις σχέσεις μεταξύ σας μέσα στη μπάντα;

Ο σταθερός πυρήνας των Σάρισσα αποτελείται σήμερα από τους Δημήτρη Σελαλμαζιδη στις κιθάρες, μπάσο, πλήκτρα, Βασίλη Κανάκη στα τύμπανα, Νίκο Ιγγλέζο, σα φωνητικά.

Θα ήθελα να σε γυρίσω λίγο πίσω τώρα και να ρωτήσω τους λόγους που οδήγησαν τους "Σάρισσα" σε αυτό το ομολογουμένως μεγάλο διάλειμμα.

Οι λόγοι είναι πολλοί και διάφοροι αλλά κυρίως η σκληρή ελληνική πραγματικότητα. Θα σου πω μόνο ότι από το 2000 έως τώρα έχω αλλάξει 3 τραγουδιστές και είμαι ο μόνος εναπομείναν από την αρχική επανασύνδεση.

Την Ελληνική σκηνή του σήμερα την παρακολουθείς καθόλου κι αν ναι ως fan, καθαρά επαγγελματικά ή από απλό ενδιαφέρον;

Σαν παλιά καραβάνα (από το 1985) την παρακολουθώ σαν ενεργό μέλος.

Ποιες είναι οι μουσικές σου προ-

"Ο βρυχηθμός των λιονταριών, το ουρλιαχτό των λύκων, η λύσσα της φουρτουνιασμένης θάλασσας και το καταστρεπτικό σπαθί, είναι κομμάτια της αιωνιότητας, πολύ μεγάλα για το μάτι του ανθρώπου". ...Κάπου εκεί έξω στο ατέλειωτο σκοτάδι του Blake και του Δάντη, στη μελαγχολία του Tennyson και στη μαγεία του Yeats, στον αθεράπευτο ρομαντισμό του Λόρδου Βύρωνα, στον ηρωικό πεσσιμισμό του Nietzsche και στο μεγαλείο του Wagner υπάρχει ένας κόσμος υψηλής αισθητικής, ένας κόσμος μυστικός... "Δε πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι η τέχνη δεν μια μορφή προπαγάνδας, αλλά μια μορφή αλήθειας". Οι Σάρισσα σαν απόκληροι μιας εποχής, είναι από τους λίγους που κατορθώνουν στις μέρες μας να μεταφέρουν τον ακροατή ...να ξυπνάνε αρχαίες μνήμες, και να τραγουδάνε το Τραγούδι του Σπαθιού. ...Για μας στους οποίους "τίποτα δε μπήκε εμπόδιο για να χωρίσει το νου, απ' το μαγεμένο νου", ναι είναι αλήθεια... είναι αλήθεια σαν κοιτάξεις εκεί βαθιά στον ορίζοντα, την ώρα που βγαίνει ο ήλιος... σαν δεις κείνο τον αετό που λούζεται στις πρώτες Ολύμπιες αχτίδες, και σαν ακούσεις τ' άλογα ν' αναριγούν... τότε ναι, είναι αλήθεια:

Γιοι θεών ζουν ανάμεσά μας!

SARISSA

antepithesh@mail.gr

τιμήσεις, από ποια συγκροτήματα έχεις και έχετε επηρεαστεί και για ποιους λόγους;

Η μεγαλύτερη επιρροή πάνω στο χώρο του metal είναι οι BLACK SABBATH, Rainbow, γενικά όλα τα κλασσικά χεβυ συγκροτήματα και έπειτα η αμερικάνικη σκηνή του '80'. Οι προτιμήσεις μου είναι ποικίλες από όλα τα είδη μουσικής αρκεί να μου κάτσει κάτι καλά στο αυτί.

Από τα σημερινά Ελληνικά και ξένα συγκροτήματα ποιά ξεχωρίζεις; Θα επεδίωκες κάποια συνεργασία με κάποιο από αυτά, είτε σε προσωπικό είτε σε επίπεδο συγκροτήματος;

Υπάρχουνε πολλά αξιόλογα ντόπια και ξένα συγκροτήματα με τα οποία θα συνεργαζόμουνα και σύντομα θα γίνει και αυτό. Μάλιστα στο άμεσο μέλλον είναι να γίνει η συνεργασία με τους "ΕΝ' ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ featuring Σάρισσα. Πέρα από την δικιά μου μουσική θα λειτουργήσω και σαν παραγωγός σε άλλα μουσικά σχήματα. Σε αυτό το σημείο προκαλώ όποιον πιστεύει ότι έχει κάτι αξιόλογο και ενδιαφέρεται, να μου στείλει ένα δείγμα της δουλειάς του!!!

Ξέρεις, πολλοί περιμένουν να σας δουν και πάλι live και να ξανακούσουν μουσική βγαλμένη από τους "Σάρισσα", ενώ σας θεωρούν μια από τις καλύτερες μπάντες που έχει αναδείξει η Ελλάδα. Τί έχεις να σχολιάσεις πάνω σε αυτό;

Τους ευχαριστώ όλους μέσα από την καρδιά μου, και θέλω να ξέρουνε ότι είναι ο δεύτερος λόγος που με κάνουν να συνεχίζω όλα αυτά τα χρόνια.

Θα ήθελα τώρα να σε ρωτήσω ορισμένα πράγματα γύρω από τη θεματολογία των στίχων σας. Τα περισσότερα τραγούδια λοιπόν αναφέρονταν στην Αρχαία Ελλάδα και πιό συγκεκριμένα στη Μακεδονία, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον στο Μακεδονικό στρατό. Υπάρχει κάποιος λόγος γι' αυτό; Είναι μήπως απόρροια της υπερηφάνειας που νιώθετε ως Μακεδόνες για τη Μακεδονική Κληρονομιά;

PROUD ON THE LAND WE STANDING, PROUD ALL THE TIME!!! Με τόση πλούσια κληρονομιά, εάν δεν νιώσουμε εμείς περήφανοι, ποιος άλλος λαός να νιώσει; Τα καλά που έχει δώσει η Ελλάδα απλόχερα είναι αμέτρητα και κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει.

Το κομμάτι "Macedonian Army" είναι ίσως ένα από τα πιο χαρακτηριστικά τραγούδια με κατά κάποιο τρόπο εθνικιστικούς στίχους. Σας "κατηγόρησε" ποτέ κανείς ως εθνικιστές, αν και η προσωπική μου άποψη είναι ότι δεν πρόκειται περί κατηγορίας, ειδικά στις μέρες μας.

Το "Macedonian Army" είναι φόρος τιμής στους πρόγονους μας, τίποτα παραπάνω τίποτα λιγότερο. Η ιστορία είναι ένα ζωντανό βιβλίο του παρελθόντος που έχει να μας διδάξει πολλά πράγματα, καλά και άσχημα. Τώρα, εάν η αναφορά σε αυτή σε κάνει εθνικιστή, το αφήνω στην κρίση του αναγνώστη.

Αν θυμάμαι καλά, διόρθωσέ με αν κάνω λάθος, πριν μερικά χρόνια είχε προγραμματιστεί ένα φεστιβάλ όπου θα συμμετείχατε εσείς μαζί με τους Marauder και άλλη μία μπάντα. Εμφανίσεις είχαν σχεδιαστεί να γίνουν σε Θεσσαλονίκη και Αθήνα, αλλά κάποιοι διαμαρτυρήθηκαν και τελικά ακυρώθηκε. Τί προκάλεσε τη διαμαρτυρία, αν όντως υπήρχε έδαφος για κάτι τέτοιο και πώς το σχολιάζεις;

Το φεστιβάλ ήτανε να γίνει σε κάποιο παραθαλάσσιο μέρος του δήμου Ερατεινής, ένα διήμερο με ζωντανή μουσική θάλασσα κ.λ.π(φανταστείτε μια ολόκληρη παραλία γεμάτη μόνο από μεταλλικό κόσμο) και την τελευταία στιγμή ακυρώθηκε από τον δήμαρχο, ο οποίος φοβήθηκε από διάφορες απειλές για ταραχές και επεισόδια!!!

Η μουσική αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ανθρώπινης καθημερινότητας, καθώς επίσης εκφράζει και τα βιώματα που κουβαλά τόσο ο καλλιτέχνης όσο και ο ακροατής. Σε τί βαθμό έχουν επηρεαστεί οι Σάρισσα από την την κοινωνία τόσο στιχουργικά όσο και συνθετικά;

Όλες αυτές οι επιρροές που αναφέρεις, μουσικά και στιχουργικά, έχουνε εκφραστεί στην καινούργια μας δουλεία, από την οποία τα 8 από τα 10 τραγούδια είναι ενιαία, δηλαδή concept.

Ποια η άποψη σου/της μπάντας για την κατάσταση στην Ελλάδα σήμερα; Τί σου αρέσει και τι σε "πονάει";

Αυτό που πονάει περισσότερο είναι η απάθεια του κόσμου, σε γενική κλίμακα. Όλοι χρωστάμε, βογκάμε, αλλά τα ίδια λάθη ξανακάνουμε!!

Πριν τελειώσουμε, υπάρχει κάτι που θα ήθελες να προσθέσεις εσύ;

Σε όλους τους φίλους μας εκεί έξω, να ξέρετε ότι επιστρέψαμε για τα καλά, έχουμε χύσει πολύ αίμα και έχουμε δώσει πολλές μάχες για να υπάρχουμε έως σήμερα.

Και να είσαστε σίγουροι ότι τιμάμε αυτό το μεγαλοπρεπές όνομα Σάρισσα , το οποίο θα μπορέσετε να το διαπιστώσετε και μόνοι σας σε περίπου 2 μήνες από τώρα.

Φιλικά Σάρισσα

Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΣΑΣ ΦΩΤΙΣΕΙ!!!

Ευχαριστώ πολύ για τον πολύτιμο χρόνο που μας διέθεσες. Αναμένουμε εναγωνίως τη νέα σας δουλειά κι ελπίζουμε να συνεργαστούμε στο μέλλον με την παραχώρηση κάποιο promo σας ίσως.

AETERNUS

Black Metal Warriors from the North...

Οι AETERNUS είναι μία νορβηγική Death Metal μπάντα. Έχει κυκλοφορήσει 6 albums, καθώς και ένα cd με ηχογράφηση από ένα live show τους. Έπειτα από πολύ κόπο καταφέραμε να βρούμε τον Αρχηγό της μπάντας ARES, που μας ξενάγησε στα σκοτεινά τους λημέρια.

Πρώτα απ' όλα συγχαρητήρια για το νέο σας album. Ποιες ήταν οι πρώτες αντιδράσεις των οπαδών σας όταν κυκλοφόρησε και τι πωλήσεις έχει σημειώσει μέχρι στιγμής;

Ευχαριστώ για τα καλά σου λόγια. Είμαι ικανοποιημένος από το νέο μας album. Δεν έχω ενημερωθεί ακόμη για τις πωλήσεις. Στην ευρωπαϊκή μας περιοδεία ο κόσμος ήταν ενθουσιώδης. Βέβαια στα φεστιβάλ που συμμετείχαμε δεν ήμαστε το μοναδικό συγκρότημα, γι' αυτό δεν ξέρω πόσοι ήρθαν για να παρακολουθήσουν μόνο εμάς.

Είχατε ξεκινήσει παίζοντας Black Metal με Brutal φωνητικά. Μετά από τόσα χρόνια προσήλωσης στον Black Metal ήχο, τι ήταν αυτό που σας έκανε να αλλάξετε τη φόρμα των συνθέσεών σας σε Death Metal μελωδίες και σε πιο μπάσο ήχο. Θα έλεγα ότι μου θυμίζετε αρκετά τους βετεράνους του είδους BOLT THROWER, συμφωνείς;

Κατ' αρχήν δεν έχω πει ποτέ ότι οι AETERNUS παίζουν Black Metal!!! Είχαμε κάποιες Black Metal μελωδίες στο παρελθόν, αλλά σήμερα, όπως είπες, ο ήχος μας ανήκει αποκλειστικά στο Death Metal(προσωπικά τον αποκαλώ αγνό Death Metal). Όταν παρουσιάσαμε το 1999 το album "SHADOW OF OLD", είχαμε αλλάξει τον ήχο μας με μερικά Death Metal, αλλά και Thrash Metal στοιχεία. Είδαμε ότι αυτή η αλλαγή μας ταίριαζε και αποφασίσαμε να συνεχίσουμε μ' αυτόν τον ήχο.

Στο album "ASCENSION OF TERROR" κυνηγήσαμε ένα ύφος πιο σκοτεινό, με αρκετά Brutal Death Metal σημεία. Έτσι θα συνεχίσουμε και στους επόμενους δίσκους μας. Πάντως η συσχέτιση με τους BOLT THROWER με κολακεύει.

Πιστεύεις πως το Death Metal θα επιστρέψει ξανά στις δοξασμένες ημέρες των 90's; Το ρωτάω αυτό γιατί βλέπω ένα νέο κύμα από Death Metal μπάντες, όπως: NILE, HATE ETERNAL, INTERNECINE κλπ. Ποια είναι η δικιά σου άποψη γι' αυτήν την προσπάθεια;

Ναι πράγματι, πολλές νέες μπάντες διαλέγουν να έχουν σκληρό ήχο για τον εαυτό τους. Πιστεύω πως οι μπάντες που ανέφερες κάνουν καλά τη δουλειά τους. Αυτό που μένει είναι να περιμένουμε...Ο χρόνος θα δείξει.

Παρακολουθώ τους AETERNUS από την εποχή που είχατε κυκλοφορήσει το πρώτο σας album "Dark Sorcery". Διαβάζω, όλα αυτά τα χρόνια τους στίχους σας και βλέπω ότι καταπιάνεστε με θέματα, όπως: ο πόλεμος, οι λαϊκές παραδόσεις, ο παγανισμός. Μπορείς να μου πεις κάποια λόγια για τα παραπάνω;

Βασικά κοιτάμε η μουσική μας να προσφέρει μία 'σκοτεινή' αίσθηση. Πράγματι μας ενδιαφέρουν όλα όσα ανέφερες, αλλά για εμάς πρωτεύοντα ρόλο παίζει η σκοτεινή πλευρά των πραγμάτων. Νομίζω ότι ταιριάζει καλύτερα με τη μουσική μας.

Τι σημαίνει για σένα το τατουάζ που κοσμεί το στήθος σου;

ARES Είναι ένα AETERNUS έμβλημα. Συμβολίζει τον πόλεμο, τη μαγεία, τη φυσική πραγματικότητα και τις τέσσερις εποχές.

Οι περισσότερες από τις παλιές μπάντες στη Νορβηγία έχουν σταματήσει να ηχογραφούν στα δοξασμένα GRIEGHALLEN studios, γιατί αναζητούσαν πιο "γυαλισμένο" ήχο.
Οι AETERNUS όμως συνεχίζουν να παραμένουν σ' αυτά, μαζί με τον PYTTEN στην κονσόλα.

Πηγαίνουμε στα GRIEGHALLEN, επειδή νομίζουμε ότι ο PYTTEN είναι ο μοναδικός ηχολήπτης που καταλαβαίνει τι ακριβώς θέλουμε για τη μουσική μας. Δουλεύουμε μαζί του πολλά χρόνια, γρήγορα και ευχάριστα.

Μετά από τόσα χρόνια δισκογραφίας και με τόσες ζωντανές εμφανίσεις, έχετε καταφέρει να εξασφαλίζετε κάποια χρήματα ή αναγκάζεστε να κάνετε κι άλλες δουλειές για να τα βγάζετε πέρα;

Τι λες τώρα!!! Έχουμε όλοι κανονικά τις δουλειές μας. Τα χρήματα που βγάζουμε από τα albums και τις συναυλίες δεν είναι αρκετά για να μπορέσουμε να ζήσουμε εδώ στη Νορβηγία. Η ζωή εδώ είναι ακριβή!

Ο Έρικ κι εσύ βοηθούσατε στο παρελθόν τους Gorgoroth σε ηχογραφήσεις, αλλά και σε κάποια live shows. Τι γίνετε με τον "τρελό-μάγκα" INFERNUS; Πες μας λίγα λόγια γι' αυτήν τη συνεργασία.

Προσωπικά πιστεύω ότι μπορεί σήμερα στους GORGOROTH, κάποιος άλλος να κάνει καλύτερη δουλειά απ' ότι έκανα εγώ.

Οι AETERNUS είναι το παν για μένα αυτή τη στιγμή και δεν μπορώ να αναλωθώ σε άλλες μπάντες. Ο ERIC δε μου ανέφερε τους λόγους της αποχώρησής τους. Ο INFERNUS είναι τρελός, αλλά εντάξει τύπος.

Για το χειμώνα έχετε προγραμματίσει κάποια περιοδεία; Υπάρχει περίπτωση να σας δούμε από τα μέρη μας; Πρόσφατα εμφανίστηκαν στην Αθήνα και οι SATYRICON.

Δυστυχώς, δε μας έχει καλέσει κανείς για να παίξουμε στην Ελλάδα. Ξέρω ότι θα έρθουν οι GORGOROTH. Εμείς θα κοιτάξουμε να βρούμε νέα εταιρία για να ηχογραφήσουμε νέο υλικό κι έπειτα βλέπουμε.

Κάπου εδώ η συνέντευξη έφτασε στο τέλος της. Στείλε ένα μήνυμα στους αναγνώστες του Resistance-Hellas.

Ευχαριστώ πολύ για την τιμή και για την υποστήριξή σας προς τους AETERNUS. Συνεχίστε να στηρίζετε το Metal.
Πολεμικοί Χαιρετισμοί!

No SurrendeR

Νέα αθηναϊκή oi! μπάντα; Και όμως ειναι αλήθεια. Οι No Surrender μετά από ένα demo και δυο συναυλιες και λιγο πριν την κυκλοφορια του πρώτου τους cd μιλάνε στο περιοδικό μας για τις ιδέες τους τα μελλοντικά τους σχέδια

συνέντευξη στον **Γιώργο Μάστορα**

Να ξεκινήσουμε με την κλασσική ερώτηση: Πείτε μας ένα μικρό ιστορικό του συγκροτήματος.

Οι NO SURRENDER δημιουργήθηκαν τον Αύγουστο-Σεπτέμβριο του 2002 από εμένα και τον Ισίδωρο. Κάναμε μία και μοναδική πρόβα με έναν άλλο ντράμερ που βαριότανε να συνεχίσει και έτσι τον αντικατέστησε γρήγορα ο Μάριος. Στις πρώτες μας πρόβες δεν είχαμε μπασίστα αφού ο Βασίλης είχε αρχίσει μόλις τότε να μαθαίνει μπάσο. Τέλος πάντων ο Βασίλης άρχισε να εξασκείται εκτός απ' το σπίτι του και μαζί μας στις αρκετές πρόβες που ακολούθησαν στο studio. Να πω και ένα ευχαριστώ σε έναν άλλο Μάριο για την βοήθεια του στα τύμπανα σε μία πρόβα! Τον Φεβρουάριο του 2003 κυκλοφορήσαμε μόνοι μας ένα demo με 5 δικά μας τραγούδια και δύο διασκευές το οποίο διακινήθηκε από την θυρίδα του B&H. Η ποιότητα του ήχου ήταν πραγματικά άσχημη για τον λόγο ότι ήταν απλώς μια ζωντανή ηχογράφηση χωρίς παραγωγή! Παρ' όλα αυτά όμως πουλήθηκαν περίπου 200 κόπιες εδώ και στο εξωτερικό. Ευχαριστούμε θερμά όσους αγόρασαν το demo και υποστήριξαν την μπάντα και να είναι σίγουροι ότι χάρη στην βοήθεια τους θα συνεχίσουμε με πιο καθαρές δουλειές. Η διακίνηση του demo έχει σταματήσει τώρα για τον λόγο ότι σε λίγο θα κυκλοφορήσουμε τη νέα μας δουλειά.

Έχετε ήδη στο ενεργητικό σας δύο ζωντανές εμφανίσεις στα Τρίκαλα και στην Αθήνα. Τι εμπειρίες αποκομίσατε;

Αν το καλοσκεφτείς είμαστε η πιο τυχερή μπάντα αφού ξεκινήσαμε να παίζουμε την ίδια χρονική περίοδο που άρχισε επιτέλους το μουσικοπολιτικό κίνημα της πατρίδας μας να προοδεύει με συναυλίες! Η εμπειρία μας από αυτές τις δύο συναυλίες; Υπέροχη!!! Φυσικά η πρώτη στα Τρίκαλα είναι αυτή που θα θυμάμαι πιο έντονα για πολλούς λόγους. Ήταν η πρώτη συναυλία που διοργάνωσε πετυχημένα ο οργανισμός του B&H με την βοήθεια πολλών συναγωνιστών, του οποίου είμαστε εμπλεκόμενοι. Ήταν η πρώτη ζωντανή εμφάνιση μας και μάλιστα σαν support στο πρώτο και πολύ καλό, ξένο συγκρότημα που έπαιξε ζωντανά εδώ και γιατί ο χώρος ήταν ανοικτός και ότι πρέπει για pogo!! Αλλά και στην Αθήνα ήταν τέλεια, μην ξεχνάμε ότι 350-400 συναγωνιστές έδωσαν το παρόν και εμφανίστηκαν για πρώτη φορά τρεις Ελληνικές μπάντες μαζί! Όλοι μας θέλουμε να συνεχίσουμε με όσες περισσότερες συναυλίες μπορούμε και γιατί όχι και στο εξωτερικό!

Ο νέος σας μπασίστας προσθέτει πολύ "όγκο" στον ήχο σας με το πολύ τεχνικό του παίξιμο. Πόσο πιστεύετε πως μπορείτε να εξελιχθείτε μουσικά;

Ναι αυτό είναι αλήθεια και προσωπικά πιστεύω ότι χάρη στον Χρήστο που ξέρει κάποια χρόνια να παίζει μπάσο, παίξαμε πιο καλά στην συναυλία της Αθήνας απ' ότι στα Τρίκαλα. Τα κομμάτια μας γέμισαν και ο ήχος στο μπάσο έγινε πιο τεχνικός. Μην ξεχνάμε ότι το καινούργιο Ελληνικό τραγούδι που παίξαμε στην γιορτή νεολαίας "ΖΩ ΓΙΑ ΝΑ ΣΕ ΔΩ ΝΕΚΡΟ" ήταν δικής του προέλευσης τόσο μουσικά όσο και στιχουργικά. Έτσι δεν μπορώ να τον αναφέρω σαν session μπασίστα αλλά αντιθέτως ακόμα και αν δεν συνεχίσει μαζί μας στο μέλλον, θα θεωρείται πλέον σαν ένα κανονικότατο μέλος των NO SURRENDER! Τον ευχαριστούμε θερμά όλοι μας για την υπέρτατη βοήθεια του και αν είχαμε προβάρει το τραγούδι του πιο πολύ δεν θα το τσακίζαμε στο live!! Φυσικά ο Βασίλης δεν έχει αποχωρήσει από το σχήμα απλώς είναι στρατό και μόλις απολυθεί με το καλό ο... ψάρακλας θα τον πήξουμε ώστε να μάθει καλύτερο μπάσο! Χα!

Είναι φανερό πως είστε επηρεασμένοι από τον ήχο των Βρετανικών skinhead συγκροτημάτων του πρώτου μισού της δεκαετίας του '80 και ειδικά τα νέα σας κομμάτια μπορούν να συγκριθούν με μουσικούς ύμνους εκείνης της εποχής. Πώς θα χαρακτηρίζατε λοιπόν τη μουσική σας;

Αυτό είναι σίγουρο! We love the 80's! Ο μόνος που ακούει πιο πολύ Γερμανική WP/RAC σκηνή είναι ο Μάριος. Η μουσική μας πιστεύω ότι είναι κλασσικό και παλιομοδίτικο oi! με επιρροές από τα πρώτα RAC συγκροτήματα της Αγγλικής σκηνής. Πάντως να αναμένετε τον ήχο μας ακόμα πιο κοντά στο punk-core λόγω του ότι ανάμεσα στα μελλοντικά μας τραγούδια θα υπάρχουν και Ελληνόφωνα και είναι σίγουρο ότι ο Ελληνικός στίχος κολλάει πολύ εύκολα σε αυτόν τον ήχο. Ήδη εκτός απ' το "ΖΩ ΓΙΑ ΝΑ ΣΕ ΔΩ ΝΕΚΡΟ" υπάρχει και το "ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΟΡΘΟΣ" καθώς ετοιμάζω και στίχους για τα Ίμια που δεν πρέπει να ξεχνάμε! Επίσης όλο και κάποιο ξένο τραγούδι πάλι θα κολλήσουμε με Ελληνικούς στίχους (έχουμε σκεφτεί το "EIN VOLK, EIN REICH, EIN FUHRER" των Γάλλων LEGION 88!), μην ξεχνάτε τον "ΠΑΠΠΟΥ 88"!!!

Εκτός από μέλη των NO SURRENDER ανακατεύεστε ενεργά και στο ελληνικό τμήμα του μουσικό-ιδεολογικού οργανισμού BLOOD AND HONOUR;

Ναί είμαστε όλοι μέλη του Ελληνικού τμήματος του B&H με δύο από εμάς να ασχολούνται πιο έντονα όπως στην έκδοση του ομώνυμου περιοδικού. Ο σκοπός του B&H της χώρας μας είναι η προσέλκυση της Λευκής Ελληνικής νεολαίας προς τα δικά μας πιστεύω και την πολιτική δράση. Πραγματική πολιτική δράση που να γίνεται από συναγωνιστές έξυπνους και όχι πρόβατα. Αυτός είναι ο πραγματικός εθνικοσοσιαλισμός, μια μάχη για την Λευκή φυλή και τα Άρια έθνη και όχι ένα μαντρί με πρόβατα, βλέπε τα κομμούνια! Όχι πολλά λόγια από φαφλατάδες, μόνο πράξεις! Αυτό θα γίνεται όμως μόνο αν δουλεύουμε ενωμένοι για περισσότερες συναυλίες εδώ, καλύτερη μουσικοπολιτική ενημέρωση και αυτά με πραγ

ματική φιλία και ενότητα! Επίσης το B&H θέλει να υποστηρίξει πραγματικά τόσο τα ήδη υπάρχοντα εθνικιστικά συγκροτήματα όσο και τους συναγωνιστές-μουσικούς που επιδιώκουν την δημιουργία καινούργιων συγκροτημάτων. Βασικά μια κίνηση που θα κάνουμε σύντομα είναι η οικονομική ενίσχυση των ΟΛΙΚΗ ΚΑΘΑΡΣΗ απ' τον Πειραιά, ώστε να ηχογραφήσουν επιτέλους κανονικά και να κυκλοφορήσουν τα υπέροχα τραγούδια τους. Οποιοσδήποτε συναγωνιστής που θέλει να βοηθήσει ας επικοινωνήσει μαζί μας. Επίσης ετοιμαζόμαστε για την επόμενη συναυλία με το δεύτερο συγκρότημα από εξωτερικό, μάλλον από Ισπανία. Τέλος να αναφέρω ότι άτομα που το κάνουν για τα λεφτά και την δήθεν δόξα (ψωνάρες) θα 'καρφώνονται' από μόνοι τους και δεν θα έχουν σχέση με εμάς. Το μουσικοπολιτικό κίνημα μας πρέπει να παραμείνει underground και με 'κότσια'!

Ακόμη πιο πολύ σας τιμάει το γεγονός πως όλοι σας είστε μέλη του Λαϊκού Εθνικιστικού Κινήματος της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ. Ποιο είναι το μήνυμα προς "αραχτούς", "μη πολιτικοποιημένους" και "απλώς πατριώτες" skinheads;

Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ παραμένει τόσα χρόνια η μοναδική πραγματική εθνικιστική φωνή της χώρας μας και γουστάρουμε να είμαστε ένα μέρος της πολιτικής της δράσης στους δρόμους! Επίσης η ιδεολογική της ταυτότητα που φαίνεται με τις διάφορες εκδόσεις βιβλίων που έχει κάνει, είναι ότι καλύτερο! Με τις πάμπολλες δράσεις και πορείες που πραγματοποιεί κάθε χρόνο προσφέρει την πραγματική συσπείρωση των Ελλήνων εθνικιστών και την μόνη φωνή αντίστασης! Θα ήθελα να δω ακόμα περισσότερη υποστήριξη όμως από την μεριά της, στα "όπλα" της εθνικιστικής νεολαίας. Εννοώ ότι αυτό που έγινε στην φετινή γιορτή νεολαίας ήτανε ένα πολύ καλό βήμα και εύχομαι να συνεχιστεί! Αραχτοί και απολίτικοι skins. Τι να πω γι' αυτούς;

Είναι δυνατόν να πιστεύεις ότι οι skinheads είναι απλώς μουσική και ντύσιμο! Δηλαδή ότι είναι απλώς μια "άγρια" μόδα; Ολόκληρη η ιστορία των skins από το 1969 μέχρι τώρα το καταρρίπτει! Η μόνη γελοία δικαιολογία που λένε κάτι τέτοιοι είναι ότι οι πρώτοι skins ακούγανε ska άρα ήταν αντιρατσιστές! Υπήρχαν όμως άλλοι που ακούγανε rock υπήρχαν και άλλοι που δεν ακούγανε τίποτα αφού δεν ξεκίνησε σαν μουσικό κίνημα. Ακόμα και η περίφημη βίβλος των skins, ένα βιβλίο που το έχει γράψει ένας αριστερός σε κάποιο σημείο λέει ότι υπήρχαν άτομα αυτής της κουλτούρας που πηγαίνανε σε ska συναυλίες αραπάδων τους ακούγανε και μετά τους πλακώνανε!! Πω! πω! Πολύ αντιρατσιστές!

Και για να τελειώνουμε το ska ήταν τότε στην Αγγλία η νούμερο ένα μουσική και αυτός ήταν ένας λόγος που πολλοί την ακούγανε. Τρανή απόδειξη, με το που εμφανίστηκε το punk και πιο μετά το oi! οι skins παρατήσανε τελείως το ska! Οπότε όλοι αυτοί ας αφήσουνε ράστα γιατί δεν έχουν σχέση με τον τρόπο ζωής παρά μόνο με την μόδα.

Πέρα από μόδες και παρακμιακές καταστάσεις ποια είναι η αληθινή ταυτότητα ενός συνειδητοποιημένου skinhead;

Τίμιος, περήφανος για την φυλή και το έθνος του, μαχητής, άνθρωπος της εργατικής τάξης και όχι φετιχιστής-μοδάτος. Η πραγματική ταυτότητα ενός Skinhead!!

Τι σας διδάσκουν τα θλιβερά γεγονότα της Μεγάλης Βρετανίας με τις εμφυλιοπολεμικές καταστάσεις στο BLOOD AND HONOUR και την τραγική κατάληξη του COMBAT 18;

Υποστηρίζουμε 100% το πραγματικό C18 το οποίο έχει σταματήσει εδώ και χρόνια την δράση του, υποστηρίζουμε 100% και το επίσημο B&H, μην ξεχνάμε όμως ότι πρέπει να είμαστε ενωμένοι. Εννοώ ότι και εγώ έχω επαφές με άτομα που αυτοχαρακτηρίζονται C18 χωρίς καν να υπάρχει πλέον αλλά δεν τους απορρίπτω ούτε πάει να πει ότι είναι πράκτορες! Πολλοί από αυτούς στην πραγματικότητα κάνουν κανέναν τσαμπουκά στο δρόμο εναντίον κόκκινων και λένε ότι είναι C18! Εντάξει, δεν χρειάζεται όμως να τους κακολογούμε. Δυστυχώς υπάρχουν αρκετοί που προκαλούνε προβλήματα στα καλά καθούμενα και όχι μόνο στο εξωτερικό. ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΜΑΧΕΣ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΤΟΙΧΩΝ! ΛΕΥΚΟΙ ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

Τι ετοιμάζετε για το άμεσο μέλλον;

Ο συναγωνιστής Mickael από την Γαλλική Streetfighting Records έχει ήδη τα εξώφυλλα και τα 8 καλά ηχογραφημένα τραγούδια μας ώστε να πραγματοποιήσει την πρώτη επίσημη κυκλοφορία μας (χίλιες κόπιες) σε μορφή mini-cd και τίτλο "HAIL THE YEAR ZERO!"(ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΤΟΣ ΜΗΔΕΝ). Θα περιέχει έξι κομμάτια από το demo συν δύο καινούργια, όλα καθαρογραμμένα και με καλή παραγωγή. Τα 6 τραγούδια δεν μπορούσαν να πεταχτούν έτσι χωρίς να τα ακούσουν οι συναγωνιστές κανονικά, θα ήταν πραγματικά κρίμα. Θα κυκλοφορήσει γύρω στον Μάρτιο της νέας χρονιάς. Αναμένουμε!! Επίσης ο Arsenij τραγουδιστής των Ουκρανών SOKYRA PERUNA μου πρότεινε την κυκλοφορία ενός split cd μεταξύ μας. Ήδη με τον Χρήστο στο μπάσο, έχουμε ηχογραφήσει τέσσερα ακόμα νέα τραγούδια και την διασκευή στο "THIS TIME THE WORLD" των NO REMORSE γι' αυτήν την κυκλοφορία που μάλλον θα γίνει κι αυτή από την Streetfighting. Τέλος το τραγούδι μας "KEEP HELLAS WHITE" θα πάρει μέρος στο cd συλλογή του περιοδικού NADSAT από την Πορτογαλία. Το σίγουρο είναι ότι θα συνεχίσουμε και στο μέλλον αφού έχουμε να δώσουμε σε όλους τους συντρόφους και ειδικά στους λάτρεις του απλού και επιθετικού ήχου, πολλά ακόμα! OI! FOR RACE & NATION!

Κλείνοντας, πριν πείτε ό,τι θέλετε πέστε μου τις 5 καλύτερες white power μπάντες

Λίγο δύσκολο γιατί έχουμε αρκετά περισσότερες αγαπημένες μπάντες, αλλά....οι 5 καλύτερες αυτή τη στιγμή είναι: VENGEANCE, KRASNY BOR 1943, LEGION OF ST.GEORGE, SKREWDRIVER, SKULLHEAD.

Και τα 5 καλύτερα white power τραγούδια και τους 5 καλύτερους white power τραγουδιστές.

Τα 5 καλύτερα τραγούδια αυτή τη στιγμή:
"FIGHTING THE SYSTEM"-CRIMINAL CLASS
"BANK HOLIDAY"-INDECENT EXPOSURE
"FIGHT FOR YOUR LIFE"-VENGEANCE
"AXE TO GRIND"-PUREBLOOD
"ALZA LA ESPADA"'-DIVISION 250
Οι 5 καλύτεροι τραγουδιστές πάντοτε θα είναι οι:
KEV TURNER-SKULLHEAD
KEV PARKER-CONDEMNED 84
LUNI-LANDSER
SIMMON-LEGION OF ST.GEORGE
SUCK-LES VILAINS

Σας ευχαριστούμε θερμά για την συνέντευξη!
NO SURRENDER... NEVER!!!

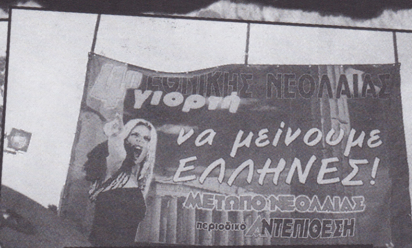
Σάββατο 25 Οκτωβρίου 2003, 4η Γιορτή Εθνικής Νεολαίας στο κέντρο της Αθήνας. Σε πείσμα των καιρών, κόντρα στο ρεύμα της εποχής η μαζικότερη σε συμμετοχή και αρτιότερη σε οργάνωση Εθνικιστική γιορτή Νεολαίας (...μέχρι την επόμενη βεβαίως!). Και ήταν αυτή η γιορτή, γιορτή της ίδιας μας της Ιδέας στην πιο καθαρή και αγνή μορφή της, γιατί αυτός που ξεσπαθώνει πως είναι Εθνικιστής δεν είναι τίποτα αν δεν καταφέρνει να αγγίξει τις καρδιές νέων ανθρώπων. Και δεν είναι τόσο το ότι μετρήσαμε τις δυνάμεις μας και τις βρήκαμε αρκετές, ούτε ότι κερδίσαμε το στοίχημα με τον εαυτό μας για μια άψογη διοργάνωση και περάσαμε απλά ένα ευχάριστο Σάββατο. Είναι ίσως η ικανοποίηση και το αίσθημα αυτοεπιβεβαίωσης που ένιωσαν όσοι συνέβαλαν, έστω και με τον πιο ελάχιστο τρόπο, στην επιτυχία αυτής της εκδήλωσης βλέποντας την ανταπόκριση από το μόνο αγνό, ζωντανό και αγωνιστικό κομμάτι της κοινωνίας, την νεολαία.

κείμενο **Παναγιώτης Καρυτιανός**

Όσο για την ίδια την γιορτή, είχε τα πάντα! Από ενδιαφέρουσες συζητήσεις, ομιλίες και προβολές μέχρι συναυλίες, αλλά ακόμα και "σαντουϊτσοπόλεμο" (για την ελίτ που έμεινε μέχρι το τέλος, κατάλαβαν κάποιοι...). Δεν νομίζω όμως ότι χρειάζεται να γράψουμε περισσότερα, ήμασταν άλλωστε οι περισσότεροι εκεί, εμείς, εσείς, τα φιλαράκια μας, οι Συναγωνιστές μας, εκτός ίσως από κάποιους που είχαν υποσχεθεί να έρθουν και μας έστησαν (Villa-stet, παρακαλώ περιμένετε, η αντισυγκέντρωσή σας προωθείται...). Τέλος πάντων, ας ρίξουν μια ματιά στις φωτογραφίες για να δουν τι έχασαν!

Τι γράφει εκεί; "4η Γιορτή Ελληνικής Νεολαίας"! Χμ, νομίζω πως είμαστε στο σωστό μέρος!

"Να μείνουμε Έλληνες!", σίγουρα είμαστε στο σωστό μέρος!

Όσοι ήρθατε το βραδάκι και τα είδατε όλα ωραία δεν έχετε πλήρη εικόνα της κατάστασης... κάποιοι χρεώθηκαν από νωρίς μπαντανόβουρτσες, πινέλα και σπρέυ και βάλθηκαν να συμμαζέψουν αισθητικά τον χώρο. ...η Τ.Ο Πειραιώς εισάγεται αριστίνδην στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών...

Κάτι οι "καλλιτεχνίες", κάτι κάποιες Συναγωνίστριες τελικά ομόρφυνε ο χώρος!

Κρεμάστε τα ψηλά! ...Τα πανώ εννοώ... Οι προετοιμασίες και το στήσιμο των περιπτέρων συνεχίζονται.

4η ΕΘΝΙΚΗΣ *γιορτή* ΝΕΟΛΑΙΑΣ

antepithesh@mail.gr

Τώρα μάλιστα, κάτι γίνεται...

Νά 'μαστε κι εμείς! Αν δεν παινέψεις το σπίτι σου...

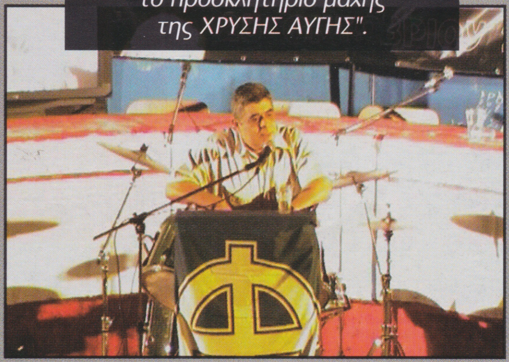
Σχολεία ΜΟΝΟ για Έλληνες! Στην συζήτηση που ακολουθεί μαθητές του Μετώπου Νεολαίας αναλύουν την τραγική για τους Έλληνες κατάσταση που επικρατεί στα σχολεία του κέντρου και των συνοικιών. Τρεις ημέρες αργότερα, στην μαθητική παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου στην Καλλιθέα, θα βροντοφωνάξουν πως την Σημαία πρέπει να κρατούν ΜΟΝΟ Ελληνικά χέρια!

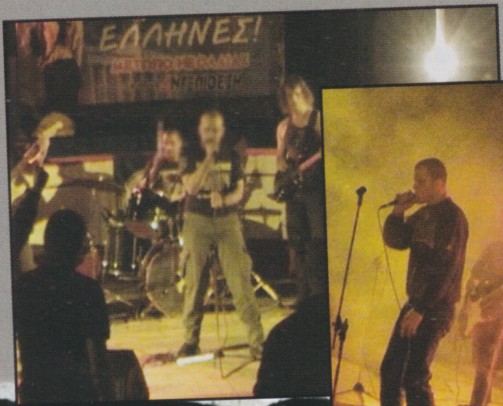

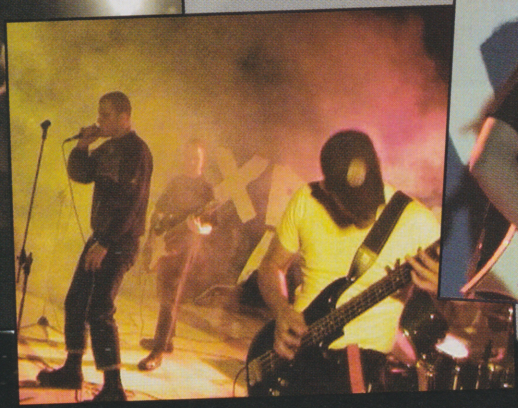
Αντί επιλόγου τα λόγια του Αρχηγού: "...Τελειώσατε, μας φωνάζουν, δεν το ακούτε; Και εμείς τους απαντούμε: Δεν είστε δυνατοί και με ένα φύσημα του αέρα θα σωριαστείτε σε ερείπια όπως σωριάστηκαν τόσα και τόσα αμαρτωλά καθεστώτα, τόσες και τόσες Αυτοκρατορίες. Μας λέτε τελειώσατε, σας απαντούμε: ΠΟΤΕ, ΠΟΤΕ, ΠΟΤΕ! Όσο θα υπάρχει έστω και ένας Έλληνας Εθνικιστής θα βλέπετε εφιάλτες! Να κάνουμε λοιπόν τους εφιάλτες των προδοτών πραγματικότητα, ιδού το προσκλητήριο μάχης της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ".

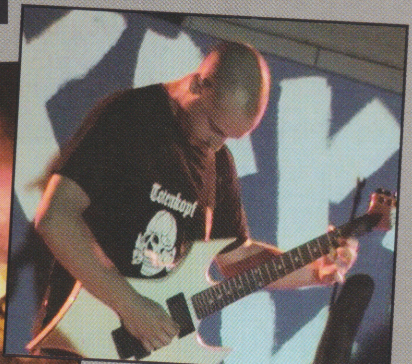

Φίλαθλοι, μην πετάτε καπνογόνα... Πλάνα από φανατικούς οπαδούς του ευγενούς αθλήματος της Άρσης Μπυρών κατά την διάρκεια της συναυλίας.

Πρώτη εμφάνιση για τους "Ολική Κάθαρση" που ανοίγουν την συναυλία. Σκληρός White Power ήχος με ελληνικό στίχο... ο εφιάλτης κάθε πολυεθνικής δισκογραφικής εταιρίας... Άπαιχτοι, όπως και να το κάνεις είναι αλλιώς να τα "χώνεις" στην γλώσσα σου! NO SURRENDER, μας τρέλαναν στα Τρίκαλα, μας αποτελείωσαν στην Αθήνα! Ανταπόκριση κοινού; Ξύλο μετά μουσικής... αναλαμβάνουμε και κατεδαφίσεις! Τι να πούμε για τούς Βασιλιάδες των ζωντανών εμφανίσεων; BOILING BLOOD, το αίμα τους πραγματικά βράζει! Κατά την διάρκεια του "Mohammed" κάτι σαν καμμένο άρχισε να μυρίζει... κάτι κόκκινο με αστέρι και ημισέληνο... μια λάμψη... κυριολεκτικά πεφωτισμένη ενέργεια... που 'σαι Γιωργάκη να σου 'ρθει εγκεφαλικό...

ΑΓΩΝΕΣ άνευ όρων

ΤΟΥ **Ηλία Ζιάκα**

Βρισκόμαστε στα τέλη της δεκαετίας του '80. Η "βιομηχανία" που έχει στηθεί γύρω απ' τα ρινγκ της επαγγελματικής πυγμαχίας φαίνεται πως έχει κορεστεί, έπειτα από αρκετές δεκαετίες συνεχούς προβολής. Νέες μορφές μάχης-δυναμικά σπορ πλήρους επαφής-εισέρχονται στο στάδιο της ωρίμανσης: Kick-boxing και Muay-thai καταξιώνονται στη συνείδηση του κοινού, δεν προσφέρουν όμως τη μεγάλη πρωτοτυπία που επιδιώκουν οι managers και που φυσικά θα πολλαπλασιάσει το ενδιαφέρον, αλλά και τα κέρδη.

Την ίδια περίοδο, στο χώρο των "αντί-εμπορικών" πολεμικών τεχνών εντείνεται μια διαμάχη. Ένας διαρκής ανταγωνισμός στυλ και συστημάτων, με στόχο την ανάδειξη του πληρέστερου μαχητή. Καράτε ή τζούντο; ή μήπως Jiu-jitsu; ...Κι όλα αυτά τα παραδοσιακά στυλ, τι ελπίδες έχουν αν αναμετρηθούν με τη δυτική πυγμαχία και την ελεύθερη πάλη; Είχαν ασφαλώς περάσει χρόνια από τότε που οι Ευρωπαίοι μαχητές, αλλά και οι μεγάλοι masters είχαν αρχίσει να σκέπτονται συνδυαστικά και να προσπαθούν να εφαρμόσουν τις σκέψεις αυτές στην αγωνιστική πράξη. Ήταν λοιπόν κατάλληλη η στιγμή για να εμφανιστεί κάτι νέο. Ένα πλήρες σύστημα μάχης, χωρίς περιορισμούς και χωρίς προστατευτικό εξοπλισμό. Για περισσότερη δράση, περισσότερο θέαμα και περισσότερο αίμα...

Πληθώρα άγνωστων μαχητών, από διάφορες χώρες και μυημένοι σε άσχετες μεταξύ τους πολεμικές τέχνες αναμετρόνται σε αγώνες χωρίς την πολυτέλεια των γύρων, της ξεκούρασης και των χρονικών περιορισμών. Ρώσοι γνώστες του Sambo, Βραζιλιάνοι του Jiu-jitsu, Αμερικανοί wrestlers, αλλά και kick-boxers, judoka και απλοί ογκώδεις τύποι χωρίς ιδιαίτερες περγαμηνές, δίνουν σε ένα νέο είδος αγώνων, τα έντονα χαρακτηριστικά στοιχεία μιας φυσικής αναμέτρησης. **Εδώ δεν υπάρχουν λεπτομερείς κανονισμοί, δεν υπάρχουν γάντια, κάσκες ή ιδιαίτερες στολές. Ακόμα και ο διαιτητής έχει συνήθως ρόλο διακοσμητικό, ενώ οι σπασμένες μύτες, τα σκισίματα, οι εξαρθρώσεις και οι λιποθυμίες μαχητών ανήκουν στην ημερήσια διάταξη.** Το ρινγκ έχει καταργηθεί και ο χώρος της δράσης ορίζεται συνήθως από ένα οκτάγωνο "κλουβί", που απομονώνει τους μαχητές και αυξάνει εξ ορισμού την ένταση και την αδρεναλίνη.

Οι αγώνες αυτοί τράβηξαν όπως ήταν αναμενόμενο, την προσοχή διαφόρων αθλητών που συν τοις άλλοις ανακάλυψαν έτσι ένα νέο προσοδοφόρο επάγγελμα (οι αμοιβή για όσους έχουν το θάρρος να μπουν στο "κλουβί" ασφαλώς δε συγκρίνετε με τα χρήματα που-σπάνια παίρνει-ένας ανώνυμος kickboxer ή παλαιστής). Έτσι, οι αγώνες χωρίς όρους κατάφεραν να συγκεντρώσουν κατ' αρχήν έναν ικανό αριθμό μαχητών-τυχοδιωκτών. Απ' αυτούς, ασφαλώς οι περισσότεροι παρέμειναν αφανείς, προέκυψαν όμως και δύο πολύ σημαντικά πλεονεκτήματα: Πρώτον, δόθηκε η ευκαιρία σε φυσικά ταλέντα να αναδειχθούν με

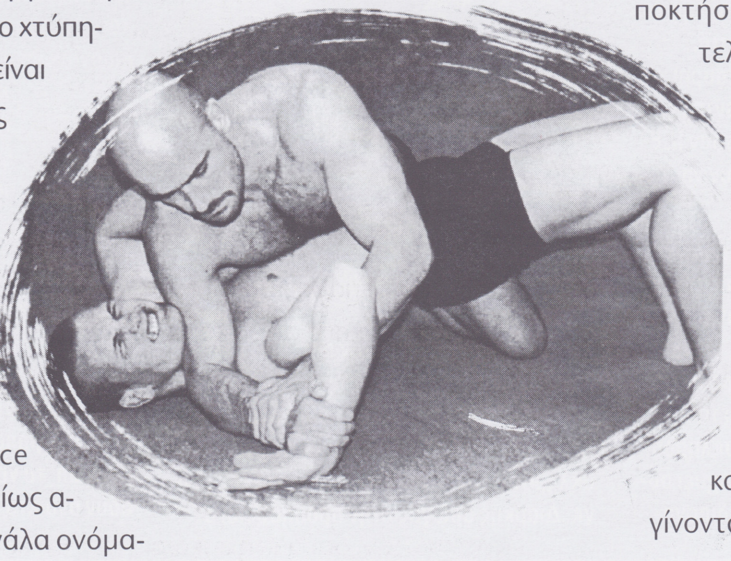
όρους "αξιοκρατικούς" και δεύτερον βρέθηκε ο καλύτερος τρόπος σύγκρισης των συστημάτων μάχης. Το "κλουβί" δηλαδή, έγινε ο πλέον έμπιστος κριτής, που θα αποφαινόταν ποιες πολεμικές τέχνες είναι πράγματι αποτελεσματικές και ποιες απλό aerobic.

Στον τομέα αυτόν λοιπόν φάνηκε εξαρχής πως οι πυγμάχοι και οι kickboxers, παρά την αδιαμφισβήτητη αποτελεσματικότητά τους, υστερούν ομολογουμένως έναντι των παλαιστών και γενικά όσων μπορούν να αγωνιστούν καλά στο έδαφος(για karate, kung-fu κλπ, δε γίνεται ούτε λόγος). Όπως είχε πει ο Bas Rutten, ένα απ' τα μεγαλύτερα ονόματα στους αγώνες χωρίς όρους: ***"...ένας καλός παλαιστής μπορεί να νικήσει εύκολα έναν καρατέκα στο ρινγκ. Απλώς ορμάει επάνω του, τον ρίχνει στο καναβάτσο και τον εξουδετερώνει στο έδαφος. Κανένας πρωταθλητής kick box δεν μπορεί να σταθεί στους αγώνες άνευ όρων, αν δεν έχει γνώσεις για το παιχνίδι στο έδαφος...".***

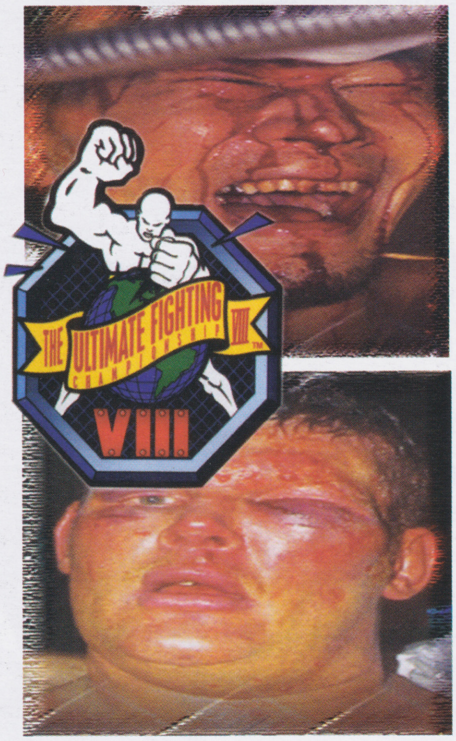

Μεγάλες διοργανώσεις - Μεγάλοι πρωταθλητές

Το 1993, η οικογένεια Gracie ξεκινά μία προσπάθεια που στα επόμενα χρόνια έμελλε να γίνει ο μεγαλύτερος θεσμός στο χώρο των αγώνων χωρίς όρους τα **Ultimate Fighting Championship- U.F.C.**. Στη διοργάνωση αυτή, η αναμέτρηση πραγματοποιείται εντός κλειστού οκτάγωνου κλουβιού, με τη διακριτική επιτήρηση διαιτητή, ο ρόλος του οποίου έγκειται αποκλειστικά στη διακοπή του παιχνιδιού, όταν η κατάσταση...εκτραχύνεται πλήρως. Γενικοί κανόνες απουσιάζουν και οι μοναδικές απαγορεύσεις αφορούν την περίπτωση της εξόρυξης οφθαλμού και του δαγκώματος(σε απόλυτη αντιστοιχία με την Ολυμπιακή εφαρμογή του αρχαίου ελληνικού Παγκρατίου). Το χτύπημα στα γεννητικά όργανα είναι μεν επιτρεπόμενο, κανείς μαχητής δεν το εφαρμόζει όμως, γιατί όλοι γνωρίζουν πως αν γίνει η αρχή, σίγουρα το τέλος θα είναι κακό. Οι διοργανώσεις U.F.C. ξεκίνησαν με την πληθωρική παρουσία του Royce Gracie να κυριαρχεί. Βεβαίως αναδείχτηκαν και άλλα μεγάλα ονόματα του χώρου, σκληροί και επικίνδυνοι μαχητές, όπως ο Dan Severn, ο Marc Coleman ή ο Ken Shamrock που απέκτησε το προσωνύμιο "Ο χειρούργος", καθώς σε πολλούς αγώνες του, ο αντίπαλος εγκατέλειπε με έναν ή περισσότερους κομμένους τένοντες, από κλειδώματα στα πάνω και κάτω άκρα. Οι αγώνες U.F.C. τελούνται ακατάπαυστα όλη αυτή τη δεκαετία και έχουν αποκτήσει μία ιδιαίτερη δυναμική το τελευταίο διάστημα. Με περισσότερες από 4 διοργανώσεις κάθε χρόνο, με μεγάλα χρηματικά έπαθλα για τους νικητές και με πολυπληθές-φανατικό κοινό. Και βέβαια, όσο περνά ο καιρός, τόσο περισσότερο βελτιώνεται το επίπεδο των μαχητών και τόσο περισσότερο σκληρές γίνονται οι αναμετρήσεις.

Η κυριαρχία των αγώνων U.F.C. στην πέραν του Ατλαντικού όχθη εί-ναι δεδομένη, έχει όμως ενδιαφέρον να ασχοληθούμε και με τα ευρωπαϊ-κά δεδομένα. Εδώ η κορυφαία διορ-γάνωση φέρει τον τίτλο **Absolute Fighting Championship-A.F.C.** και πραγματοποιείται στη Ρωσία, με τη συμμετοχή μαχητών διεθνούς κλά-σης. Το όνομα που κυριαρχεί είναι αυτό του θηριώδους Ουκρανού Igor Vovchancin, που ξεκινώντας από πρωταθλητής Thai-boxing, συμπλή-ρωσε τις τεχνικές του γνώσεις, μέσα απ' την εξοικείωση με την τέχνη του Sambo.

Το ταλέντο του στην όρθια μάχη και τα χτυπήματα όμως δεν τον ε-γκατέλειψε κι έτσι η ικανότητά του για εκρηκτικά και θε-αματικά νοκ-άουτ, τον έκαναν το πλέον...εμπορικό όνο-μα - σε μία φάση που οι αγώνες χωρίς όρους είχαν αρχί-σει να μετατρέπονται σε βαρετές αναμετρήσεις διαρ-κούς στενής επαφής. Γιατί όσο περνούσε ο καιρός, τόσο καλύτερα καταλάβαιναν όλοι την ανάγκη της γνώσης τε-χνικών μάχης στο έδαφος. Κι αυτό ήταν λογικό, μιας και σε κάθε περίπτωση που φημισμένοι kickboxers με εμπειρία σε αγώνες K1, δοκίμασαν την τύχη τους στο κλουβί, το αποτέλεσμα υπήρξε απογοητευτικό.

Στην Ιαπωνία την τελευταία δεκαετία χτυπά η καρδιά των επαγγελματικών διοργανώσεων όλων των "εμπορικών" μαχητικών σπορ. Κορυφαίο γεγονός οι αγώνες Pride, που συγκεντρώνουν κά-θε χρόνο τα μεγαλύτερα ονόματα των αναμετρήσεων "χωρίς όρους". Το παι-χνίδι μπορεί να παίζεται σε ρινγκ, είναι όμως πολύ σκληρό και βέβαια σ' αυτό συμμετέχουν οι πιο δυνατοί και οι με-γαλύτεροι τεχνίτες.

Στον τελευταίο μεταξύ τους αγώνα, Royce Gracie και Sakuraba πάλευαν σχε-δόν για ένα δίωρο, με αποτέλεσμα ο Βραζιλιάνος να εγκαταλείψει, για να αποφύγει μια γρή-γορη και ταπεινωτική ήττα απ' τον ξεκούραστο Coleman που τον περίμενε στον επόμενο γύρο. Είναι γεγονός πως στους αγώνες Pride, που συγκεντρώνουν την αφρόκρε-μα του παγκοσμίου grappling, το βίαιο θέαμα συχνά λεί-πει, δίνοντας τη θέση του σε στατικά παιχνίδια "σκάκι", ιδιαίτερα υψηλής τεχνικής.

Βραδιά kick-box στα Χανιά

Το γεγονός των ημερών πάντως, για το χώρο των μαχητικών σπορ, συνέβη στα Χανιά. Έλληνες και Σέρβοι πρωταθλητές "αντάλλαξαν γροθιές" στο κατάμεστο Εθνικό Στάδιο της πόλης και μάλιστα μέσα σ' ένα κλίμα ξεχωριστό. Ελληνικές σημαίες και κέλτικοι σταυροί κυ-μάτιζαν γύρω από το ρινγκ, θυμίζοντας σε όλους πως οι πρωταθλητές διαθέτουν ΙΔΕ-ΟΛΟΓΙΑ και βέβαια δεν αποφεύγουν να την εκφράσουν σε κάθε ευκαιρία.

Στο τυπικό μέρος, η Ελληνική ομάδα κυ-ριάρχησε απόλυτα, με τους μαχητές της να υπερισχύουν στους 5 από τους 6 αγώνες. Το θέαμα ήταν σίγουρα απολαυστικό, γεγονός λογικό, μιας και η διοργάνωση ξέφευγε απ' τα τυπικά και περιοριστικά πλαίσια του "ε-παγγελματισμού". Δυνατοί γύροι σκληρού παιχνιδιού, με τη δύναμη να υπερισχύει συ-χνά της τεχνικής. Την ευθύνη της διοργά-νωσης επωμί-σθηκε το προπο-νητικό team του γυμναστηρίου "ΕΛΛΑΣ" των Χανίων. Αξιέπαινοι για τον άρτιο προγραμματισμό, κυρίως όμως γιατί παρα-μένουν σταθεροί σε αξίες βαθύτερες και ταυτόσημες με το αγωνιστικό πνεύμα, τη σκληρότητα, αλλά και την ευγένεια του ριν-γκ. Διαρκής αρωγός στην προσπάθεια, ο σύλλογος "Γαλάζιοι Αετοί", που εκτός των άλλων...ευθύνεται και για την έντονη πα-τριωτική δράση που αναπτύσσεται τελευ-ταία σ' ολόκληρο το Νομό.

Ελπίζουμε το φετινό event να καθιερωθεί και σύντομα να δούμε και μεγαλύτερες διοργανώσεις, πιο προσιτές στο αθηναϊκό κοινό, που αυτή τη φορά θα αρ-κεστεί στο πλούσιο φωτογρα-φικό υλικό που εξασφάλισε α-ποκλειστικά η Αντεπίθεση.

Πάντα τέτοια παιδιά και μην ξεχνάτε, η συντακτική ομάδα του εντύπου που κρατάτε στα χέ-ρια σας δεν είναι απλά συντακτι-κή, αλλά μπορεί σε χρόνο μηδέν να γίνει και αγωνιστική. Προσοχή λοιπόν και όποιοι έ-χουν αντιρρήσεις ή αμφιβολίες, ας περά-σουν απ' τα γραφεία μας για να τις εκφρά-σουν ανοικτά...

ΕΛΛΗΝΕΣ στα «κλουβιά»

Απ' τους αγώνες χωρίς όρους δε θα μπορούσαν α-σφαλώς να λείψουν και οι Έλληνες μαχητές. Παρά την ε-λάχιστη διάδοση του grappling στη χώρα μας(σε αντί-θεση με το kickboxing που έχει πλέον καθιερωθεί ως σπορ προσιτό), υπάρχουν ονόματα Ελλήνων που είτε συμμετείχαν απλά, είτε διέπρεψαν σε αντίστοιχες διορ-γανώσεις. Ακολουθούν ορισμένα ονόματα που 'ακού-στηκαν' περισσότερο τα τελευταία χρόνια:

Στέφανος Μιλτσακάκης: Γεννημένος σε χωριό της Θράκης, απ' την παιδική του ηλικία ασχολήθηκε με την πάλη. Στα 13 του μόλις χρόνια βρέθηκε στην Αμερική, ό-που δεν άργησε να ξεχωρίσει και να εξελιχθεί σε πρωτα-θλητή. Το 1984 μπαίνει στην Ελληνική Ολυμπιακή ομά-δα πάλης, ένας τραυματισμός όμως του αλλάζει τα σχέ-δια και έτσι αρχίζει η ενασχόλησή του με τον κινηματο-γράφο. Καθιερώνεται τελικά αίροντας μέρος σε ταινίες δράσης. Είναι ο μεγάλος κακός στο 'Bloodsport IV', ε-νώ...τιμωρεί τον J.Cl.Van Damme στο 'Cyborg' και το 'Maximum Risk'. Σύντομη, αλλά δυναμική και η παρου-σία του στο Daredevil, όπου δίνει διαταγές στα ελληνι-κά. Τον Οκτώβριο του '99 επιστρέφει στην αγωνιστική δράση. Παίρνει μέρος στο 9ο World Vale Tudo, όπου κερδίζει τον Joe Charles(μαύρος γίγαντας 140κιλών, με μεγάλη πείρα στα κλουβιά) και στέφεται πρωταθλητής, κερδίζοντας την WVT superfight belt.

8ο World Vale Tudo: Εδώ η ελληνική παρουσία ήταν διπλή και επρόκειτο μάλιστα για την πρώτη φορά που Έλληνες αγωνίστηκαν στο κλουβί. Δύο Κρητικοί πρωτα-θλητές, προερχόμενοι απ' το Muay-thai, μπήκαν δυνα-μικά στο χώρο των αγώνων χωρίς όρους και μάλιστα σε μία απ' τις πλέον σκληρές διοργανώσεις. Ο βάρους 100 κιλών Δεληγιαννάκης αγωνίστηκε κόντρα στον πασί-γνωστο Ολλανδό judoka Remco Pardoel, παλιό αντίπα-λο του Marco Ruas και του Royce Gracie! Ο ελα-φρύτερος(82 κιλά) Σταυρουλάκης 'έπαιξε' με τον Βραζιλιάνο Kakareco, που τελικώς ανα-δείχθηκε πρωταθλητής. Παρά την ατυχή κα-τάληξη των αγώνων αυτών, το μήνυμα που έ-πρεπε να πάρουν όλοι οι Έλληνες πρωταθλητές ήταν πως με την κατάλληλη προετοιμασία, θα μπορούσαν ά-νετα να σταθούν και να πρωταγωνιστήσουν στα "κλουβιά", όπως έχουν καθιερωθεί πλέον σε όλα τα μαχητικά σπορ.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Στη μάχη του δρόμου δεν υπάρχουν μυστικές συνταγές. Τα κλουβιά απέδειξαν ποια είναι τα χαρακτηριστικά ενός ολοκληρωμένου μαχητή. Εμπειρία στην όρθια μάχη, δύναμη, εκρηκτικό-τητα και αντοχή. Και βέβαια δυνατότητα εξου-δετέρωσης του αντιπάλου στο έδαφος, γνώση τεχνικών 'εγκατάλειψης', πνιγμών και εξαρθρώ-σεων. Και πάλι όμως προσοχή! Ένας μαχητής που έχει ψηθεί άπειρες ώρες στα ρινγκ, διαθέτει το θεωρητικό προβάδισμα έναντι ενός άπειρου και άσχετου αντιπάλου. Στη μάχη του δρό-μου όμως παίζουν ρόλο εκτός απ' αυτά και χίλιοι ακόμη παρά-γοντες. Το καθαρό μυαλό, η χρήση οποιουδήποτε όπλου, το πάθος, η τύχη και πολλά άλλα. **Πρώτα απ' όλα ό-μως μην ξεχνάτε ότι στο δρόμο κανείς δεν ξέρει ποιον αντιμε-τωπίζει. Αυτή τη μεγάλη αρχή α-γνόησαν πολ-λοί κατά και-ρούς, γι' αυ-τό και την πάτησαν...**

16 Οκτωβρίου 1946

Οι σύμμαχοι στήνουν τις κρεμάλες στη Νυρεμβέργη

Τη νύχτα της 15ης προς 16η Οκτωβρίου του 1946 στο χώρο που προοριζόταν για γυμναστήριο κρατουμένων οι νικητές του πολέμου αγγλοαμερικάνοι και σοβιετικοί κρέμασαν έντεκα ηγετικά στελέχη της ηττημένης εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας, έντεκα Γερμανούς παράγοντες της πολιτικής και του στρατού. Το βροχερό εκείνο βράδυ οι Σύμμαχοι απόδωσαν την κομμένη και ραμμένη στα μέτρα τους δικαιοσύνη που ήταν ένα μικρό κομμάτι των δικών, εκτελέσεων και διωγμών εναντίον όχι μόνον των στελεχών του Εθνικοσοσιαλισμού αλλά και ολόκληρου του Γερμανικού Λαού που αφού έζησε τη φρίκη του πολέμου, ζούσε τώρα και τη φρίκη της ήττας, της δυστυχίας και της πείνας.

από τον **Χρήστο Παππά**

Οι απηχονισθέντες στη Νυρεμβέργη ήσαν για τους Συμμάχους η προσωποποίηση του απόλυτου "κακού" και αντιμετωπίστηκαν τελικώς ως μη-άνθρωποι. Δεν ίσχυσε γι' αυτούς ουδεμία αρχή ιπποτισμού προς τον αντίπαλο, αρχές που διαμορφώθηκαν πέρα από τις όποιες διεθνείς Συνθήκες, εθιμικά και έχουν Ιστορία και βάσεις χιλιάδων ετών. Δεν ίσχυσε γι' αυτούς ουδεμία έννοια ανθρωπισμού και οι "πολιτισμένοι" Σύμμαχοι αγγλοαμερικάνοι, γάλλοι και σοβιετικοί δεν παρέδωσαν τα άψυχα σώματα αυτών που δολοφόνησαν στους οικείους τους για ταφή αλλά τους έκαψαν και τη στάχτη τους τη σκόρπισαν. Το πώς θα εσυμπεριφέροντο οι Σύμμαχοι στους Γερμανούς ηγέτες φάνηκε και με την αυτοκτονία του αρχηγού των SS Χάινριχ Χίμλερ, το σώμα του οποίου διαμελίστηκε κατά τον ιουδαϊκό τελετουργικό τρόπο και τα μέλη του τάφηκαν σε διάφορα άγνωστα σημεία μιας δασώδους περιοχής.

Το παρόν άρθρο που αναφέρεται σ' αυτούς που έδρασαν σε μια άλλη χώρα, σε μια άλλη εποχή, που έζησαν τις μικρές και μεγάλες χαρές και λύπες της ζωής, που οραματίστηκαν και πίστεψαν σε κάτι καινούριο και μεγάλο και τελικά δεν έκαναν τίποτα παραπάνω από το αυτονόητο, δηλαδή το καθήκον να υπερασπιστούν την Πατρίδα τους, ας είναι ένα μνημόσυνο Αγάπης και Προσευχής για την ψυχική τους ανέλιξη και τελειοποίηση.

Χέρμαν Γκέρινγκ

Ο υπ' αριθμόν 2 του Εθνικοσοσιαλιστικού καθεστώτος γεννήθηκε στις 12 Ιανουαρίου 1893 στο Ρόζενχάιμ της Βαυαρίας. Κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο υπηρέτησε στο Πεζικό και στη συνέχεια ως πιλότος μαχητικού στο σμήνος του θρυλικού

βαρόνου Μάνφρεντ φον Ριχτχόφεν, έλαβε μάλιστα τον σιδηρού σταυρό Α΄τάξεως. Μετά τον πόλεμο συμμετείχε στην αντίσταση κατά της σοβιετοποίησης της Γερμανίας, ως μέλος των Φράικορπς. Συνάντησε για πρώτη φορά τον Χίτλερ στα τέλη του 1922 στο Μόναχο. Συμμετείχε στο κίνημα του Μονάχου του Νοεμβρίου 1923. Μετά την αποτυχία του κινήματος διέφυγε στη Σουηδία και Αυστρία και επανήλθε στη Γερμανία το 1926, μετά τη νομιμοποίηση του NSDAP. Ήταν από τους πρώτους εκλεγμένους Εθνικοσοσιαλιστές βουλευτές στο Ράιχσταγκ και το 1932 ανέλαβε τα καθήκοντα του Προέδρου του. Ο Γκέρινγκ διεκρίθη ως οργανωτής της Γκεστάπο και πολύ περισσότερο ως οργανωτής της νέας γερμανικής Αεροπορίας, της περίφημης Λουφτβάφε. Λέγεται ότι τις πρώτες μέρες της δίκης της Νυρεμβέργης δήλωσε **"Εμένα δεν θα με κρεμάσουν ποτέ στη Νυρεμβέργη"**. Όπως και έγινε. Οι Σύμμαχοι δεν μπόρεσαν να κρεμάσουν τον Γκέρινγκ αφού αυτός στις 15 Οκτωβρίου 1946 αυτοκτόνησε με αμπούλα υδροκυανίου. Ομοίως δεν μπόρεσαν να κρεμάσουν τον υπουργό Εργασίας Ρόμπερτ Λέυ ο οποίος είχε αυτοκτονήσει ένα χρόνο πριν, στις 24 Οκτωβρίου 1945, όπως επίσης και τον Γραμματέα του κόμματος Μάρτιν Μπόρμαν που κατεδικάσθη εις θάνατον ερήμην.

Δεν υπάρχει τάφος του.

Ιωακείμ φον Ρίμπεντροπ

Υπουργός Εξωτερικών της Εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας. Γεννήθηκε στις 30 Απριλίου 1893. Υπηρέτησε στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο όπου διεκρίθη και παρασημοφορήθηκε με τον Σιδηρού Σταυρό Α΄ Τάξεως. Εντάχθηκε στο NSDAP το 1932 και γρήγορα έγινε έμπιστος του Χίτλερ. Ησχολήθη με την εξωτερική πολιτική παράλληλα με το επίσημο Υπουργείο Εξωτερικών για να χρησθεί υπουργός το 1938. Στις διπλωματικές του επιτυχίες περιλαμβάνονται τόσο το γερμανο-σοβιετικό σύμφωνο μη επιθέσεως του Αυγούστου 1939 όσο και η δημιουργία και σφυρηλάτηση του άξονα Βερολίνο-Ρώμη-Τόκυο. Παρέμεινε πιστός στις ιδέες του και στον Χίτλερ ακόμη και ως έγκλειστος στις φυλακές της Νυρεμβέργης. Ήταν ο πρώτος που ανέβηκε στο ικρίωμα στις 01:11 της 16ης Οκτωβρίου 1946 και οι τελευταίες του λέξεις ήσαν : "Ο Θεός να σώσει τη Γερμανία. Εύχομαι η Γερμανία να ενωθεί και πάλι και ανατολή και δύση να συνεννοηθούν για την ειρήνη του κόσμου".

Δεν υπάρχει τάφος του.

Βίλεμ Κάιτελ

Ο στρατηγός αρχηγός της Βέρμαχτ γεννήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 1882. Υπηρέτησε ως αξιωματικός κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο οπότε και τραυματίστηκε σοβαρά. Δραστηριοποιήθηκε από το 1929 ως το 1934 στην αναδιοργάνωση του γερμανικού στρατού και το 1935 εντάχθηκε στο Υπουργείο Στρατιωτικών. Τον Φεβρουάριο του 1938 ανέλαβε τα καθήκοντα του γενικού διοικητή των γερμανικών Ενόπλων Δυνάμεων, θέση που διετήρησε μέχρι το τέλος του πολέμου. Ικανός αξιωματικός που παρέμεινε πιστός και αυτός στον Χίτλερ ήταν ο δεύτερος που ανέβηκε υπερήφανος στο ικρίωμα. Οι τελευταίες του λέξεις πριν τον σφίξει η αγχόνη, ήσαν: *"Παρακαλώ το Θεό να λυπηθεί το γερμανικό λαό. Πριν από μένα πέθαναν πάνω από δυο εκατομμύρια...Τώρα ακολουθώ τα παιδιά μου..."*.

Δεν υπάρχει τάφος του.

Ερνεστ Κάλτενμπρίνερ

Αυστριακός Εθνικοσοσιαλιστής ηγέτης, γεννήθηκε στις 4 Οκτωβρίου 1903 κοντά στη γενέτειρα του Χίτλερ και ακολούθησε την οικογενειακή παράδοση, σπουδάζοντας Νομικά. Το 1932 εντάχθηκε στο αυστριακό εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα και το 1935 έγινε αρχηγός των αυστριακών SS. Στις 30 Ιανουαρίου 1943, μετά τη δολοφονία του Χάιντριχ, ανέλαβε διοικητής του κεντρικού γραφείου ασφαλείας του Ράιχ, παίρνοντας έτσι την υπ' αριθμόν 2 θέση, μετά τον Χίμλερ, στα SS. Σε ηλικία 43 ετών ανέβηκε στο ικρίωμα για να κρεμαστεί από τους Συμμάχους, και οι τελευταίες του λέξεις ήσαν: "Γερμανία, καλή σου τύχη". Κατά τη διάρκεια της δίκης υπερασπίστηκε τον εαυτό του λέγοντας "Αγάπησα την Πατρίδα και το Λαό μου, και είμαι αθώος για τα εγκλήματα που με κατηγορείτε".

Δεν υπάρχει τάφος του.

Αλφρεντ Ρόζενμπεργκ

Μετά τον Καλτενμπρίνερ στο ικρίωμα θα ανέβει ένας από τους μεγάλους εθνικοσοσιαλιστές ηγέτες, ο Αλφρεντ Ρόζενμπεργκ, μέλος του κόμματος από τα πρώιμα χρόνια, και ένας από τους θεωρητικούς του Εθνικοσοσιαλισμού. Ο Ρόζενμπεργκ γεννήθηκε στην Εσθονία στις 12 Ιανουαρίου 1893 από Εσθονό πατέρα και Λιθουανή μητέρα. Έλαβε το πτυχίο του μηχανικού από το Κολέγιο Τεχνολογίας της Ρίγα. Έγινε γερμανός πολίτης και εγκαταστάθηκε στο Μόναχο του 1920. Εκεί γνωρίστηκε με τον Χίτλερ ο οποίος τον όρισε αρχισυντάκτη της εφημερίδας του κόμματος "Λαϊκός Παρατηρητής". Εχρίσθη αναπληρωτής του Χίτλερ κατά τη διάρκεια των διωγμών που ακολούθησαν την αποτυχία του κινήματος στο Μόναχο το 1923. Ίδρυσε τον εκδοτικό οίκο του Γερμανικού Λαού το 1926 που εξέδιδε το μηνιαίο περιοδικό "Ο παγκόσμιος Αγών". Το 1930 εξέδωσε το περίφημο έργο του "Ο Μύθος του 20ού αιώνα" το οποίο έγινε το νο 2 σε πωλήσεις βιβλίο στη Γερμανία μετά το "Ο Αγών μου" του Αδόλφου Χίτλερ. Ο Ρόζενμπεργκ ήταν πολυγραφότατος, γνώστης της Ιστορίας, των φυλετικών ζητημά-

των και των διαφόρων πολιτισμών και παρ' όλες τις αντιρρήσεις αλλά και τα διάφορα επίμαχα σημεία του έργου του "Ο Μύθος του 20ού αιώνα" συνετέλεσε τα μέγιστα στη διαμόρφωση της σύγχρονης εθνικοσοσιαλιστικής ιδεολογίας. Το 1934 του ανετέθη η ευθύνη για την εκπαίδευση όλων των μελών του κόμματος στην Εθνικοσοσιαλιστική ιδεολογία. Τον Ιούλιο του 1941 ο Χίτλερ τον διόρισε Υπουργό ων Ανατολικών Εδαφών. Παρέμεινε πιστός στις ιδέες του και κατά τη διάρκεια του εγκλεισμού του στη Νυρεμβέργη συνέγραψε τα απομνημονεύματα του. Πιστός στις αντιιουδαϊκές του πεποιθήσεις, λίγο πριν το θάνατο με μια υποτιμητική κίνηση του κεφαλιού του αποδίωξε τους ιερείς.

Δεν υπάρχει τάφος του.

Χανς Φρανκ

Ο πρώην διοικητής της Πολωνίας γεννήθηκε στις 23 Μαΐου 1900 και μόλις που πρόλαβε για ένα χρόνο να πολεμήσει στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, λόγω του νεαρού της ηλικίας του. Ήταν μέλος των Φράικορπς στο Μόναχο το 1919 και εντάχθηκε από νωρίς στο NSDAP. Ήταν δικηγόρος και υπερασπίστηκε τα μέλη των Ταγμάτων Εφόδου στις χιλιάδες δίκες που διεξήχθησαν μεταξύ 1925 και 1933. Ανέλαβε προσωπικός δικηγόρος του Χίτλερ, και υπουργός άνευ χαρτοφυλακίου το 1934.

Δεν άντεξε το βάρος της συκοφαντίας και των ψευδοντοκουμέντων που παρουσίασαν οι Σύμμαχοι στη δίκη της Νυρεμβέργης και παρεδέχθη την ενοχή του. Απηχονίσθη αμέσως μετά τον Ρόζενμπεργκ, προσευχόμενος και ζητώντας συγχώρεση.

Δεν υπάρχει τάφος του.

Βίλεμ Φρικ

Την τραγική νύχτα των εκτελέσεων ακολούθησε ο Βίλεμ Φρικ, δικαστής και εθνικοσοσιαλιστής ηγέτης που γεννήθηκε στο Παλατινάτο στις 12 Μαρτίου 1877.Εμπιστος του Χίτλερ από τα πρώιμα χρόνια, έλαβε το διδακτορικό του από το Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης. Δεν πολέμησε στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο λόγω της κλονισμένης υγείας του και των αναπνευστικών προβλημάτων που αντιμετώπιζε. Συμμετείχε στο κίνημα του Μονάχου στις 8-9 Νοεμβρίου 1923 με εντολή να καταλάβει το κτίριο της Αστυνομίας. Ακολούθησε τον Χίτλερ και τους άλλους επαναστάτες στους δρόμους του Μονάχου, και μετά την αποτυχία του κινήματος καταδικάστηκε σε 15μηνη φυλάκιση, ποινή η οποία ανεστάλη το 1924, για να ξαναανάλαβει τα καθήκοντά του στην Αστυνομία και την εγκληματολογική υπηρεσία. Ασχολήθηκε με εσωτερικά θέματα και παγίωσε τη θέση του Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος στη Θουριγκία. Με δικές του ενέργειες ιδρύθηκε έδρα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας στο Πανεπιστήμιο της Ιένης θέση που κατέλαβε ο μεγάλος φυλετιστής καθηγητής Χανς Γκύντερ. Μετά την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία ανέλαβε υπουργός των Εσωτερικών και βοήθησε στην παγίωση των εθνικοσοσιαλιστικών ιδεών απ' άκρου εις άκρον στη Γερμανία. Το Σεπτέμβριο του 1935 εισηγήθηκε τους περίφημους Νόμους της Νυρεμβέργης κατά τη διάρκεια του ετήσιου συνεδρίου του κόμματος. Οι φυλετικοί Νόμοι της Νυρεμβέργης επαναπροσδιόρισαν την έννοια του γερμανού πολίτη και στάθηκαν φραγμός στις εβραϊκές δραστηριότητες και στις επιμειξίες. Η ιδεολογία του Φρικ, θα μπορούσε να συνοψισθεί στη φράση του "Σωστό είναι ό,τι ωφελεί τον γερμανικό λαό, λάθος είναι ό,τι τον βλάπτει".

Ο αφανής εθνικοσοσιαλιστής γραφειοκράτης κρεμάστηκε από τους νικητές του πολέμου στη Νυρεμβέργη. Οι τελευταίες του λέξεις ήσαν "Ζήτω η αιώνια Γερμανία".

Δεν υπάρχει τάφος του.

Ιούλιος Στράιχερ

Στην αίθουσα των εκτελέσεων φέρνουν τον εθνικοσοσιαλιστή ηγέτη Ιούλιο Στράιχερ. Είναι εξαγριωμένος και προσπαθούν να του δέσουν τα χέρια. Ανεβαίνει μόνος του στο ικρίωμα και κραυγάζει: **"Χάιλ Χίτλερ!"**. Έχει εκδιώξει και αυτός τους παπάδες. Ο μεγάλος εθνικοσοσιαλιστής και αντισημίτης Ιούλιος Στράιχερ γεννήθηκε σε ένα χωριό της Άνω Βαυαρίας στις 12 Φεβρουαρίου 1885. Πολέμησε ως εθελοντής δεκανέας στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και τιμήθηκε με τον σιδηρού σταυρό Α' και Β' Τάξεως. Μετά τον πόλεμο δραστηριοποιείται πολιτικά και το 1919 ιδρύει δικό του πολιτικό κόμμα, εθνικιστικό και αντισημιτικό. Το 1921 εντάσσεται πλήρως στο NSDAP και ακολουθεί τον αγώνα του Χίτλερ. Το 1923 εκδίδει δική του εφημερίδα την "Der Sturmer" η οποία είναι η πιο βίαια αντισημιτική εφημερίδα στη Γερμανία. Το 1925 εκλέγεται στο τοπικό κοινοβούλιο της Φραγκονίας. Το 1928 λόγω της πολιτικής του δραστηριότητας εκδιώκεται από το επάγγελμα του δασκάλου που ασκούσε.

Ως "Γκαουλάιτερ" του κόμματος στη Νυρεμβέργη συνεισφέρει σε ψήφους και οργάνωση στο κόμμα τόσο ώστε η πόλη να γίνει η μητρόπολη των εθνικοσοσιαλιστικών ιδεών και τόπος τελέσεως των ετήσιων κομματικών συνόδων. Το 1933 εκλέγεται βουλευτής στο Ράιχσταγκ, εντάσσεται στα SS και αποδυναμώνει την θέση των Εβραίων στην περιοχή του. Υπήρξε θερμός υποστηρικτής των Νόμων της Νυρεμβέργης του 1935 και η αντιιουδαϊκή δραστηριότητά του ήταν τέτοια ώστε πολλές φορές κείμενά του στην εφημερίδα του και αλλού να λογοκρίνονται. Παρέμεινε πιστός στον Χίτλερ, δεν αναγνώρισε την νομιμότητα του δικαστηρίου και ονόμασε τη διαδικασία των εκτελέσεων "ιουδαϊκή φιέστα του Πουρίμ".

Δεν υπάρχει τάφος του.

Φριτς Ζάουκελ

Γεννήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 1894 και εργάστηκε ως ναυτικός στο εμπορικό ναυτικό. Εντάχθηκε στο NSDAP από τα πρώιμα χρόνια και το 1927 ανέλαβε "Γκαουλάιτερ" της Θουριγκίας. Το 1933 εξελέγη βουλευτής στο Ράιχσταγκ και ασχολήθηκε με θέματα εργασίας, κυρίως σε ό,τι αφορούσε τον επανεξοπλισμό της Γερμανίας. Πιστός και καλός οικογενειάρχης, ήταν πατέρας δέκα παιδιών, εκ των οποίων δύο σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια του πολέμου. Οι τελευταίες του λέξεις ήσαν "Ο Θεός να προστατεύει τη Γερμανία και να την κάνει ξανά μεγάλη. Ο Θεός να προστατεύει την οικογένειά μου".

Δεν υπάρχει τάφος του.

Αλφρεντ Γιοντλ

Ο δεύτερος αξιωματικός που κρεμάστηκε στη μεγάλη δίκη της Νυρεμβέργης (γιατί ακολούθησαν εκατοντάδες δίκες και καταδίκες, πέρα από αυτήν των "πρωταιτίων"0, γεννήθηκε στις 10 Μαΐου 1890 από μεγάλη οικογένεια διανοουμένων, φιλοσόφων και αξιωματικών. Πίστεψε στον Χίτλερ και έγινε σύμβουλός του σε θέματα στρατηγικής. Στην κυβέρνηση του Ναυάρχου Ντάινιτς που όρισε ο Χίτλερ να τον διαδεχθεί ανέλαβε αρχηγός του Γενικού Επιτελείου και ήτο ένας από τους υπογράψαντες την Συνθήκη παράδοσης στις 8 Μαΐου 1945. Ανέβηκε στο ικρίωμα περήφανος και αυτοκυριαρχημένος, προφέροντας τέσσερις μόνο λέξεις: "Σε χαιρετώ Γερμανία μου".

Δεν υπάρχει τάφος του.

Αρτουρ Ζέις-Ινκουαρτ

Ο αυστριακός εθνικοσοσιαλιστής ηγέτης γεννήθηκε στη Βοημία στις 22 Ιουλίου 1892. Συμμετείχε με τους τυφεκιοφόρους του Τυρόλου στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμου, οπότε και τραυματίστηκε σοβαρά. Ήταν θιασώτης της ενώσεως των Γερμανών Αυστρίας και Γερμανίας και, χωρίς να είναι επισήμως μέλος του αυστριακού εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος, βοήθησε στην ισχυροποίησή του και στις δραστηριότητές του. Ο Ινκουαρτ ανέλαβε τον Φεβρουάριο του 1938 υπουργός των Εσωτερικών της αυστριακής κυβέρνησης του Φον Σούσνικ, μετά την παραίτηση του οποίου ήταν αυτός που παρέδωσε την περιοχή της Αυστρίας στη μεγάλη Γερμανία. Μέχρι τον Απρίλιο του 1939 ήταν κυβερνητικός Διοικητής για την περιοχή της Αυστρίας και αργότερα ανέλαβε τη θέση του Κυβερνήτη της Ολλανδίας. Ο Χίτλερ τον διόρισε στη διάδοχη κυβέρνηση Ντάινιτς ως υπουργό Εξωτερικών. Τα ξημερώματα της 16ης Οκτωβρίου 1946 η καταπακτή άνοιξε για τελευταία φορά για να δεχθεί το άψυχο σώμα του Ζέις-Ινκουαρτ. Το ρολόι έδειχνε λίγο πριν τις τρεις το πρωί. Η βρώμικη δουλειά των δημίων είχε ολοκληρωθεί.

Δεν υπάρχει τάφος του.

Η βαρβαρότητα και το μίσος των Συμμάχων ενάντια στον Εθνικοσοσιαλισμό δεν θα κοπάσει με την πάροδο των ετών. Σαράντα ολόκληρα χρόνια μετά το στήσιμο της κρεμάλας στη Νυρεμβέργη, με το ίδιο τελετουργικό (δια στραγγαλισμού) θα δολοφονήσουν τον υπέργηρο έγκλειστο των φυλακών Σπαντάου, Ρούντολφ Ες, στις 17 Αυγούστου 1987. Ο πόλεμος όμως δεν τερματίστηκε το 1945, και ούτε η δικαιοσύνη αποδόθηκε στη Νυρεμβέργη του 1946. Γενιές μετά, τα εγγόνια και τα δισέγγονα αυτών που έπεσαν στην ευρωπαϊκή σύρραξη, άσχετα σε ποιο στρατόπεδο ανήκαν οι παππούδες τους, αφυπνίζονται, αντιστέκονται και δικαιούνται να γνωρίζουν. Ήσαν οι "καλοί" αυτοί που κρέμασαν τους "κακούς" στη Νυρεμβέργη; Η μήπως η πραγματική Ιστορία κρύβει άλλες;

Pit Bull®
HELLAS
ASOZIALE RANDGRUPPE
ASOZIALE RANDGRUPPE
Pit Bull® GERMANY
GERMANY
live and survive
Warrior of
Apocalypse
Pit Bull
Pit Bull
FINAL ATTACK
Pit Bull
Pit Bull
Pit Bull®
Pit Bull®
streetwear
Sokratous 48, Athens, tel: fax 210.5232529, mob.6944.601527
e-mail fallaga@otenet.gr www.fallaga.gr

ΕΛΛΑΣ

RESISTANCE

music attack

Antisemitex/Ohtar
Radical Black Metal 15

Arditi
Symphonic Music 15

Aryan Winds/ Valhalla Saints/ Brumalis: Way
Split CD Black Metal 15

Blut & Ehre: Compilation
With: Anti-parasitar, Rassenkrieg, Ulfhethnar, Sieg Oder Tod. 10

Die Saat: German Epic
Black Metal 15

Gammadion:
White Power Metal 15

Honor: Cult White
Power Metal 15

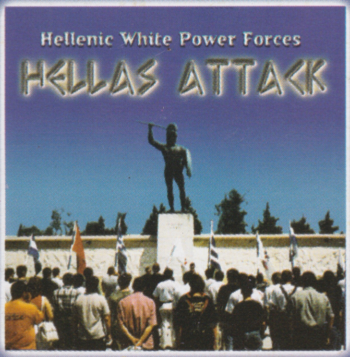
Sieg/Temnojar:
NS Ambient 15

Totenkopf: White
Power Metal 15

Wotanorden: NS Black
Metal From US 15

Hellas Attack Hellenic W.P.
Compilation 12

Ancient Hordes: NS Black
Metal Compilation 12

spread the alternative

τηλ. παραγγελιών
6945171685

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
ΛΟΓΧΗ
εκδόσεις
ΒΙΒΛΙΑ, CD ΕΜΒΑΤΗΡΙΩΝ,
ΣΗΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ,
ΡΕΠΛΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΟΠΛΩΝ,
ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΗΜΑΙΕΣ, T-SHIRTS,
www.logxi.com
ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ ΒΙΒΛΙΩΝ
Savitri Devi
Η Κόρη του Ήλιου
Savitri Devi
Η κόρη του Ήλιου
Viva La Muerte
Εμμ. Θ. Γρηγορίου
Ο πυρπολητής Κανάρης
Ο ΠΥΡΠΟΛΗΤΗΣ ΚΑΝΑΡΗΣ
ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ
Μιχαήλ Οικονομάκου
Η Αλβανία κατά την
διάρκεια του Β' Π.Π.
Δ. Καλλονά
Η Ισπανία
μέσα στις φλόγες
ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ Β' Π. Π.
σειρά
Σύνθημα
Σύνθημα
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ!
ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ
ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΕΡΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΣΤΑ ΤΕΛΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΣΤΗΝ ΥΠΟΛΟΙΠΗ ΕΛΛΑΔΑ
το νέο βιβλίο του
Μανούσου Καμπούρη
ΔΙΑ ΣΙΔΗΡΟΥ
Το "Δια Σιδήρου" είναι έργο φανταστικό. Οκτώ Ιστορίες που αναφέρονται σε ιστορικές εποχές που έχουν δει την ανακάλυψη του σιδήρου, που θα μπορούσαν να είχαν γίνει και τα πρόσωπα να είναι αληθινά.
ΔΙΑ ΣΙΔΗΡΟΥ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2004
The Art Of
The Third Reich
Calendar 2004
Η Τέχνη Στο Τρίτο Ράιχ
LENI
Riefenstahl
1902-2003
Leni Riefenstahl's
The Triumph Of Will
Leni Riefenstahl's
OLYMPIA
κυκλοφορεί σε VHS & DVD
12 ΑΦΙΣΣΕΣ ΜΕ ΣΧΕΔΙΑ
ΑΠΟ ΤΟΝ Β' Π. Π.
ΓΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ
ΜΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΒΟΛΗ
ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ
ΣΤΟ 6945173680
ΚΑΙ ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΝΕΟ
ΠΛΗΡΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΜΑΣ!
ΑΘΗΝΑ ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 14 (ΕΝΤΟΣ ΣΤΟΑΣ) τηλ 2103611590
ΠΕΜΠΤΗ 10.00-14.30 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10.00 - 20.00 και ΣΑΒΒΑΤΟ 10.00-14.30